உ

கணபதி துணை.

திருக்கரச்சின்ன ஸ்தல புராணம்.

என்னும்

கனிருகாரவனமாஹாத்மியம் ||

இஃது

கும்பகோணம் அத்வைதசபா பண்டிதர்

பிரமஸ்ரீ க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ்வசனத்துடன் கூட

பல சிவநேசர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி

பொன்னிரை

K முத்துராமசிவாசாரியார் குமாரர்

M இராமநாதசிவாசாரியார் அவர்களால்

"சாரதா விலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்"

கும்பகோணத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டது

பிரமாதீச ஹு வைகாசி-மீ

1913.

இதன் விலை ரூபாய் 1—0—0.

அறிவிப்பு.

திருச்சோழநாட்டில் வில்வாரண்ணியமென்கிற திருத்துறைப்பூண்டிக்கடுத்த பாம்புகுந்தநல்லூரில் வஸிக்கும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கனம் பஞ்சநத முதலியாரவர்கள் இவ்வருமை வாய்ந்த ஸ்தலபுராணத்தை ஸகல ஜனங்களுடைய உபகாரத்திற்க்காக தமிழின் வசன நடையாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேணுமென்றெம்மை கேட்டுக்கொண்டபடியால் இஸ்தலபுராணம் 9-அத்தியாயம் இருந்ததை எடுத்தெழுதி வேதாரண்ணியம ஸ்தலபுராணம் தமிழுரைசெய்தச்சியற்றிய கும்பகோணம் அத்துவைத ஸபா பண்டிதர் பிர்மஸ்ரீ க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அநேகம் பிரபுக்களுடைய திரவியஸஹாயத்தை முன்னிட்டு ஸம்ஸ்கிருதமும் தமிழ் உரையும் இரண்டும் சேர்த்து அச்சியற்றிய எனது சிரமத்தை சிவநேசச்செல்வர்களிதை வாங்கிப் பார்த்து சிவபுண்ணியத்தை அடைந்துய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

M. இராமநாதசிவாசாரியார்.

திருக்காச்சின்னஸ்தலபுராணம், ரூ 1—0—0,

இப்புஸ்தகம் வேண்டுமென்பவர்கள் அடியில் கண்ட விலாஸதாரிடம் நேரிலாவது வி. பி. மூலமாயாவது பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

M. இராமநாதகுருக்கள்,
பாம்புகுந்தநல்லூர்,
ஆலத்தம்பாடி போஸ்ட்,
திருத்துறைப்பூண்டித்தாலூகா.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைச்சின்னம் பண், சீகாமரம்.

தையலோர் கூறுடையான் றண் மதிசேர் செஞ்சடையான்
மையுலாமணிமிடற் றான் மறை விளங்கு பாடலா
னெய்யுலாமூவிலை வேலேந்தி நிவந்ததொளிசேர்
கையுடையான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (1)

விடமல்கு கண்டத்தான் வெள்வளையோர் கூறுடையான்
படமல்கு பாம்பரையான் பற்றார் புரமெரித்தா
னடமல்கு மாடலினா னன்மறையோர் பாடலினான்
கடமல்கு மாவுரியா னுறை கோயில் கைச்சினமே. (2)

பாடலார் நான்மறையான் பைங்கொன்றை பாம்பினொடுஞ்
சூடலான் வெண்மதியந் துன்று கரந்தையொடு
மாடலானங்கை யனலேந்தி யாடரவக்
காடலான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (3)

பண்டமரர் கூடிக்கடைந்த படுகடனஞ்
சுண்டபிரானென்றிறைஞ்சியும்பர் தொழுதேத்த
விண்டவர்கடொன்னகர மூன்றுடனே வெந்தவியக்
கண்ட பிரான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (4)

தேய்ந்துமலி வெண்பிறையான் செய்யதிருமேனியினான்
வாய்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றான் மாதினையோர் கூறுடையான்
சாந்தமரர் வேண்டத் தடங் கடனஞ்சுண்ட னங்கைக்
காய்ந்த பிரான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (5)

மங்கையோர் கூறுடையான் மன்னு மறை பயின்ற
னங்கையோர் வெண்டலையா னாடரவம் பூண்டுகந்தான்
திங்களொடு பாம்பணிந்த சீரார் திருமுடிமேற
கங்கையினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (6)

வரியரவே நாணாக மால்வரையே வில்லாக
வெரிகணையான் முப்புரங்களெய்துகந்த வெம்பெருமான்
பொருசுடலை யீமப்புரம் காட்டான் போர்த்ததோர்
கரியுரியான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (7)

போதலவு கொன்றை புனைந்தான் திருமுடிமேன்
மாதுமையாளஞ்சமலையெடுத்த வாளரக்க
னீதியினாலேத்த நிகழ்வித்து நின்றாங்
காதலினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே. (8)

மண்ணினை முன் சென்றிருந்த மாலுமறையவனு
மெண்ணறியா வண்ணமெரியுருவமாயபிரான்
பண்ணிசையாலேத்தப் படுவான் றன் னெற்றியின் மேற்
கண்ணுடையான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (9)

தண் வயல் சூழ் காழித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
கண்ணுதலான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினத்தைப்
பண்ணிசையா லேத்திப் பயின்ற விவை வல்லார்
விண்ணவரா யோங்கி வியனுலகமாள்வாரே. (10)

ஸ்ரீ சுவேதவலயாம்பாஸமேத

கரச்சின்னமூர்த்தயே நம:

உ

சிவமயம்

சிவாலய ஜீர்ணோத்தாரண பிரகடன பத்திரிகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சுவேத வலயாம்பா ஸமேத கரச்சின்ன மூர்த்தயே நம:.

சைவத்தினை மேற்சமய மேறிலை பதிற்சார் சிவமாந்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்லெனு நான்மறைச்செம்பொ
ளைமெய்வைத்த சீர் திருத்தேவாரமுந் திருவாசகமு, [நால்வர்
உய்வைத்தரசெய்த நாலவர் பொற்றாளெம்முயிர்த் துணையே

உலகெலா முணர்ந்தோதற்கரிய ஸ்ரீசச்சிதானந்த ஸர்வக்ஞத்வாதிஷாட்குண்யபரிபூர்ண வாக்கு மனாதீத கோசர ஸ்வரூப சிவஜோதியானது ஸ்ரீ வன்மீகதிருவருட் பெருஞ்சோதியாய் ஸகளீகரித்து அத்திருவருட்குறியின்றும், ஸ்ரீ வீதிவிடங்க தியாகராஜமூர்த்தப்பசுபதியாய் ஆவிர்ப்பவித்தும், பாற்கடலுறைவோன் மார்ப்பகம்பாரந்தும், கற்பகநாட்டார்களிப்புற விருந்தும், பொன்னாட்டாரும் பொலிவுறுமாரூரின் தென் திசையில் மூன்றுலகங்களும் புகழ்பெற்றோங்கிய சந்திரநதிஸமீபத்தில் கோங்குவனமென்றும், கைச்சின்னமென்றும் வழங்காநின்ற திவ்யக்ஷேத்திரத்தில் இந்திராணி கேள்வனான தேவேந்திரமகாராஜாவுக்கு கௌதமமகரிஷியால் நேரிட்ட சாபத்தை விலக்கியதும், அகஸ்தியமுனிவருக்கு பிர்மஹத்திதோஷத்தை விலக்கியதும்,

இதுபோலின்னமனேக வைபவங்களோடு கூடினதாயும், ஸம்மந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளால் பாடல் பெற்றதாயுமுள்ள ஸ்ரீ வெள்வளைநாயகி ஸமேத கரச்சின்னமூர்த்தியாலயம் தீர்த்தங்கள் மிகவும்ஜீர்ணமாயிருக்கின்றது. நாம் பெருதற்கரிய மானிடயாக்கையைப் பெற்றதற்கான பயன் சிவபெருமானைத் துதித்துப் பாடியும், சிவகைங்கரியங்களைச்செய்தலே விசேஷம். இதற்குப்பிரமாணம்:- திருவலஞ்சுழிதேவாரம

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
பண், இந்தளம்.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனை நெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து
முன்னைநீபுரிநல்வினைப்பயனிடைமுழுமணித்தரளங்கள்
மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணனைவாயாரப்
பன்னியாதரித்தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே.

அத்தகய சிவபணிகள் செய்யில் சிவபெருமான் நமக்கு இவ்வுலகத்துள்ள இனிமையை விளைவிக்கும் உயிர்த்தோழர்களைப் பார்க்கிலும் இனிமையை விளைவித்து நீங்காத உயிர்த்தோழராயிருந்து இனிமையை விளைவிப்பார். இதற்குப்பிரமாணம்:— திருவிடைமருதூர் தேவாரம்,

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருக்குறுந்தொகை.

கனியினுங் கட்டிபட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க்குழற் பாவை நல்லாரினுந்
தனிமுடி கவித்தாளுமரசினு
மினியன்றன்னடைந்தார்க்கிடை மருதனே.

இவ்வாறு ஈசுவரகைங்கர்யங்களைச் செய்து சிவநேசத்தைப் பெறுவதேனும் கரச்சின்னேசராலயம் தீர்த்தங்களை ஜீர்

ர்ணோத்தாரணஞ் செய்தவன் பயன் முன் ஆலயநிர்த்தாரணஞ் செய்தவர்களடையும் பயனைப்பார்க்கிலும் ஆயிரமடங்கதிகபலனை யடையப் பெறும். இதற்கு பிரமாணம்,

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

மாதவர் மடங்களாதி வரதன் மந்திரங்களாதி
நாதமாமிலிங்கமாதி நளினபுட்கரணியாதி
சேதமுற்றிடின் முன்போல் செய்கின்றோர்க்குருபலன்தா
னோதுமுன் செய்தோர் தம்மிலாயிரங் குணிதமோங்கும்.

புண்ணியங்களில் மிக்க உன்னத ஸ்தானம் பெற்ற சிவாலய ஜீர்ணோத்தாரண சிவகைங்கரியமானது பக்தியிற் சிறந்த தனவான்களுக்கும் அரிதாயிருப்ப மார்க்கநெறியை அறியாத என்னை இச்சிவபணிசெயச்சொல விழுத்தது ஸ்ரீகரச்சின்னேசுவர திருவருளேக்கட்டிறனே யன்று மற்றொன்றன்றெனக சிவபணிசெய்வாரும் செய்தற்குப்பொருளுதவி புரிவாரும் முக்தியடைவார். இதர்க்கு பிரமாணம்,

சைவ சமய நெறி.

"திருப்பணிசெய்வாரும் சிவனையுன்னிச செம்பொன்
விருப்புடனீவார் பெறுக வீடு."
"உய்வாருதவு நிதி வாங்கித் திருப்பணியைச்
செய்வார்பெறுக சிவம்."

இத்தகைய க்ஷேத்திரத்தில் ஆலயம் தீர்த்தம் முதலிய ஜீர்ணோத்தாரணஞ் செய்யும் சைவாபிமானசிலர்கள் அடையும். பலனை சிவபெருமானலன்றி, எனையோர்களால் சொல்லுந் திறனன்றும். ஆதலால், சிவகைங்கரியங்களைச் செய்வார் பெறுவது சுத்தமாயாபுவபோகமாகிய சிவபதமேயாம். அதனை யித்தன்மையதென அளவை முகத்தால் ஒருவாறு கூறின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு சமணர்களால் நேர்ந்த தீங்கானது நன்மையாய் முடிந்து நகர்ந்த இன்

பத்தை ஒக்கும். இதற்கு பிரமாணம்,

> மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
> வீசுதென்றலும் வீங்கிளவேனிலும்
> மூசுவண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
> ஈசனெந்தை இணையடி நீழலே.

சைவாபிமான சீலர்காள்! ஈசுவரன் மானிடசரீரத்தை ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிப்பது தனது பணியின் நிமித்தமாம்.

> "மானிடப்பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயந்
> தானிடத்தைந்துமாடுமரன் பணிக்காக வன்றோ
> வானிடத்தவரும் மண்ணில்வந்தரன்றனை யர்ச்சிப்பர்"

என வரும் சிவஞானசித்தியாரினும் நன்கு விளங்கும்.

சிவநேசர்கள் தங்களிடத்துள்ள திரவியத்தில் மூன்றிலிரண்டு மடங்கு செலவிடவேண்டுமாகலான் அவ்வாறு செலவிடுங்கால் உடன்படுவோர் முதற்கண் எவினவர் பொருளுதவிபுரிபவர் முதலிய ஒன்பதின்மரும் தம்முள் சமத்துவமாகி புண்ணியத்தை அடைவார்கள்.

> இரப்பவர்க்கீயவைத்தா ரீபவர்க்கருளும் வைத்தா
> கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாம் கடுநரகங்கள் வைத்தார்
> பரப்புநீர் கங்கைதன்னை படர்சடைமேலும் வைத்தா
> ரரக்கனுக்கருளும் வைத்தாரையனை யாறனாரே.

என வரும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாக்கின்படி உதவி புரிவதினும் சிவதர்மங்களுக்கு செலவிடின் மிக்க புண்ணியமாதலான் தாமும் தங்கள் தங்கள் சிவனடிச் செல்வர்களுக்கு இச்சிவாலயப்பணி நடைபெறுமாறு செய்தல் வேண்டுமென்று திருவருளைச் சிந்திக்கப்படுகிறது. சுபம் சுபம

பொன்னினா முத்துராமசிவாசாரியார் குமாரர்,
இராமநாத சிவாசாரியார்.
பாம்புகுந்தநல்லூர் வாஸி.

உ

ஸ்ரீஸாம்பாய பரமேஶப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ:   ப்ராரம்ப: ॥

ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

உபோத்காத:

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம் । ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ॥ காஶீஸாரஸ்வதஸ்நாத ஸர்வயாத்ராநாதவக்ரதுண்ட । யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யா: ஸ்யுஸ்தம் நமாமி கஜாநநம் ॥ குரவே ஸர்வலோகாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் । நிதயே ஸர்வவித்யாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ॥ குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணு: குருர்தேவோ மஹேஶ்வர: । குருஸ்ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்ம தஸ்மை ஶ்ரீகுரவே நம: । கண்டகாரவநாதீஶம் கரவிக்நஸ்நாஶியம் । கமலே ஸங்ஹ்ருதயே ஶ்வேதவளயாம்பிகயா ஸஹ ॥

நைமிஶாரண்யநிலயா ஶௌநகாத்யா: । ருஷ்யோ முநயஸ்ஸர்வே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநைகதத்பரா: ॥ ௧ ॥ ஸூத ...

உ

திருக்கைச்சின்ன மாகாத்மியம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

கதையின் வரலாறு.

முன்காலத்திலொருகால் மிகவும் பரிசுத்தமான நை

वो महात्मानो निमग्ना ब्रह्मवादिनः । यत्प्रज्ञाः कृतसंन्यासाः सत्यव्रतपरायणाः ॥२॥ जितेन्द्रिया जितक्रोधाः सर्वभूतहिते रताः । भक्त्या परया विष्णोर्भक्तियुक्ता मनसा नम्रा ॥३॥ तपस्विनो महात्मानो नैमिशे तपसि स्थिताः । शौनकाद्या महात्मानः समागत्य कदाचन ॥ कथयन्तो महात्मानः कथाः पावनीः । तत्त्वं ज्ञातुं तत्त्वज्ञाः शुभाः ॥४॥ षड्विंशति सहस्राणां ऋषीणां सा विचार

மிசாரணியமென்கிற தபோவனத்தில் வெகுஜன்மங்கள் தொட்டு வேதங்களை நியமத்துடன் அத்தியயனஞ்செய்து அவைகளினர்த்தங்களை உள்ளபடியுணர்ந்து அவைகளில் விதிக்கப்பட்ட நித்தியநைமித்திககாமியகர்மங்களை நிஷ்காம்யமாக அனுஷ்டித்து ஈசுவரனுக்கர்ப்பணம் பண்ணி ஈசனுடைய அனுக்கிரகத்தால் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாத்ஸரிய மென்கிற மனதின் மலங்களையகற்றிச் சித்தசுத்தியையடைந்து விஷயங்களில் வெறுப்புற்று மோக்ஷத்தில் விசேஷவிருப்பங்கொண்டு அதற்குச் சாதனமான அத்துவைதப்பிரமசாக்ஷாத்காரத்திற்காகச் சித்தவிருத்தியின் ஒருமை பெற யமம், நியமம், ஆஸனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணம், ஸமாதி யென்கிற அஷ்டாங்கயோகங்களை யப்பியசித்து ஆதியந்தமற்ற சுத்தசித்தான பரமாத்மாவே அகிலலோகங்களையுமாதரிக்கவேண்டி அளவற்ற நித்தியகல்யாணகுணங்களுடன் திவ்வியமங்களசரீரத்தோடாவிர்ப்பவித்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய செந்தாமரையடியைச்சிந்தையிலிருத்தித்தவஞ்செய்யும் சௌனகர் முதலான மகாமுனிவர்கள் ஸபைகூடி ஈசுவரனுடைய விசித்திரங்களான சரித்திரங்களைச்சொல்லிக்கொண்டுவருஞ் சமயத்தில் முக்தியின் ஸ்வரூபத்தையும், அதின் சாதனத்தையும் விசாரித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். அத்தருணம்

நாத் । தேஷாம் ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாணாம் ஸர்வேஷாம் கருணாகரம்
நமஸ்க்ருத்ய ॥ ௬ ॥ ஏதாந்தேவ மஹாவிஜ்ஞாந் வ்யாஸஶிஷ்யா
மஹாமுநி: । ஜகாம நைமிஶாரண்யம் ஸூத: பௌரா
ணிகோத்தம: ॥ ௭ ॥ தமாகதம் முநிம் த்ருஷ்ட்வா ஜஜ்ஞேதிவ வாஸ
க்ஷ । அப்யுத்தாநாதிபி: ஸம்பூஜ்யாஸநே ஸம்ப்ரதிஷ்டாப்ய நகா
ய: ॥ ௮ ॥ ஸர்வவேதவிதம் தம் ஸம்பூஜ்ய ஸமாஸீநம் பரமே
ஶாஸநே । ப்ரஷ்டும் பரம் ஶாந்த்யம் ரோகாநாம் ஹர
காங்க்ஷயா ॥ ௯ ॥ ருஷய: — ஸூத யஜ்ஞாயஜ்ஞதத்வஜ்ஞ ஸர்வாக
தம் முநிவர்ய । ஶ்ருதவாந் ஸர்வாணி புராணாநி வ்யாஸாத
க்ருபாதீஸாக்ஷ ॥ ௧௦ ॥ த்வத்தஸ்ஸர்வபுராணாநாம் ஶ்ரோதவ்யாஜ்ஞா
நவி ஹ்ருதிக । யாநியாநி பவித்ராணி கதிதாநி த்வ
யாऽநகே ॥ ௧௧ ॥ தாநி தீர்த்தாநி ஸர்வாணி ஸேவிதாநி ப்ரபோ

அகிலாண்டகோடிப் பிரமாண்டநாயகனை நாராயணனே திருவுருவாய் வந்த வியாஸமகாமுனிவரால் ஆதரவோடுபதேசிக்கப்பட்ட பதினெண்புராணங்களையுமந்தந்தத் தபோவனங்களிலிருக்கின்ற உத்தமமுள்ள முனிவர்களுக்குபதேசித்துக்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் சிவபக்தசிகாமணியாகிய சூதமுனிவரந்த நைமிசவனம் வந்தார். அப்பொழுது அக்கினிபோல விளங்காநின்ற சூதமுனிவரைக்கண்டு திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து எதிர்கொண்டழைத்து வந்து ஆஸனத்திலிருத்தி அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனங்கள் கொடுத்து ஓ! மகானுபாவா! ஜீவேசுவரஜகத்துக்களின் தத்துவத்தை நன்றாயுணர்ந்து அவைகளுக்கதிஷ்டானமான சச்சிதானந்த ஸதாசிவத்தைத்தானாகத்தியானித்துத் தன்மயமாய் ஜீவன்முக்திநிலைபெற்ற சூதமகாமுனிவரே! நல்வரவா, நாங்கள் செய்த தவத்தின் பலத்தால் பக்குவமுள்ள சிஷ்யனுக்குப் பக்கத்தில் குருவென்கிற பழமொழி தவறாவண்ணம் தானாகவே வந்த தயாநிதியே! முன்னும்மாலுபதேசிக்கப்பட்ட மகாதீர்த்தங்கள் யாவற்றிலும் ஸ்நானஞ்செய்தும் மோ

[illegible] ||கஉ|| [illegible] ||கங|| [illegible] ||கச|| [illegible] ||கரு|| [illegible] ||கசு|| [illegible] ||கஎ|| [illegible] ||கஅ|| [illegible]

க்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமானப் பிரமஸாக்ஷாத்காரமென்பது களுக்குண்டாகவில்லை; ஆனையால் பாபக்கூட்டங்களாகிற பஞ்சுப்பொதிகளைக்காட்டுக்கனல்போல் நீற்றிக்கருதவரிகான சச்சிதானந்தஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரசாதனமாயுமதிரகசியமாயுமிருக்கின்ற மகாதீர்த்தத்தைக்கேட்கக் குதூகலத்தோடு கூடின வெங்களுக்குபதேசிக்கவேண்டுமென்று சௌநகாதிமுனிவர்கள் வினவ; அவர்களை நோக்கிச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:— ஓ சௌநகாதிமுனிவர்களே! உங்களால் கேட்கப்பட்ட விஷயமானது ஜகத்திற்கு ஹிதமாயுமதிகரகசியமாயுமுள்ளது, இதுவரையொருவருக்குஞ்சொன்னதில்லை. உங்களுடையப் பிரீதிக்காகச் சொல்லப் போகின்றேன். சாவதானமாகக்கேளுங்கள். அதென்னவென்றால் திருவாரூருக்குத்தென்புரமொருயோஜனதூரத்தில் கர்ணிகாரவநமென்றொரு திவ்வியஸ்தலமிருக்கின்றது. அவ்வி

ஶ்ரீமாம்ஸ்த்ர்யம்பகேஶ்வர꞉ । தஸ்யைவ த³க்ஷிணே பா⁴கே ஶ்வேத-
ஹ்ராஸத்³வாராத்தத꞉ ॥௧௯॥ வஜ்ரதீர்த²மிதி க்²யாதம் வஜ்ரபா-
ணிவிநிர்மிதம் । தஸ்யைவோத்தரபா⁴கே து இந்த்³ரதீர்த²மிதி
ஸ்ம்ருதம் ॥௨௦॥ த³ர்ஶநாதே³வ பாபாநாம் ஸம்ஹர்த்ரு ஸர்வதே³ஹிநாம்
ஸர்வபாபஹரம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் பு⁴க்திமுக்திப்ரதா³யகம்
॥௨௧॥ ப்³ரஹ்மஹத்யாதி³பாபாநாம் ஸத்³யோ நிவ்ருத்தி-
த³ம் । தத்ர ஸ்நாத்வா நரா꞉ ஸர்வே த்ரிகோடிகுலஸம்யுதா꞉ ॥௨௨॥
பித்ருபக்ஷே ச தீர்த²ஸ்நாநாத் கோடிஸ்தத்ர மாத்ருகா । த்³வி-
தீயே கோடிரேவ ஸ்யாத் பஶ்சாத்கோடித்ரயம் ததா² ॥௨௩॥ பூர்வ-
ஜாநாம் ஜ்ஞாதிஜாநாம் தீர்த²ம் ஸம்ஸாரநாஶநே । தஸ்ய
பாதா³ம்பு³ஜம் த்⁴யாத்வா ஶிவம் த்ரிபு⁴வநேஶ்வரம் ॥௨௪॥
ஸர்வதீர்தே²ஷு முக்தாத்மா த்ரிகோடிகுலஸம்யுத꞉ । தி³-
வ்யாந்போ⁴கா³ந் பு⁴க்த்வா கைலாஸே மோக்ஷமாப்நுயாத் ॥௨௫॥
க³ண்யந்தே பாம்ஸவோ பூ⁴மேர் க³ண்யந்தே தி³வி தாரகா꞉ ।

டத்திலே கரச்சின்னனென்கிற பெயரோடுகூட ஜகதீசன் விளங்குகின்றான். ஈசனுக்குத்தென்புறத்திலேன்பகுதி தூரத்தில் வச்சிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்ட வச்சிரதீர்த்தமொன்றிருக்கின்றது. அதின் வடபாகத்திலிந்திரதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அது தரிசித்தமாத்திரத்தில் பஞ்சமகாபாதகங்களைக்கூடப் பரிகரித்துப் புத்திமுக்திகளையளிக்கும். அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் தனக்குமுந்தின பேர்களில் தந்தையின் வம்சத்தில் கோடி, தாயின் வம்சத்தில் கோடி, தனக்குப் பிந்தினவர்கள் கோடி, ஆக மூன்று கோடி பந்துக்களுடனீசனோடுகூடக்கைலையின் கிரியில் திவ்வியபோகங்களையனுபவித்துப் பிறகு கைவல்யத்தையுமடைவார்கள். முனிவர்களே! இப்பாரிலுள்ள தூளிகளைக்கணக்கிட்டாலும் கணக்கிடலாம். ஆகாசத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களைக் கணக்கிட்டாலும் கணக்கிடலாம். இந்திரதீர்த்தத்தின் மகிமையா

இந்த்ரதீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶேஷேணாபி ந ஶக்யதே ॥
॥ ௨௬ ॥ ஸர்வே தேவா: ஸதா தத்ர வஸந்தி முதிதாஶயா: ।
[illegible] ॥ ௨௭ ॥
இந்த்ரதீர்த்தஜலம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸர்வபாபை: [illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ௨௮ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible]
[illegible] ।
॥ ௩௧ ॥ [illegible] ।

னது ஆதிசேஷனாலுங்கூடக்கணக்கிடமுடியாது. சகலமான தேவர்களுமிந்திர தீர்த்தத்தில் மனோல்லாசமாய் வசித்திருக்கின்றார்கள். இந்திர தீர்த்தத்தைக்கண்ணால் பார்த்தவனுடைய புண்ணியமெண்ணமுடியாது. இந்திர தீர்த்தத்தின் ஜலத்தைத் தொட்டமாத்திரத்தில் சகல பாபங்களும் பறக்கும். அந்த ஜலத்தை ஸ்பரிசித்தவன் கையிலேயடைந்த கைவல்யத்தையடைவான். இந்தக்கோரங்கவனம் பரிசுத்தம். முனிவர்களே வெகுவாய் சொல்லுவானேன். இந்த வனத்தை மனதினால் நினைத்தவனுங்கூட மகாபாதகங்களினின்றும் விடுபடுவான். முனிவர்களே! யமலோகத்தில் யெவ்வளவு தண்ணீருந்தினாலுந்தணியாத தாகமென்ன, ஊண் தண்ணீர் நிறைந்த கிணறென்ன, கரை கடக்கமுடியாத வைதரணீநதியென்ன, பசியால் தன்னுடலைப்பிடுங்கித்தின்று தாகத்தால் தன் மூத்திரத்தைக் குடிக்கவேண்டிய நரகமென்ன, மழுவாய்க்காக்கைப்பட்ட சூலம் பாற் முதலானதென்ன, அமேத்யக்குளம், இரத்தக்கிணர், முள்ளுமரமேறல், புழுக்களையும் நாய்மாம்

मांसभोजनञ्चैव वह्निज्वालाप्रवेशनम् ॥௧௨॥
शिलावृष्टिं वह्निवृष्टिं नानाकं कायसन्त्रकम् । क्षारोदकं चोष्णतोयं शिलापातं तथैव च ॥௧௩॥
एतानि नरकाण्यत्र शीघ्रं [illegible] न संशयः । वज्र[illegible]स्नायी पञ्चपातकवानपि ॥௧௪॥ गात्रतः कृत्तकृत्तानि शतकोटिनिकृन्तनैः । क्षुद्रक्षतं [illegible] शिलाकण्टक[illegible] ॥௧௫॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௬॥ [illegible] ॥௧௭॥ [illegible] । एतानि नरकाण्यत्र शीघ्रं [illegible] नश्यति ॥
॥௧௮॥ [illegible] ॥௧௯॥ [illegible] क्षारोदकनिषेचन

மைக்கையுந் தின்று இரத்தத்தைக் குடித்தலென்ன, அக்கினிப்பிரவேசமென்ன, கல்மழை, கனல்மழை, காயபாசா, மழு வாய்க்காச்சப்பட்ட ஜலம், உப்புத்தண்ணீரிவைகளால் ஸ்நானம், கல்லெறி, தலைகீழாகத் தூக்கிக்கனலில் வாட்டுதல், கல்லால் செய்யப்பட்டயந்திரத்திலரைத்தல், தண்ணீரில்லாத காட்டில் கொதித்த மணலிலும் கனலிலும் பிரட்டல், அமேத்தியத்தைப்பூசுதல், அமேத்தியத்தைத்தின்று வீரியத்தைக் குடித்தல், கனல் பரக்கக்காய்ந்த மணலால் முழுக்காட்டி, காய்ந்த இருப்பூசிகளையும், கல்துண்டுகளையும் சிலேஷ்மத்தையும் பக்ஷிக்கச்செய்து, பித்தத்தைக் குடிக்கவுஞ் செய்து, மழுவிலும் ஊசிகள் கத்திகள் நிறைந்த படுக்கைகளிலும் படுக்கச்செய்தல், கத்தியால் நாரங்காய்போல் சீறி உப்பைத்திணித்து வாயிலும் மூக்கிலும் காதிலும் காய்ந்த

[illegible] ॥ ௨௰ ॥

[illegible] ॥ ௨௧ ॥

[illegible] ॥ ௨௨ ॥

[illegible] ॥ ௨௩ ॥

[illegible] ॥ ௨௪ ॥

[illegible] ॥ ௨௫ ॥

உப்புதண்ணீரை நிறைத்து உலக்கையாலடித்து எலும்புகளை முறித்து நேத்திரங்களிலும் நகக்கண்களிலும் ஆண்குறியிலும் விருஷணத்திலும் மார்பிலும் செம்பூசிகளையறைந்து நரம்புகளை வெளியில் தென்னியெடுத்துத் தீயால் கருக்கித்தொங்கவிட்டு உப்புதண்ணீர் நிறைந்த புதரிலே புதைத்தல் முதலானவை யென்ன, மறுபடியெடுத்து பாரத்திலிருந்து அமேத்தியக்குழியில் தள்ளுதலென்ன இவை முதலான நரகங்களை இந்திரதீர்த்தத்திலும் வச்சிர தீர்த்தத்திலும் ஸ்னானம்செய்த மகானுபாவன் கண்ணால் கூடப் பார்க்கமாட்டான் இவ்விரண்டு தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானஞ் செய்தவன் பஞ்சமகாபாதகியானாலும் தாய்தந்தைகளைச்சேர்ந்த அனேகங்கோடிப்பேர்களுடன் மூன்று கற்பம் கைலையில் வசித்தும் பிறகு கைவல்லியத்தையுமடைவான். அஹோ! யென்ன தீர்த்தவைபவம்; யென்ன க்ஷேத்திரவைபவம்; யென்ன லிங்கவைபவம்; யாரால் சொல்ல முடியும். ஆதிசேஷனும் சொல்ல வல்லவனல்ல. முன்காலத்தில் இந்திரனிந்த இரண்டு தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானஞ்செய்

[illegible] ॥ ௬௯ ॥ [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible] ॥ ௬௯ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] 18 [illegible]

து [illegible] முனிவரால் [illegible] சாபம் [illegible] அந [illegible] ஸ்வர்க்கராஜ்ய [illegible] ந்தான். [illegible] அகஸ்திய முனிவர் இவ்வண் [illegible] நக்ஷத்திரத்தில் [illegible] றாய் [illegible] ட்டார் ஆகையால் முனிவர்களே! நீங்களும் [illegible] செய்து [illegible] வித்யுக்த [illegible] சக்தியுடன் பூஜித்தால் [illegible] பூர்வ [illegible] முக்தியை அடைவீர்கள். அதிலும் வைசாகமாசம் விசாகநக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய பௌர்ணமியில் பூஜித்தால் [illegible] கை கூடும். அதிரகசியமான [illegible] கைங்

ஸ: கதிதம் விப்ரா: கர்ணிகாரவநஸ்ய வைபவம் ॥ ருஉ ॥
இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸ்கந்தநந்திஸம்வாதே
பஞ்சபஞ்சாஶே ப்ரஶ்நோத்தரப்ரஸங்கே
வ்யாஸவாகீஶமாஹாத்ம்யாரம்பே
ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே
உபோத்காதவர்ணநம்நாம
ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

அத த்விதீயோऽத்யாய: ॥

இந்த்ரஸ்ய கௌதமஶாபப்ராப்தி: ॥

ஶௌநக: — ஸங்க்ஷேபேண மஹாவஜ்ர வர்ணிதோ வஜ்ரதீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸங்க்ஷேபேண ஶ்ருதம் ஸ்வயா ॥ க ॥ விஸ்தரேணாத்ய ஸர்வஜ்ஞ

களுக்குச் சொன்னேனென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.
கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில் முதலாவது அத்தியாயம்
கதையின் வரலாறு முற்றிற்று.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

இந்திரன் கௌதமசாபம் பெறுதல்.

மறுபடியுஞ்சௌனகாதிமுனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ! மூவுலகமும் புகழ்பெற்றச் சூதமகாமுனிவரே! வச்சிரதீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சுருக்கமாய்க்கேட்டோம்.

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑍋𑌷𑌕𑌃 । 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 ॥௨॥ 𑌕𑌥𑌂𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌂𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌯𑌕𑌾𑌂 𑌸 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥௩॥ 𑌮𑍋
𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌮𑌮 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌨𑌿𑌰𑌵𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌚 ॥௪॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂
𑌤𑌃— 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌹𑌿𑌜𑌗𑌦𑍋𑌷𑌿
𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌦
𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥௫॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌚𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑌿
𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃 । 𑌰𑌂𑌭𑌯𑌾 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃 ॥௬॥ 𑌸𑌾
𑌰𑍍𑌧𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌸𑍋
𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥௭॥
𑌯𑌯𑍌 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।

விரிவாய்க்கேட்க விரும்புகின்றோம். முழுமையும் தெளிவாய்ச்சொல்லவேண்டும். அதற்குத்தப்பெயரேற்படவேண்டிய காரணமென்ன; ஈசனுக்குக் கரச்சின்னமேற்பட்ட விதமென்ன; இந்திரனவ்விடத்தீசனை யெவ்விதமாராதித்தான். எதற்காக ஆராதித்தான். யென்ன பலத்தைப் பெற்றான். ஓ முனிசிகாமணியே! யெல்லாவற்றையும் பாக்கியன்னியில் விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவ சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:—கேளுங்கள் முனிவர்களே! உங்களைப்போலவர்கள் சிரத்தையுடன் கேட்கப் போகின்றார்கள். ஜகத்தினுடைய ஹிதத்தின் பொருட்டு நன்றாகக் கேட்டீர்கள். இந்தப் பழமையான சரித்திரத்தை உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றேன். ஆதரவாய் கேளுங்கள். யென்னவென்றால், முன்காலத்தில் மூவுலகங்களுக்குமதிபதியான தேவேந்திரனவன் வானவர்களுடன் கூட மானவலோகத்தைப்பார்க்க விரும்பங்கொண்டு சஞ்சரிக்குஞ் சமயத்தில் கானகத்திலுள்ள மா முனிகளாச்சிரமங்களையடைந்

[illegible]

து அங்கங்களை பற்றித்து அங்கங்களினனுக்கிரமம் பெற்று கிரமமாக இரண்டாவது சக்கரமாய் நியாயசாஸ்திரத்திற்கு காரணமாயிருக்கின்ற கெளதமமஹாமுனிவருடைய தபோவனம் வந்து அதிபரிசுத்தமான அவருடைய பர்ணசாலையினுட்புகுந்து அந்தமகானுபாவரை தரிசித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தில் அழகுக்குத் தங்கம்போல குற்றமற்ற மேனியும், வடபத்திரம்போன்ற வயிறும், ஆகாயம் போன்ற இடையும், வாழைபோன்ற தொடையும், குடங்கள் போன்ற கொங்கைகளும், சங்குபோன்ற கழுத்தும், முத்துக்கள்போன்ற தந்தங்களும், அழகான நாசிகையும், காது பரியந்தம் நீண்ட கண்களும், மேகம்போல அடர்ந்த கூந்தலும், கோவைப்பழம்போன்ற பிம்பமும், மணல் குன்றுபோன்ற முழங்கட்டும், வயதிரெட்டுமுடைய மகாபதிவிரதையான அகல்லிகை யென்கிற அந்த மகானுபாவருடைய தர்மபத்தினியானவள் பாதத்தில் சிலம்பொலிக்க, பிற்தட்டிலொட்டியாணமசைந்தாட, இரு கைகளிலும் ரத

[illegible] ||௧௪|| [illegible]
[illegible]
[illegible] ||௧௫|| [illegible]
[illegible]
[illegible] ||௧௬|| இதி [illegible]
[illegible]
[illegible] ||௧௭|| [illegible]

திலக்கமணிகள் கலீர் கலீரென்று சப்திக்க, அன்னம் போல நடந்து வருகின்றவளை இந்திரன் கண்டு திகைத்து போய்த் திகைத்த காமனை நண்பனையுங்கண்டு அடோ! இதென்ன அழகு; இவள் ஒரு ரதியோ, இல்லை; மின்னற்கொடியோ, அல்லது தவஞ்செய்பவரைப் போல, இவ்வுருவத்தில் வெளிவந்திருக்கப்பட்டாள் இவளை யனுபவிக்காத நம்முடைய ஜன்மம் வீண். என்ன இந்திரபட்டமென்று பிரமித்துத் தேவர்களுடன் கூட விரைவாய் பூலோகஞ் சேர்ந்தான். பிறகு முனிவர்களே! தேவேந்திரனுடைய அதிருப்தியைக் கண்டு நந்தி ரிஷபத்தின் மீது கூடிய இந்திராணிக்கு இஷ்டநாயகனை இந்தப் பொழுதும் மாதிரியில்லாத அப்ஸரஸ்திரீகளை யனுபவிக்கின்றவனை யிருந்தார், பிருகஸ்பதியின் சிஷ்யனையிருந்தான், ஸகலசாஸ்திரங்களையுங் கற்றறிந்தவனாயிருந்தார், முன் செய்த தீவினையாலகல்லிகையின் மோகத்தில் முழுகி விரகத்தால் வருந்தி வெட்கத்தாலிளைத்து வெளிவரான் ஜகதீசனொருவனைத்தவிர மற்றயாவரையும் மதிமயக்கச் செய்யும் மன்மதனுடைய யினால் காமவேகங்கொண்டு நந்தியில் முனிசிகாமணியாகிய கௌதமமுனிவருடைய பர்ணசாலையின் பக்கத்திலிருக்கின்ற மரத்தின் கிளையிலிருந்துகொண்டு இவனுக்கு நிகரெவனிருக்கின்றான். ஒருவனுமில்லையென்கிறவுள்ளத்திலுள்ள வருத்தியை வெளியிடுவதுபோல்

[illegible]

கா, கா, கா, கா, என்று கதறினன். அப்பொழுது சுத்தமனமுள்ள சித்தமுனியான கௌதமன் ஓகோ! காகம் கத்திவிட்டதே; காலந்தவறிவிட்டதே; தூக்கத்தினாலின்று வைதிககர்மத்திற்குக் குறைவு வந்துவிட்டதே; யெனத்தேக்கங் கொண்டு விரைவாய் யெழுந்திருந்து ஸ்நானத்திற்கு வேண்டுவதையெடுத்துக்கொண்டு கௌதமநதியையடைந்தார். அச்சமயமிச்சையினலெச்சரிக்கையானவச்சிரதரன் நற்சொரூபங்கொண்டுள்புகுந்து சிற்றிடைச்சியான வகல்லிகையினருகில் நிற்க; அவனைக்கண்டு மூவுலகமரசாளும மகவானென்று முனிமனைவி மோகங்கொண்டாள் அதையறிந்து புரந்தரனும. ஓ பெண்ணரசே! பாருலகிலுன்னைப்போல் பாவையரைப் பார்த்ததில்லை; ஆகையாலுன்னிடத்தில் தையலே! நான் மையல் கொண்டேன். காதலுற்றோர் ருதுகாலங்கார்க்க மாட்டார்கள். அகல்லிகையே என் கருத்துக்கிணங்கவேண்டுமென்று வேண்ட; அத்தருணமகல்லிகையுமவனைத்தழுவி ஆசையுடனவனோடு போகஞ்செய்து காமவெறி நீங்கிய பின்னந்த துஷ்டை கணவனது பெருமையை தன்கருத்தில்

[illegible]

நண்ணி, அளவற்றசெல்வம்பெற்றவமரர் கோவே! உமமு டைய வனுபவத்தாலகமகிழ்ந்தேன். நதிசென்ற மாமுனி வாவந்தாலிப்போ நம்மிருவருக்குங்கேடு வருமையமில்லை; விரைவாகச்செல்லுமென்றுசொல்ல; அப்பால் தேவர்கோன் திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கி யென்னவருமோவென்று வேகமாகப் பர்ணசாலையிலிருந்தும் வெளியே வந்தான். அக்கணமே முக்கண்ணன் பாதம் போற்றும் தர்க்ககுருவாய் விளங்கும கௌதமர் தன்னுள்ளம்போல் தெளிவானவாற்றில் மிக்கத் தாமதமாய் நீராடித் தலைதுவட்டி ஆவின் பால்போல் வெளுத்த ஆடைகட்டி அங்கத்திலங்கந் திருநீரிட்டு அருமையுடன் ருத்திராக்ஷமணிகள் பூண்டு அனுஷ்டானஞ்செய்வதர்க்குக் காலம் பார்க்க; யாமம் மூன்ருச்சுதென்றுகண்டு, காகம கத்தினது யேதென்று யோகக்கண்ணால் யோசித்துத் தூர்ப்புத்திகொண்ட தேவன் துர்நடத்தை யிது வென்று கண்டுகொண்டு துருசாக இல்லத்தின் துவாரம் வந்தார். சங்கரர்போலங்குவந்த முனியைக்கண்டு கள்ளன்போல் தி

[illegible]

[illegible]

[illegible] மாமுனிவர் சினம்
டங்கி[illegible] கொண்டு [illegible] வர்கள் பிணிமாற்ற மா
[illegible]. அவர் பாத
[illegible] பாபம் நீங்கி [illegible]

[illegible] ॥௩௪॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௩௫॥ [illegible]

யென்னைச்சார்வாய். மயங்காதே; யென்று மறுசாபஞ்செய்து மாமறைகள் காணுத தேவதேவன் தாளடியைத்தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். அத்தருணமமர்கோனங்கமெல்லா மல்குல்களால் நிறைய வண்டம்போக விண்ணுலக ஸ்ரீயசுரர்தன்னைச்சேர வெட்கத்தால் மேருகுகையுள் புகுந்து தன்னுருவை மற்றொருவர் பாராவண்ணம் தலைமுதலாய் மூடி மிகயேக்கங்கொண்டு, தனது குறைவெளியுரைக்க மிக்க வெட்கி, உள்ளத்தில் வைத்துருகி நொந்திருந்தான். அக்காலமசுரர்களமராவதியை அடைகோட்டைசெய்து பெரும் போர் புரிந்து, விண்ணோர்கள் யாவரையும் விரட்டிவிட்டு, வானுலகராச்சியத்தைக் கைகொண்டார்கள். அப்பொழுது தேவர்கள் தங்கள் தலைவன் தங்குமிடமெங்கேயென்றோடித் தேடிக் காணுமல் திண்டாடி யசுரப்பண்ணைகண்டடிக்க மனமநொந்து மேருசேர்ந்து, பெருங்குகைகளுட்புகுந்து பதுங்கிக்கொண்டு, வருந்தநகால்வந்த பெருமூச்சைக்கூட விடப்பயந்து தகைந்து பலமில்லாப்பிராணயாமத்தைப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர்கள். விஷயத்தில் வெறுப்புற்ற வேதியர்காண் கேளுங்கள் மேல்நடந்த விசித்திரத்தை; களசிகனெங்கொளிந்தானே அதிலுமப்போவெகுவானவானவர்கள் வந்தொளிந்தார் வாஸவனுமதை யறிந்து மிகவும வெட்கி வெகு காலம் சுவாஸத்தை யடைக்கிக்கொண்டு உருளாமல் பிரளாமல் பதுங்கியங்கே விண்ணோர்களறியாமல் வஸித்திருந்தான். பிற்கால மொருஸமயமமரர்தங்கள் குறையெல்லா மொன்றுக்கொன்றுரைத்து நொந்தார். அக்காலமமரர் கோன்னெடு மூச்சிட்டான். யாரோவென்றமரர்களச்சங்கொண்

[illegible]

டார். தர்காலம் வெளியிழுப்பாரென்று தேவர் நாயகனுந் தானின்றுனென்று சொல்லி முற்காலநதான் செய்த தீங்கால் வந்த முனிவர்கோன் சாபத்தை விரிவாய்ச்சொல்லி நற்காலம் நமக்கினியேதென்று நோக, நாகத்தோர் ஸுகது:க்கமிரண்டுங்கொண்டார். கேட்டவர்களா மதிசூடிய மகாதேவன் மலரடியை மறவாத பகாதவத்தோர்களை இவ்விதம் வாஸவன் வருந்தத்துடனுரைத்த வார்த்தையைக்கேட்டு வானவர்கள் மனம் வருந்தி தங்களுக்குத்தாங்களே தைரியம் செய்து கொண்டு தங்களரசனடிபணிந்து ஓ! யெங்கள் நாயகமே, தங்களை யடுத்த யெங்களைத்தாங்களிங்கொளித்துக் கொண்டிவ்விதம்மோசஞ்செய்யலாமோ? உங்களுக்கென்ன குறைவந்ததிப்போ? சங்கரனைத்தவிர வங்கஜன் கைவசப்படாதவர்கள் யார்கள்? கௌசிகமுனிவன் கானகத்திலே மேனகையின் வசமாகித்தவத்தை யெல்லாந்தொலைத்தானல்லோ; பராசரரும் பாருலகில்க்கரையாளர் கன்னிகையைக்கருதிச்சேர்ந்தார். ஓ! வானவர் வேந்த; விரிவாகச்சொல்லுவதிலென்ன பலன்? சதுர் முகனுந்தன் பெண்ணைப்புணர்ந்தாரென்றால் மற்றவர்கள் மன்மதனுக்கிடென்றுநவிலுவானேன். சாபந்தீரு முபாயத்தைச்சொல்லுகின்றோம். நாரணனும் நான்முகனுந்தேடிக்காணா அடிமுடியை யுடைத்தான நமது தெய்வ மன்பாகள் வசயாக விருக்க யெங்களரசே யேன்கவலை

ஷி ஸம்ப்ரஷ்டுமர்ஹஸி ॥௧௯॥ தத: ஸஹஸ்ரஸூர்யாணி ஸஹஸ்ரா
ணி ஸம்பவந்தி சேத் । ததாபி ஸம்ஸாரதேஜோ ரவே
ர்யாந்தி ஸாம்யதாம் ॥௨௦॥ ஈத்ருஶம் தேஜஸா தேவம் ஸஹ
ஸ்ராம்ஶு ஸமப்ரபம் । ஸ த்ருஷ்ட்வா பரமாத்மானம் ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய
பாதபங்கஜம் ॥௨௧॥ ...

யுனக்கென்றியம்ப. அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து தேவர்
கோமான் தைரியங்கொண்டிருந்து வெளியே வந்து, தன
தெய்வத் தியானத்தின் வலியானின்ற வானரிலிருந்தவத்தை
ச்செய்து வந்தான். ஆண்டைய்யாயிர மமரா ஸ்காமான செ
ய்த அருந்தவத்தால் தியானேசன் கையுகந்து செஞ்சடை
யின் முன்னிரண்டாம் பிறை சொலிக்கச்செவிகளிலே மணி
யயாநகோடு மின்ன விரிமார்பில் முத்து வடம்படிந்து
தொங்க, வடபாகப்பருமையாள் மடியில் நின்றும் தனது
படியமைந்து மற்றபடி யுஞ்சென்று. விளையாடு மாறுமுகன்
முன முளைத்த பல்லிரண்டை வெளிக்காட்டிச்சிரித்தும்பே
சும் மழலைச்சொலை மிருதத்தால் மனம் மகிழ்ந்து புன்ன
கைபோடுகிறான் தன் முன்னே நின்றார். அதுகண்டு திடுக்
கிட்டுத்தேவர் ° நகன் கண்டாற்போல் பாதத்தில் பணிந்து
நின்று முகமலர்ந்து மெய்சிலிர்த்து உடல் பூரித்து செ
ன்னியின் மேல் கரமிரண்டுங்கூப்பிவைத்து அடுத்தோர்க
ளாபத்தைத்துலைத்துக்காக்கக் கருணையே திருவுருவாய்
க்கொண்ட தேவ; குருதாரகமனத்தால் குறைவடைந்த.ம
தியைக்காத்தருள் செய்த மகாதேவ ஆதியே பராபரமே

[illegible]

தேவதேவ ஆனந்தஸாகரமே மகாதேவ களதமரின் சாபத்தை நிவிருத்திசெய்து காத்தருள்வாய். காரணமே கால கால ஏழைபங்காளனே யானென்னசெய்வேன். வேறெனக்குக்கதியொன்றுமில்லையென்று பலவாறாய்த்துதித்தீசன் முன்னே நின்றான். அதைக்கேட்டுத்தியாகேசன் இவன் தன் செல்வமதத்தாலே களதமரை யவமதித்து அவர் செய்த சாபத்தாலளவிறந்த துக்கத்தால் தபிக்கின்றானென்று காமநாசனனும் தயவுடனே அவனை நோக்கி, மிருதுவாக

ஸமாக்ஷ்ய வசநேநைவ ஶ்ரீஶ ௫௧॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே

அகஸ்த்யஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீஸ்கந்தாகஸ்த்யஸம்வாதே

[illegible]

[illegible]

கூ

இந்த்ரஶாபப்ராப்திர்நாம

த்விதீயோऽத்யாய꞉ ॥

த்ருதீயோऽத்யாய꞉ ॥

இந்த்ரஶாபவிமோசநம் ॥

ஶ்ரீஸ்கந்த உவாச — [illegible]

[illegible] । [illegible]

லொருவசனம் புகலுகின்றார்.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்திலிரண்டாவதுஅத்தியாயம்

இந்திரன் சாபமடைந்த சரித்திரம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவதத்யாயம்.

இந்திரனுடைய சாபவிமோசனம்.

அன்பர்களருந்துயரமகற்றி யாதறிக்க வல்லோன்
ஆரூருத்தியாகேசனமரேசன் தன்னை நோக்கி அளவில்லாத்

[illegible] ॥ ௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible]
[illegible]
௩ ॥ தக்ஷிணாயாம் திசி க்ஷேத்ரம் கர்ணிகாரவநாஹ்வயம் ।
[illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௫ ॥
[illegible]
[illegible]
௬ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible]

தவமுடைய கௌதமரை யவமதித்து அவர் மனைவி பதி விரதை யகல்லிகையைப் புணர்ந்ததினால் உன் பாபமமோசா இங்கு விலகாது கண்டாய். ஆனாலுமுபாயமொன்றுரைக்கின்றேனென்னவென்றால்:- இவ்வாரூர் தென்புறத்திலொருயோசனைக்கிர்க்கப்பால் சந்திரநதியென்று மிக மகிமையுள்ளநதியொன்றுண்டு. அதனருகில் திருக்கோங்குவனமென்று பெயரோங்கும் மகத்தான ஸ்தலமொன்றிருக்கின்றது தையடைந்து அரை வருஷமந்தலத்தோடாராதிப்பாயாகில், சாபத்தைத் துலைத்தன்னை யாதரிப்போம். அவ்விடத்தில் கிருதயுகத்திலகஸ்தியமுனி யருந்தவத்தை யனுஷ்டித்து இல்வல வாதாபிகளின் ஹத்தியினாலுண்டான பாபத்தைப்பரிகரித்துப் பரிசுத்தமானார் பின் தேவர்கள் தவஞ்

𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌹𑌸𑍋 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥௯॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇 । 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌵𑌾
𑌨𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥௰॥ 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌵𑌾
𑌕𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾
𑌦𑌾𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥௧௧॥ 𑌸𑌾
𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌵𑌰 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤
𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑌾𑌶 𑌸𑌃 ॥௧௨॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁
𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤 । 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑌥𑌂
𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥௧௩॥ 𑌗𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂
𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯𑍀𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌣𑌾
𑌦𑍇𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌿 𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌃 ॥௧௪॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯𑌿𑌪𑌃 । 𑌵𑌾
𑌹𑌨𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌹𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑌃 ॥௧௫॥ 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌯𑌿𑌪𑌃 । 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸
𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌗𑌹𑌜𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥௧௬॥ 𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌿
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑌂 𑌪𑌦𑌾
𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥௧௭॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿

செய்து சிறப்புற்றாராகையினால் அவ்விடமே செல்லென்று
சொல்லிவிட்டுத் தியாகேசன் அமரர்கோன் பார்த்திருக்கவந்
தபத்தில் தான் மறைந்தார். இந்திரனும் அத்திசையை நோக்கி
மிகத்தண்டனிட்டு அகமகிழ்ந்து அப்பொழுதே தேரொன்
றை யுண்டுபண்ணி அதின்மேலேறித் தென்றிசையைநோக்கி
வருஞ்சமயத்தில் அசுரர்கள் செய்த பொருந்துறையெல்
லாம் மனதிலெண்ணி வருந்தத்தால் திருக்கோங்குவனம
வந்ததறியாமல் தேரோடு செல்லவச்சுத்தழியுடனே முறிந்
தது. பின்னமரேசனதையறிந்து கால் நடையாய் வநம
டைந்தான். முனிவர்களே! அது முதலந்தக் கற்ணிகாரவ

शोके तस्य प्रहृष्टे उदिते [illegible] । [illegible]
क्षेत्रं सर्वमशोभत ॥௧௮॥ नानावृक्षलताक्रान्तं
नानापक्षिसमाकुलम् । नानापुष्पसमाकीर्णं नाना
मृगनिषेवितम् ॥௧௯॥ क्षेत्रं दृष्ट्वा सुराधिपः [illegible]
[illegible] । तपः कर्तुं मनो [illegible]
[illegible] ॥௨௰॥ स्नातुं तत्र जले [illegible]
[illegible] । तदा विदित्य [illegible]
[illegible] ॥௨௧॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௨௨॥ केनापि हेतुना शक्र
[illegible] । [illegible]

னத்திற்கு யுகபங்கமென்று பெரும்புகழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. பிறபாடு இந்திரன் நெருக்கமாக முளைத்து மேகமண்டலம் வரை யோங்கி வளர்ந்து கிளைகளினால் திக்குகளெட்டுங் களையும் வியாபித்து எப்பொழுதும் புஷ்பங்களாலும், காய்களாலும், கனிகளாலும் நிறைந்திருக்கும் விருக்ஷஜாலங்களோடும், அவைகளில் கூடுகட்டிக்கொண்டு சிவா, சங்கரா, சர்வா வென்று சப்திக்குங்கிளிகள் முதலான பக்ஷி ஜாலங்களோடும், அம்மரங்களின் நிழல்களிலும், அங்குள்ள புதர்களிலும், பால் குடிக்குங்குட்டிகளோடு கூடப் படுத்திருக்கும் யானை, புலி, சிங்கம கரடி, மான் முதலான மிருக ஜாதிகளோடுங்கூடிய திருக்கோங்குவனத்தைப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து தவஞ்செய்ய வெண்ணங்கொண்டு ஸ்நானம் பண்ண ஜலமகப்படாமல் தயங்கும்பொழுது அவனை நோக்கி ஓ வானவவேந்தா! இந்த மகாலிங்கத்திற்குத்தென் பக்கத்தில் திருக்குளமொன்றிருந்தது. அந்த மண் மாரியால் தூர்ந்துவிட்டது. அதை வச்சிராயுதத்தால் வெட்டியதில் ஸ்நா

तीर्थं स्नानाय सर्वदा ॥२३॥ इति श्रुत्वा सुरा-
धीशः परं हर्षमवाप सः । तेनैव वज्रघाताय
[illegible] स्वयम् ॥२४॥ ततो भागीरथीं
गङ्गां तुष्टाव देववन्द्याम् । प्रवाहयामास गङ्गाऽपि
सकलं [illegible] ॥२५॥ तदाप्रभृति विख्यातं
वज्रतीर्थमिति क्षितौ । ततः [illegible]
तीर्थे [illegible] ॥२६॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥२७॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥२८॥ षष्ठे मासे तु वैशा-
खे विशाखर्क्षसंयुते । पौर्णमास्यामेव [illegible]

னாஞ்செய்யக்கடவாயென்றாகாயத்தினொரு வாக்குண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டு அமரர்கோமான் வச்சிரத்தால் குளத்தைவெட்டிக் கங்காதேவியைத் துதித்து அவளாலதைப் பெருக்கி, அதினடுவிலிந்திர தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தத்தையுமுண்டுபண்ணி அவைகளில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு தவஞ்செய்தான். வச்சிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்டபடியாலந்த தீர்த்தத்திற்கு வச்சிரதீர்த்தமென்று பெயரேற்பட்டது. இவ்விதந் தவஞ்செய்துகொண்டு ஸிகதலிங்கத்தைக் கரத்தில் வைத்துச் சிரத்தையுடனாராதித்தான். அப்படி யாராதித்துவருங்காலத்திலைந்துமாதஞ்சென்று ஆறாவதுமாதம் வைசாகமாதத்தில்விசாகநக்ஷத்திரத்தோடுகூடிய பௌர்ணிமையில் பக்தியுடன் பரமனுடைய லிங்கத்தையாராதித்துத் துதித்துப் பூஜையை முடித்து லிங்கத்தைத்திருக்குளத்தில் விசர்ச்சனஞ் செய்யவேண்டி வாஸவன் கரத்தாலணைத்தெடுக்குங்கால் லிங்கமானது பூமியில் பற்றிக்கொண்டது.

[illegible]

இந்திரனுடைய வலதுகைவிரல்களும் லிங்கத்தில் பதிந்து கரச்சின்னமேற்பட்டது. அது கண்டு தேவேந்திரன் ஆச்சரியத்தால் பிரமித்து நிற்க, வப்பொழுது ஜகதீசனம்பிகையோடு கூட விருஷபாரூடராயாவிர்ப்பவித்தார். உடனே வாஸவனும் மனம்மகிழ்ந்து இருகரங்களையுங் குவித்துக் கொண்டு ஜயசங்கரா! சம்போ! மஹேசாந! மகாதேவ! தேவதேவ! கிருத்திவாஸ! காலகாலா! காமநாசநா! புரஹரா புராதநா! பாலலோசநா! பார்வதீவல்லபா! சந்திரகலாதரா! காளகண்டா! பாபவிநாசநா! கங்காதரா! மேருகோதண்டா! விஷ்ணுவல்லபா! திகம்பரா! திரைலோக்கியநாயகா! விருஷபத்துவஜ! ஏழைபங்காளா! யெந்தனைக்காத்தருள்செய்வாய். கௌதமன் சாபத்தாலுருவழிந்து அமரா

ते क्षयं [illegible] ॥१७॥ इत्युक्तस्संस्तुतो [illegible]
शक्रः प्रत्युवाच कृताञ्जलिः । शक्र उवाच — यदि तुष्टोऽसि
कृतकृत्योऽस्मि संसारसागरोत्तरणात् [illegible] ॥१८॥ अ-
द्य मे सफलं श्रेयः प्राप्तमेव न संशयः । पादा-
रविन्दयोर्नाम [illegible] ॥१९॥ [illegible]
[illegible] । इतीदं
[illegible] ॥२०॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥२१॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥२२॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥२३॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥२४॥ इत्युक्तस्संस्तुतो [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥२५॥ [illegible]

வதியுமிழந்தேன். அடியேனை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமெனறாகதரி ஞன். அத்தருணத்தில் சகலமான தேவர்களும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களும் கூடிக்கொண்டு ஜகதீசனை யனேகவிதமாகத் துதித்தார்கள். உடனே ஜகதீசனிந்திரனை நோக்கி ஹே தேவேந்திரா! பயப்படவேண்டாம், யென்னுடைய அனுக்கிரகத்தாலுன்னுடைய சரீரத்திலுண்டான ஆயிரம் யோநிகளுமாயிரங்கண்களாக பவித்து இதுமுதல் நீ ஸஹஸ்ராக்ஷனென்று பெயரோடுகூடப் புகழ்ச்சியடையக்கடவாய். மேலுனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேளென்று சொல்லவப்பொழுது இந்திரனீசனை நோக்கி ஹே ஜகதீசா, யென்னிடம்

[illegible]

பரிபூரணகிருபை யிருக்குமேயானு லென்னுலாராதிக்கப்பட்ட இந்த ஸிகதலிங்கத்தில் நித்தியவாஸஞ்செய்துகொண்டு தெரிசித்தவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களையளித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஈசனுமப்படியே ஆகட்டுமென்று அனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். அது முதலீசனுக்குத் திருக்கைச்சின்னேசனென்று பெயரேர்ப்பட்டது. இந்திரனைராவதத்தின் தந்தத்தினல் கங்கணங்கள் செய்து தேவியினுடைய கரங்களை யலங்கரித்து ஆராதித்தபடியாலம்பிகைக்குசுவேதவலயாம்பிகையென்று பெயரேர்ப்பட்டது. பிற்பாடு தேவராஜனிந்த இரண்டு தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானஞ்செய்து கரச்சின்னலிங்கத்தைப் பூஜித்தவர்களிகத்தில் சகலபோகங்களையுமனுபவித்துவிட்டு முடிவில் முக்தியை யடையவேண்டுமென்றீசனிடம் வரம்பெற்று தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடு மமராவதியை யடைந்து அசுரர்களைத் துரத்திவிட்டு தேவராச்சியத்தை யடைந்து ஒவ்வொருவருஷமும் வைகாசி

த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

ஸ்யாத் ॥௫௧॥ கார்த்திகஸ்ய பௌர்ணமாஸே கரஸ்யோத்ஸவகாரக: । ஏவம் குர்வந்தி யே மர்த்யா: பௌர்ணமாஸே கரோத்ஸவம் வீக்ஷ்ய தாந் ॥௫௨॥ தே ஸர்வே ஸகலாந் போகாந் புக்த்வா கைவல்யமாப்நுயு: । யஶ்சைதம் ஶ்ருணுயாந்நித்யம் ஶ்ராவயேத்வா ஸமாஹித: ॥௫௩॥ ஸர்வாந் ஸகலாந் போகாந் புக்த்வா ஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥௫௪॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே
ஶங்கரஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீஸ்கந்தஶங்கரஸம்வாதே
பஞ்சக்ரோஶஸ்தலமாஹாத்ம்யே
வ்யாக்ரபுரீஶமாஹாத்ம்யாந்தர்கதே
ஶ்ரீகர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே
இந்த்ரஶாபவிமோசநம் நாம த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

மாதம் பௌர்ணிமையில் திருக்கைச்சின்னம் வந்து கைச்சின்னேசனுக்கு மஹோத்ஸவத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தான். முனிவர்களே இப்படிப்போலெவர்களந்த தினத்தி லுத்ஸவத்தை நடத்திவருகின்றார்களோ அவர்களுமிகத்தில் மகாபோகங்களையனுபவித்துவிட்டு முடிவில் கைவல்யத்தை யடைவார்கள் சந்தேகமில்லை. இந்தச் சரித்திரத்தைச் சிரத்தையுடன் கேட்டவர்களும் பரிசுத்தமான விடங்களில் படித்தவர்களும் திவ்யபோகங்களையனுபவித்துவிட்டு முடிவிலீசனுடைய ஸாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்று ஸூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்மூன்றாவது அத்தியாயம்
இந்திரனுடைய சாபவிமோசன சரித்திரம்
முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

[illegible]

நான்காவது அத்தியாயம்.

அகஸ்தியருக்கு பிரம்மஹத்தி விலகியது

இவ்விதம் கதை சொன்ன சூதமுனிவரை நோக்கிச் சௌநகர் முதலான முனிவர்கள் ஓ மகானுபாவா, சூதமகாமுனிவரே, வச்சிரதீர்த்தத்தின் மகிமையும் கரச்சின்னேசுவரருடைய மகிமையுந்தங்கள் முகமாக நாங்கள் விரிவாய் கேட்டு விட்டோம். இனி அகஸ்தியமுனிவருக்குப் பிரம்மஹத்திவந்தவிதமென்ன. அதெப்படி நிவிருத்தித்ததென்றுவினவச்சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே! முன்காலத்தில் தக்ஷனுக்குப் புத்திரியாயிருந்த தாக்ஷாயணீதேவியானவள் சிவத்துரோகியான தக்ஷனுடைய சம்பந்தத்தை விலக்கவேண்டி ஹிமவானுக்குப் புத்திரியாயாவிர்ப்பவித்துச் சகதீசனைப் பதியாக அடையவேண்டித்தீ

[illegible]

விரமாய் தவஞ்செய்தாள். அதெவ்விதமானால் சிலகாலம் பலத்தையும், சிலகாலம் கந்தமூலங்களையும், சிலகாலம் ஜலத்தையும், சிலகாலம் வாயுவையுமாகாரஞ் செய்துகொண்டு அகண்ட பரிபூரணமான சதாசிவத்தைத் 'தியானஞ்செய்து கொண்டு தவஞ்செய்தாள். அப்பொழுது சகலலோகங்களுக்கும் மங்களகரனான ஜகதீசன் மலைமகளின் மனதையறியவேண்டிப் பிரமசாரியின் வேஷங்கொண்டு பர்ணசாலைக்குள் பிரவேசித்தார். உடனே பர்வதராஜபுத்திரியான பார்வதியானவள் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து வணக்கத்துடன், அர்க்கியபாத்திய ஆசமனங்கள் கொடுத்து பலமூலாதிகளை யருந்தச்செய்து ஆராதித்து ஓ பிராமணசிகாமணியே; நல்வரவா, யெங்கேயிருந்து வருகிறீர்கள். யென்னாலாகவேண்டியதென்னவென்று வினவ, அப்பொழுது ஜகதீசன் பார்

[illegible] तपश्चरसि दुश्चरम् ॥ ௧௧ ॥ इति पृष्टा श्री
[illegible] प्रोवाच विनयान्विता । लोकानामेकना
थो यः [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible]
[illegible] । इति श्रुत्वा
वचो देव्याः [illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible]

வதியைநோக்கி அடி பாலையான பர்வதராஜன்மகளே, சில நற்கதைகளைச் சொல்லிச் சம்பாஷணஞ்செய்யவந்தேன். நலலதிருக்கட்டும் இவ்வளவுமிருதுவான சரீரத்தையுக்கிரமான தவத்தாலேன் வருத்தப்படுத்துகிறாயென்று கேட்க, உடனே கௌரியானவள் அவரை நோக்கி ஓ முனிசிகாமணியே! சகலலோகநாயகனான சந்திரகலாதரனைப் பதியாக அடையவேண்டித் தீவரமாகத் தவஞ் செய்கின்றேனென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு ஜகதீசன் புன்னகைசெய்து பார்வதியை நோக்கி, அகோ இதென்னமோகம்? அந்த மகாமாயாவியின் மயக்கத்தில் நீயுமகப்பட்டு விட்டாயோ, உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது. அடி மலையரசன் பெற்ற செல்வமே, மண்டையோட்டில் பிக்ஷையெடுக்குமந்தப்பிச்சைக்காரனுனக் குதிகமோ, கறுமுகில்போல் கறுத்துக் காளஸர்ப்பம்போல் நீண்ட கூந்தலையுடையவளே, செஞ்சடையோடுகூடிய அந்தச் சடையாண்டியை நீ சாரலாமோ, கறுநீலபுஷ்பம்போல் காதுபரியந்தம் நீண்டகண்களையுடையவளே, அந்தக் கொள்ளிக்கண்ணனை நீகவுனிக்கலாமோ, முத்துவடமணிந்தமோகினியே, முண்டமாலைபூண்டவனை நீ மரு

संवृतम् । जननीजनकभ्रातृबान्धवैश्च विवर्जितम् ॥
॥१६॥ गोत्रहीनं श्मशानवासिकपालभूषणम् । कथं
वृणोषि नहि ते पात्रस्थिसमानने ॥१७॥ [illegible]
करोति किं बाले जनकस्य तद्यशः । सोऽयं यस्य
जाया संहारोद्यतस्स्वयं कथम् ॥१८॥ भिक्षाचर
णशीलो यस्स त्वां संभरिष्यति । तस्मादिहा
य तं भिक्षां वृणीष्व सदृशं वरम् ॥१९॥ इति पा

லாமோ? சற்குலத்தி லுதித்த சந்திரமுகி! தாய் தந்தையற்ற அந்தத்தனியோனை நீ தழுவலாமோ? பட்டுடுக்கும் பாவையே! நீ புலித்தோலுடுத்திக் கெஜத்தோல்போர்த்திய திகம்பரனை தெரிசிக்கலாமோ? பேறறிவுபெற்ற பெண்ணரசே! அந்தப் பெரும்பித்தனைப் பற்றி நீபேசலாமோ? அமிருதமருந்துமன்னமே! நீ ஆலகாலவிஷமுண்டவனை யடுக்கலாமோ? கனகதண்டிகையேறுங் கன்னிகையே! அந்த ஒற்றக்காளை மாட்டுக்காரனை நீ கருதலாமோ? மணிமாடியிலுலாத்தும் பெண்மயிலே! மயானத்திற்கு நீ குடிபோகலாமோ? சாந்திட்டுச்சவ்வாது பூசுகின்ற சண்பகமே! அந்தச்சாம்பலாண்டியை நீ சேரலாமோ? நல்ல வணக்கத்தோடு கூடிய வான்முகிலே! தன்னைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை, தானே ஒருவனுளோமென்று மஹாஹங்காரங்கொண்ட மாயாவியை நீ மதிக்கலாமோ? சீலத்தாலுயர்ந்த ஸ்திரீநாயகமே! வேள்வியழித்த வேதியனை நீ வணங்கலாமோ? சுசி ருசியுடைய சுந்தரியே! வேடனெச்சிலையுண்டவனை நீ விரும்பலாமோ? குலத்தாலுயர்ந்த பெண்குயிலே! கொடிய வேடனை நீகுறிக்கலாமோ? இது வுனக்கழகில்லை. நீ உனக்குச்சரியானவரனைவரிக்கக்கடவாய் உனக்குக்கொஞ்சங்கூடபுத்தியில்லையே; நல்லது உன்னுடைய பிதாவான மலையரசன் இந்த தரித்

ணாமேவ ச புராணேஷு ஜ்ஞாதாசேஷு ச ப்ரோக்ஷிதா ।
மேயபுஷ்பதேவாமேவேந வரா யஹ்வமேதஸ்ய ॥௨௦॥
தஸ்ய புஞ்சச ப்ருஹந்து கிஷ் தர்ண்ஷ்டிதஃவாஸ்ய । ஸிக்ஷா
வஷ்ட யதிமேகாவாஸ்த மோக்ஷநாயஸ்மேச வஸ: ॥௨௧॥ நா
ஸ்த்ர சச ஸமேஹ ஷஸ்ஸாஷாஸ்தி பமேஸாவஸ: । ஐதி த
ஸ்யா வஸ்ர்ஷகா ஞ்யோம் ஹஸ்தமேவக்ஷ்ய ॥௨௨॥ வஸம்விஷ்ட
யசாமேவமேஷ வடமேஷ்யமேஸாஹஸ:। த கஸ்ஹ ஸ்யாசாஸ

திரசிகாமணியான சிவனுக்கு உன்னை விவாகஞ்செய்துகொடுப்பாரு? நீயே யோசித்துப்பாரென்று சொல்ல, வப்பொழுது மதியிலுயர்ந்த மாதுமையாள் சினங்கொண்டு கண் சிவந்து வேதியனை நோக்கி ஓ பிர்ம்மசாரியே! நீ அதிதியென்று கோபத்தை யடக்கிக்கொண்டேன். உமக்கொன்றுந்தெரியாது. மௌனமாயிரும். ஜகதீசன் தத்துவத்தை யாரறிவார். மாயன் முதலான வானவர்கள் மகாதேவன் தாளடியைப் பூஜித்துப் பெரிதான அதிகாரம் பெற்றுப் பின்பு மோகத்தாலகங்கொண்டாரதையறிந்து பிரமன் தன் தலையோட்டில் ரக்தபிக்ஷை செய்தந்த கர்வத்தை மாற்றியதோர் ஜகதீசன் பிக்ஷுகனு ரவரோதான். ஞானத்தைக் கனல்கண்ணுப்க் கொண்ட ஈசன் ஞாலத்தை நீருக நீற்றி யந்தத் திருநீற்றைத் தேகத்தில் பூசிக்கொண்டு தான் தனியாயானந்தக் கூத்தாடி பெரியவகங்கொண்டதினுல் பித்தனுேதான். கையிருப்புத்தங்கமலையாமே யானுல் குடியிருப்பும் வெள்ளிமலையாமே யானுல் அருகிலமர்மித்திரனளகேசனுனுல் மைத்துனரும் ஸ்ரீபதியேயானுலந்தச்சகதீசன் தரித்திரராயாவாரோதான். ஆலகாலத்தை யவரருந்தாவிட்டால் ஞாலமெல்லாம் நசித்துவிடும், பித்தா கேளும்; மேலுமுறைத்தால் கேடுவருஞ்செல்லுமென்றாள். ஜகதீசன்

[illegible — 17 lines of Sanskrit verse in Grantha script]

திகைத்துத் தன்னுருவங்காட்டிக்காலத்தில் கரங்கிரகிப்பேனு மையே! நீ உன் தந்தையிடம் செல்லென்று சொல்லிவிட்டு சிலத்தினுயர் முனிவர் மூலமாகத் திருக்கலியாணத்தைத் தானுறுதி செய்து காலத்தில் பார்வதியை மணமுஞ் செய்தார். பாரத்தால் வடபூமி தாழ்ந்ததப்போ. வானவர்கள் முதலானோர் பயமுற்றேங்கி வார்சடையோன் பாதத்தில் பணிந்து நின்று பாருலகின் மோசத்தை மொழிய, ஈசன் முன்னிற்கும் கும்பமுனி தன்னை நோக்கி மண்ணுலகைச் சீர்திருத்தஞ்செய்துவைப்பாய். தென்னாட்டில் திருமறைக்காடடைந்து பின்பு திருக்கோலந்தெரிசிப்பாய் போ வென்றேவ, ஜக

ஶம்போராஜ்ஞயா ஸோऽயம் தக்ஷிணாம் திஶமாஶ்ரித: ॥ ௫௧ ॥
ததோ தேவோऽபி ஸாநந்தம் க்ருஹீத்வா பார்வதீகரம் । கா஁ஞ்
ஸ்யாநிவாஸமாதேஜா அகஸ்த்யோ தக்ஷிணாம் திஶம் ॥ ௫௨ ॥ ஸோ
ऽகச்சத்பதி விந்த்யஸ்ய வாதாபீல்வலராக்ஷஸௌ । ப்ரஹ்ம
ஹ்நௌ வாதாபிரஸ்தௌ ஜக்நது ப்ராஹ்மணாந் ஸ்வயம் ॥ ௫௩ ॥
தாவுபௌ ஸம்ஹரந்நேவம் தம் ப்ரஹ்மஹத்யாதத்ர த: ।
லோபாமுத்ராஸமேதோऽஸௌ தபஸா காம்யஸம்பவ: ॥ ௫௪ ॥
ஸ தயா ப்ரஹ்மஹத்யா ச ப்ரஹ்மஹத்யாஸமந்விந: ।
அநுகம்ய விஹ்யாதோऽஸௌ க்ஷணாதேவ ஸமாஶ்ரித: ॥ ௫௫ ॥
கஸ்மிம்ஶ்சித் ப்ரஹ்மஹத்யா தாம் விஸ்ருஜ்ய நிவர்ததே । ஶ்ரீ
வத்ஸக்ஷேத்ரே யத்ர தேவோ விஷ்ணுர்விஹ்வக்ஷேஶ: ॥
॥ ௫௬ ॥ ஶ்ரீவத்ஸக்ஷேத்ரே தேஹேऽஸௌ ப்ரஸாத்ய பரமாத்மந:।

தீசனுத்திரவைசசிரமேல்கொண்டு கும்பமுனி தென திசை
யை நோக்கிச் சென்றான் இடைவழியிலே விந்தியனுமிடை
யூறாக வானுலகம வியாபித்து வளாந்து நின்றான். அத
னைசனங்களாமல கொம்பகொண்ட விந்தியனை யகமகறக்
கீழிருத்தி மறுபடியும மாமுனிவன் சென்றான். பின்பு
ஆயிரத்தெட்டண்டங்களனுபவித்த சூரனுக்குச்சோதரியா
மஜாமுகியாள் துர்வாசமாமுனியை வசப்படுத்தி வெகுகால
மவரோடு புணர்ந்து பெற்ற இல்வலன் வாதாபி யென்னும
பாபிகள் தன் தந்தைக்குத்திதியென்று சொல்லி யகத்தமுனி
வரைத் தன்னில்லத்திற்கழைத்துவந்து கொல்ல வொரு தந்
திரத்தைச்செய்யக்கண்டு முனிவர்கோனிருவரையுந் தன்
தவத்தால் யெறித்துவிட்டு மறுபடியும் தெற்கே சென்றார்.
அத்தருணமவர் பின்னே பிர்மஹத்தி தொடர்ந்து வர; மு
னிவர் கண்டுளம் வருந்தி என் செய்வோமிதற்கென்று கவ

ஶனகம் ஸம்ஸ்துத்ய விப்ரேந்த்³ர: கண்வாஶ்ரமவனம் க³த: ॥
॥௧௭॥ கண்வாஶ்ரமஸமீபஸ்த²ம் த்³ருஷ்ட்வா ஶம் ஸ்ப்ருஷ்டிரோ நவ: ।
தத: கதா³சித் ஸம்ப்ராப்ய ஶம்ஸ்த்ரு ஸுஸ்னாதோ வஸிஷ்ட்²யாஶ்ரமத: ॥௧௮॥
தத: ஸ்வகாம ஸமீபம் ஸம்ஸ்தி²தாம் நிஶ்வஸாம் தத: । தத்ர
தீர்த்தே³ ஸ்வகாராய ஸ்நாத்வா நிபதோதனஸ: ॥ ௧௯ ॥
ஈஶஸ்ய: ஸம்ஹிகா தீர்தே²: ஸம்ப்ராப்ய யதா²விதி⁴ । ஸ
ஸத்ரா பாபோயா பாதக: பாப ஶ்ரேஷ்டோபதிஷ்டி ॥ ௨௰ ॥
ஸ்ராப்ய ப்³ருஹ்ம க்ருதம் தாம் ஸ்ருஷ்டோமஸ் ஸமோதாதிநி: ।
கலாஸ்ருஷ்டி சக்ஷேத்ரம் பூர்ணம் பாபஹரம் ஶுப
ம்ஶ்டி ॥ ௨௧ ॥ தீர்த்தஸ்ய த³க்ஷிணே பார்ஶ்வே பாதயோஜ
நந்த³நி । ஸ்நானோ ஸம்ஹிதாம் ரத்னம் நதீம் ச க்ருத்வா ந
தீ³: ॥ ௨௨ ॥ ஸ்வயம்ஶோப ஸ்தலேத்ரகம் ஸ்நானோ விஜயோ
த்த்ஷ்டி । கலாஸ்ருஷ்டி தஸ்யாஶ்ர நத்³யா நாரோஶஹ ஸவி ॥
॥ ௨௩ ॥ வேதோக்ஷஸ்ய நதீ³ தீர்த்தம் ஸ்ருஷ்டா வேதவதிரஸி
ஸதா । ப்³ருஹ்ம விஷ்ணு வேதஸ்ய ஶம்போர்வேதவாஹி
கம்பாஷ்டி ॥௨௪॥ த்³ருஷ்டோத்³தேஶ்ய ஶுபம் ப்ராஷ்டம் த்³ருஷ்டோ

லையுற்று திருக்கோகநதக் காடு சென்று கவலை நீங்கி அரிதான சந்திரநதிக்கரையில் பின்பு குளம் வெட்டிக் குண்டிகை நீரால் பெருக்கி கொடியகலைஞ்செய்து திருக்கைச் சின்னேசன் பாதமலர் பூஜித்துப் பாபம நீங்கி தீர்த்தத்தின் தென்புரத்தில் தனது பெயரால் அகஸ்தியநதியென்றுமொரு நதியைச்செய்து திருமறைகள் வாழ்கின்ற வநமடைந்து மாமறைகள் பூஜித்த மறைக்காட்டீசன்றன்னருளால் திருக்கலியாணக்கோலத்தை கண் குளிரத்தெரிசித்து மனமகிழ்ந்து தினந்தோறுந் தெரிசித்துக்கொண்டே யங்கே சிறப்புடனே கும்பமுனி வாழ்கின்றாரே, முனிவர்களே!

ह्यागमलीं वयम् । तावाप्योरुद्र स्वयानारवमश्व्रा शान्तिवाङ्मवः ॥ ४५ ॥ पृथ्व्याम् ऋद्ध्याय संपूज्य जपं सवगुरावमम् । तावतिं स्वार्थिपाप्तेन तीर्थेषु कृत्वा यज्ञाम्भसि ॥ ४६ ॥ जग्धां कांस्येऽपि श्व जगाश समयसा तकः । पेटारण्यं शिवालिङ्गं स्थिरत्वा न्तयेऽपि स्थितः ॥ ४७ ॥ सापेन वासशकेशराक्ष काञ्चेयो निशुमाशिः ॥ ४८ ॥

इति श्रीस्कान्दे शम्भवकाण्डे

अगस्त्यसंहितायां श्रीस्कन्दागस्त्यसंवादे

दक्षिणकैलासे यज्ञेश्वरक्षेत्रमहिमे

व्याघ्रपुरीशमाहात्म्यान्तर्गते

श्रीकर्णिकारवनमाहात्म्ये

अगस्त्यपूजामहात्म्यनिर्वाणं नाम

चतुर्थोऽध्यायः ॥

இது தான அகஸ்தியமுனிவரின சரிததிரம; இதைபபடித தவர்களும கேட்டவாகளும இகபரசுகமடைவாாகளென்று சூதா சொலலி முடிததாா.

கர்ணிகாரவனமாகாதமியததிலநானகாவது அததியாயம

அகஸ்தியருடைய பிரமமஹததியின்

முற்றிறறு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

விதூமன் பிரமசாபம் பெருதல்.

இவ்விதம் ஸூதமுனிவரிடமிருந்து விசித்திரமான சரித்திரத்தைக்கேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்து சௌநகாதிகள் மறுபடியும் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷமென்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் நன்றாயுணர்ந்த ஸூதமுனிவரைநோக்கி ஓமகானுபாவா! நாங்கள் அதிபரிசுத்தமான கர்ணிகாரவனத்தின் சரித்திரத்தை விரிவாய்க்கேட்க விரும்புகின்றோம். அப்படியே சொல்லவேண்டுமென்று வினவச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். ஓ முனிசிகாமணிகளாகிய சௌநகாதிகளே! பரிசுத்தமாயும் பாபங்களைப்பரிகரிக்கின்றதாயும் ஆச்சரியகரமாயுமிருக்கின்ற ஒரு சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன், கேளுங்கள்; யென்னவென்றால், முன்காலத்தில் விதூமாவென்கிறவஸுவும் அலம்புஸையென்கிற தேவஸ்திரீயும் அதிகோரமான பிரமனுடைய சாபத்தால் மானிடர்களாகிப்பிறகு அதிபரிசுத்தமான இந்திரதீர்த்தத்தில்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸ்நானபண்ணி சாபத்தில் நின்றும் விடுபட்டார்களென்று ஸூதர் சொன்னவுடனே சௌனகாதிமுனிவர்களவரைநோக்கி மதியிலுயர்ந்த மகாநுபாவ! ஸூத! புராணங்களின் அர்த்தங்களைத்தெளிவையுணர்ந்த புனிதனே! வியாஸசிஷ்யனன உமக்குத்தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. பிரமனுனவர் அவர் புஸையையும் வஸைவயுமென்ன குற்றத்திற்காகச் சபித்தார்? அந்தச்சாபத்தாலவர்களாருக்குப்பிறந்து மனுஷியர்களானார்கள்? யெப்படிச்சாபம் நிவிருத்திததது? விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகிறார்:—யென்னவென்றால், முனிவர்களே! முன்காலத்தில் ஒருக்கால் சத்தியலோகத்தில் நான்முகனான பிரமதேவன் ஸநக ஸநந்தன ஸநாதந ஸநத்குமார ஸநத்ஸுஜாதர்களென்கிற யோகிகளும், நா

ரதே²ந்த்³ரஸ்ய ஸேவ்யமானோ முநீஸ்வரை: ॥௧0॥ ஸாவலா-
ப்³ருந்த³ஜாதேஷு ஸ்தூயமானோ பி³ம்பா³ஜவா । ஆதி³த்யாதி³
க்³ரஹைர்ஹஸ்தாதி³ ஸத்ருத்யோநவதா³ம்போ⁴ஜ: ॥௧௧॥ ஸித்³தை⁴
ஸ்ஸாங்க்²யமுகை²ஸ்ஸித்³தை⁴ஸ் ஸமாவ்ருத: । க³ந்த⁴ர்வை:
கிம்புருஷாணாஞ்ச ஸாத்⁴யைஸ்ஸாத்⁴யபி⁴ர்வ்ருத: ॥௧௨॥ ஊ-
ருஶீவப்⁴ரோவாநாஞ்ச ஸ்வேருஶ்யாநாம் தே³வநாரதை³: । ந்ரு-
த்யம் வாதி³த்ரஸஹிதம் வீக்ஷமாணோ மஹாமஹா: ॥
॥௧௩॥ கோ³ஷ்டீம் ச ஸஹாதே³வ்யா ஸத்ரோஸ்க ஸதா³வ
ந । தே³வக³ஜீவகக³ந்ஸீரோ ஜநாநாநந்த³யந்மஹா: ॥௧௪॥
வீணாவேணுத்³ருத³ங்கா³நாம் த்⁴வநிஸந்த்ருப்தமாநஸ: । க³ங்கா³த
ரங்கா³ஶ்ரிதாநாம் ஶீகரஸ்ய ஶுசீக்ருத: ॥ ௧௫ ॥ பவநஸா
ஸாவலேபோரா மந்த³ம்மந்த³ம் வவௌ ததா³ । பயோரயேண

ரதர் முதலான தேவரிஷிகளும், வஸிஷ்டர் முதலான பிரம்ம
ரிஷிகளும், இந்திரன் முதலான தேவர்களும், ஆதித்தியன்
முதலான கிரஹங்களும், கபிலர் முதலான ஸித்தர்களும்,
சித்திரஸேநன் முதலான கந்தர்வர்களும், ஸப்தமருத்துக்
களும், அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதசருத்திரர்களும், துவா
தச ஆதித்தியர்களும், ஸாத்தியர்கள், கின்னரர்கள், கிம்பு
ருஷர்கள் முதலானவர்களும் விநயத்துடன் சிரத்தில்
கரத்தை வைத்துக்கொண்டு துதிக்க, வீணை, வேணு, மிரு
தங்கம் முதலான வாத்தியங்களொலிக்க, ரம்பை, ஊர்வசி,
மேனகை, திலோத்தமை, கிருதாசி, புஞ்சிகஸ்தலை, ஸுமதீ,
ஸஹஜந்யை, சித்திரலேகை, அலம்புஸை முத
லான தேவதாஸிகள் நடிக்க; அன்பர்கள் மனம்களிக்க, ஸா
வித்திரி, ஸரஸ்வதியென்று இரண்டுநாயகிகளோடும் ஸபை
நடுவில் ரத்தினசிங்காஸனத்தில் கொலுவீற்றிருந்தார். அப்
பொழுது கங்கையினலைக்காற்றுக்குளிர்ச்சியாக மெள்ளமெ

तदा सर्वा ननृतुर्देवयोषितः ॥१६॥ नृत्तश्रेणे विन्यासे वेश्यास्वन्यासु सादरम् । अलम्बुसा देवदासी रूपलावण्यशालिनी ॥१७॥ मोहयन्ती जनान् सर्वान् सभामध्ये ननर्त सा । तस्मिन्नवसरे तस्या नृत्यन्त्यास्त्विह वै द्विजाः ॥१८॥ वस्त्रोद्धूतं वायुना श्रीगङ्गाया समीरणक्षिप्तं वै । ऊरुक्षेपे वस्त्रे तत् सक्थिद्वयं व्यदृश्यत ॥१९॥ तथाभूतां तां दृष्ट्वा सर्वे ब्रह्मादयो ह्रिया । सभामध्ये सभासीना निमीलितदृशोऽभवन् ॥२०॥ विधूमनामा हि वसुः कामबाणवशीकृतः । तामेव ब्रह्मसदने दृष्टवान् सानुरागकाः ॥२१॥ ब्रह्मा संक्षोभमनसा हृष्टरोमा तमाह वचः । अलम्बुसायां तस्यां त्वं जातकामो विमोहितः ॥२२॥

ள்ள வீசிற்று. அத்தருணம் தேவதாசிகளெல்லாருமொவ்வொருவராக நடனஞ்செய்தார்கள். அப்படி நடனஞ்செய்வதில் மற்ற தாசிகள் சிறமத்தாலொழிவடைய, அதிரூபலாவண்ணியஸௌந்திரியத்தோடு கூடின அலம்புஸையாளவள் சலிக்காமல் சபையில் சகல ஜனங்களையும் மயங்கும்படி செய்துகொண்டு நடனஞ்செய்தாள். அச்சமயம் தற்செயலாய் சொர்க்கநதியலைக்காற்றால் நர்த்தனமிடுமலம்புஸையினறையாடை யுலைந்ததப்பால், அழகிலுயரப்ஸரஸ்ஸினடித்துடையும் வெளித்தெரிய, லச்சையினாலயன் முதலோர் கண்மூடிக்கருத்து நொந்தார். அஷ்டவஸுக்களிலொருவனத்தருணம் விதூமனென்பான் அங்கஜன் கைவசமாகி யலம்புஸையினடித்துடையைக் கண்ணுற்றுக் கருத்திருத்தி யவளிடத்தில் காதல்கொண்டான். அதையறிந்து திசைமுகனும் சினம்மீறி யவனைநோக்கி வானவர்கள் தான

[illegible]

வர்கள் மாமுனிகள் வீற்றிருக்கும் இச்சபையில் லச்சையற்றுத் தாச்சமதி கொண்டதாலே பாருலகில் மானிடனாய் பிறந்திடுவாய், விதூரமனே உன்உள்ளத்தில் குடிகொண்ட அலம்புஸையும் அங்குனக்குப் பத்தினியாய் பவித்திடுவாளென்று கடுஞ்சாபமிட்டார் நானமுகனின் சாபத்தால் மனமிடிந்து நடுநடுங்கி காலபதரிக் கையுதறிக் கண்ணீராறாய் வடித்து தாளடியில் தண்டம்போல்பணிந்து கமலாஸனன் முன் கரங்குவித்துக்கொண்டு வஸு நயவசனஞ்சொல்லலுற்றான். பல்லாயிரமுயிரைப்படைத்துக் காத்தழிப்பவனே கல்லாத தமியன் செய் சிறுகுறையைப் பெரிதெண்ணிப் பொல்லாதசாபமிட்டீர். தாங்கவசமல்லேன்நான். செல்லாமல் பாருலகில் பாதுகாப்பதுன்பாரம். இந்தவித மந்தவ

தம் ராஜ்யே ராஜ்யரக்ஷாவிசக்ஷணம் ॥௩௦॥ ஸத்வாவஸ்ய
ஸாந்நித்யம் கர்ணிகாரவநே ஶுபே । இந்த்ரநத்யாஸ்ஸமீப
ஸேது இந்த்ரதீர்த்தே மஹத்தமே ॥௩௧॥ அநயா பார்யயா ஸா
கம் யதா ஸ்நாநம் கரிஷ்யஸி । ததா த்வம் மாநுஷம் பாவம்
ஜீர்ணாம் த்வசமிவோரக: ॥௩௨॥ விஸ்ருஜ்ய ஸ்வாவபிஷ்ட
க்ஷு: ஸ்வம் லோகம் ப்ரதிபத்ஸ்யஸே । இந்த்ரதீர்த்தே விநா ஸ்நா
நம் நநஶ்யேத் த்வாவ ஶாபஜ: ॥௩௩॥ இதி ப்ருவாஹ்மணஶ்ரேஷ்ட
ஸ்வா விப்ரேந்த்ரோ நாதிதூரதஸ்தர: । ஸம் வேஶ்ம ப்ராவிஶ

சொரந்தமிக விதியைவேண்ட சந்திரனுமிந்திரனும் கலைமறையப் புரமொதுங்க, சுந்தரியாள் பாரதியும் பதியினிடமுதவிசெய்ய சிந்தைதனில் தயவுகந்து வேதியனும் விதிக்கலுற்றான் யென்னவென்றால், அடே விதூரமனே என்னுடைய சாபம் வீண்போகாது. ஆனாலுமுனக்குச்சாபமுடிவை விதிக்கின்றேன். யென்னவென்றால், நீ இந்த அலம்புஸையுடன் கூட மண்ணுலகில் மானிடனாகி நீண்டகாலம் முடிசூடி மண்டலத்தை அரசாக்ஷிசெய்து இவளிடத்திலுபமைபற்ற புத்திரனை யுண்டுபண்ணி பாருலகைப்பாலிக்கப்பருவமுள்ள தருணத்தில ராசசியத்தின் ரக்ஷணத்தில சக்தி பெற்ற புத்திரனைச் சக்கிரவர்த்தியாக நியமித்து உடனே இந்த சாபத்தின் நிவிருத்திக்காக கற்ணிகாரவநமென்ற திவ்வியஸ்தலத்தில சந்திரநதியினருகிலிருக்கிற இந்திரதீர்த்தமென்கிற மகாதீர்த்தத்தில் இந்த அலம்புஸையுடன்கூட யெப்பொழுது ஸ்னானஞ்செய்வாயோ அப்பொழுது சர்ப்பமானது சட்டைகழட்டுவது போல் மானிடஜன்மத்தைவிட்டுவிட்டு உன்னுடைய லோகத்தை நீ அடையக்கடவாய். இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்யாதவரை இந்த சாபம் விலகாதென்று வேதியன் சொல்ல விதூமா கேட்டு அதிகசந்தோ

த்ருணக்ரோதேத்ய வஸந்தாநந்த ॥௧௪॥ விஜயோऽத ஸ த
த்ராஸ்ய தேஹத்யாகம் யாஸ்யதோ த்த । கோ வா பிதா ம
மேஹ்ருத்யோ கா வா மாதா பவிஷ்யதி ॥௧௫॥ ஏவமத்ய
யம் ஸ சிந்தயித்வா விசிந்த்ய நிஶ்சிகாய ஸ: । கௌஶாம்
பீநகரே ராஜா ஶதாநீக இதி ஶ்ருத: ॥௧௬॥ தஸ்ய தே
வீ ஹேமாஹாரா ஹாயுகவாவி பதிவ்ரதா । தஸ்ய வி
ஷ்ணுமதீ நாம்நீ விஷ்ணோ: ஶ்ரீரிவ வல்லபா ॥௧௭॥ தயோ: ஸுத
ரம் க்ருத்வா மாதாபிதரௌ விதாய தா । ஸம்பவிஷ்யாமி ஸம்
யோகே ஸஸ்யே ஸம்பவாமி தத: ॥௧௮॥ மால்யவந்தமாஹ்வாய
ஜ்ஞம் புஷ்பவந்தம் பலோத்கடம் । த்ரீநாஹூய பாதமேநா

ஷமில்லாமலயனிடமனுமதிபெற்று விரைவாகத்தன்னுடைய இல்லம் சேர்ந்தான். பிரகு அந்த விதூமாவானவன் யேகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு மானிடஜன்மத்தை யடையப்போகின்ற நமக்குப் பூமியின்கண்ணே யார்பிதாவாகயோக்கியன்? எந்தப் பதிவிருதையின்னுந்தியிலே ஜனித்திடுவோமென்று சிந்தைதனில்பலவாராய்ச்சிந்தித்து உருதி செய்தான். யெவ்விதமென்றால், கௌசாம்பீயென்னும் நகரத்தில் சதாநீகனென்றுபுகழோங்கிஅளவற்றசெல்வம்பெற்ற சத்தவீரனொருவனிருக்கின்றான். அவனுக்கு மாலுக்கு மலர்மகள் போல் விஷ்ணுமதீயென்ற பதிவிருதையான பாரியை யொருவளிருக்கிறாள். நாமூழ்வினைப்பயனால் மானிடனாக ஜனித்தாலும் அந்தமாதரசின்னுந்தியிலே பிறக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துத்தனது சகலகாரியங்களிலும்தந்திரமறிந்துசகாயஞ்செய்கின்ற மாலியவான், புஷ்பவான், பலோத்கடனென்று பேருடைய மூன்று வேலைக்காரர்களையு மழைத்து தனது கிருத்தியத்தைத் தெரிவித்தான். யெப்படியானால் ஓ நமது ஆசிருதர்களே உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது. யெ

ப்ருத்யாந் க்ருத்யோऽத²ந்யவேத³யத் ॥௩௯॥ ப்ருத்யாஶ்ஶ்ரு
ணுத ஸத்யம் வோ ப்³ரஹ்மஶாபாந்மஹாப⁴யாத் । ஜநிஷ்யா
மி ஶதாநீகாத்³விஷ்ணுமத்யாமஹம் ஸுத: ॥௪௦॥ இதி ஶ்ருத்வா
வசோ ப்⁴ருத்யாஸ்தஸ்ய ப்ராணா ப³ஹிஶ்சரா: । பா³ஷ்பபூ
ர்ணநேத்ராஸ்தே விதூ⁴மமித³ம் வசோऽப்³ருவந் ॥௪௧॥
ப்⁴ருத்யா:—கத²ம் வியோக³ம் ஸஹநாய த்வயாऽத்³ய ந ஸஹாமஹே । த்வத்ப்ராணா ந ஹ்யஸ்மாகம் த்வஹோ ஹித்வா ஹ யாஸ்யஸி ॥
॥௪௨॥ ஶதாநீகஸ்ய ராஜர்ஷேர்யுக³ந்த⁴ரோऽஸௌ மந்த்ரி
ஶூர: । ஸேநாநீஸ்ஸுப்ரதீகஶ்ச யோऽயம் ப்ராஜ்ஞஸ்ஸமரா
ணே ॥௪௩॥ நர்மகர்மஸு நிபுணோ வல்லபோऽஸ்ய ம
ஹாமதி: । தேஷாம் புத்ரா வயம் ஸர்வே ப⁴விஷ்யாமோ
ந ஸம்ஶய: ॥௪௪॥ ஶதாநீகஸ்ய ராஜர்ஷே: புத்ரபா⁴வம்
க³தஸ்ய தே । ஶுஶ்ரூஷாம் ஸம்விதா⁴ஸ்யாமஸ்தே

னக்கு மகாபயங்கரமான பிரமன் சாபமேர்ப்பட்டபடியால் நான் விண்ணுலகம் விட்டு மண்ணுலகஞ்சென்று சதாநீகனுக்கு விஷ்ணுமதியினிடம் புத்திரனாகப்பிறக்கப் போகின்றேனென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட அவனுடைய தொண்டர்கள் திடுக்கிட்டுத் திகிலடைந்து கண்ணீர்விட்டுக் கதறி விதூமாவை நோக்கி ஓ யெங்கள் நாயகனே! உங்களுயிர்போலெங்களை யாதரித்த தங்களை விட்டு அரைக்கணங்கூட நாங்களிங்கு தங்கமாட்டோம். ஆகையினாலே அந்த அரசனுடைய யுகந்தரனென்கிற யாதொரு மந்திரியும், ஸுப்ரதீகனென்கிற யுத்தத்தில் சூரனான யாதொரு ஸேநாபதியும், மகாமதிமானான வல்லபனென்கிற யாதொரு நர்மஸசிவனுமிருக்கின்றார்களோ; அவர்களுக்கு நாங்கள் புத்திராளாகப் பிறக்கப்போகின்றோம்; சந்தேகமில்லை; அப்படிப்பிறந்து ச

[illegible]

தார்கனுக்குப் புத்திரனை உங்களுக்கு அந்த அந்தக்காரியங்களில் தொண்டுசெய்வோம்; அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று பாதங்களில் பணிந்து பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக்கேட்டு விதூமாவுமவர்களை நோக்கி ஓ யெனது தொண்டர்களே வண்டுகுழலாளலம்புஸையைக்கண்டு மோகங்கொண்டதினால் அண்டமெலாமீன்ற பிரமனளித்திட்ட சாபத்தாலே அவனிதனில் மானிடனாய் அவதரிக்கக்கடமைப்பட்டேன்; உங்களுக்கு மிகவுமிழிவான மனிதஜன்மமேன்? அது உசிதமில்லை; அது மிகவும் கஷ்டம்; நான் சாபத்தை யனுபவித்துவிட்டு மறுபடிவரும்வரையிலென் வியோகத்தை ஸகிக்கக்கடவீர்களென்று சொல்ல அப்பொழுது அவர்களெல்லோருமவனுடைய பாதத்திலடிக்கடிபணிந்து தங்கள் விரஹத்தைக்காட்டினுமெங்களுக்கு மனுஷியப்பிறவி பெரியகுறைவன்று; ஆகையாலெங்களைக் கைவிடாமலங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று வேண்டினார்கள். இவ்விதம் நயத்துடன் யாசித்த

[illegible] । [illegible]
நிராமயः ॥௫௧॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௫௨॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] கௌஶாம்பீம் ப்ரா
ப்துமைச்சத ॥௫௩॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௫௪॥ ஶதாநீகோ [illegible] ப்ருதிவீம் பாலயந் [illegible] ।
[illegible] ப்ரஜாபாலநதத்பரः ॥௫௫॥ [illegible]
[illegible] । ஸ கௌ
ஶாம்பீம் மஹாராஜோ நகரீமத்யவாஸயத் ॥௫௬॥ [illegible]
[illegible] யௌகந்தராயணः । [illegible]

வர்களான தன்னுடைய வேலைக்காரர்களைத் தன்னுடன் கூட வரும்படி யொப்புக்கொண்டு விதூமாவானவன் கௌசாம்பீநகரத்தை யடைய விருப்பங்கொண்டான். அந்த ஸமயத்திலோவென்றால் அர்ச்சுனனுக்குப் புத்திரனும் கண்ணன் மருமகனுமிருக்கின்ற அபிமன்னியுவுக்குப் பிறந்த பரீக்ஷித்தின் புதல்வனான ஜனமேஜயன் பெற்ற சதாநீகனென்கிற பூபாலன் பூமியைப் பரிபாலித்துவந்தான். புத்திமானான சதாநீகன் ராச்சியமாகிற சுமையை மனுநீதியாகிற சகடத்தில் வைத்துச் செங்கோலாகிற நகத்தடியில் தன்னுடன் ஒருபக்கம் வசிப்பதனால் போல் யுகந்தரனென்று பெயர்பெற்ற மந்திரியோடு கௌசாம்பீநகரத்திலிருந்துகொண்டு ரத கஜ துரக பதாதிகளென்ற நால்வகையான நூறு சைன்னியங்களுக்கு அதிபதியாய் யுத்தத்தில் சுத்தவீரனான விப்பிரதீகனென்கிற தளகர்த்தனோடு கூடச்சென்று ஸாமந்த அரசர்களை வென்று அகண்டமான பூமண்டலம் முழுமையுந் தன்வச

[illegible]

ஏசெய்து ஒருதடையின்றி நகரத்தினைக் கிரமமான பத்தி ராஜ்யத்தில் பரிபாலித்து மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் பாதுகாத்து வந்தான். அவ்வரசனுக்கு கிரீடையின் விஷயத்தில் ஸஹாயமாக வல்லபனென்கிற வொரு வேதியனிருந்தான். விஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மீதேவிபோல் அவனுக்கு விஷ்ணுமதீ யென்கிற பாரியையிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட அவ்வரசன் வெகுகாலம் புத்திரனில்லாமல் மனவருத்தமுற்று ஒரு சமயம் யுகந்தரனென்கிற தனது மந்திரியை யழைத்து யெந்தவுபாயத்தாலெனக்குப் புத்திரனுண்டாகுமென்று ஆலோசனைசெய்தான். அப்பொழுது மந்திரியானவன் புகல்வனில்லாமல் பரிதபிக்கும் பூபதியை நோக்கி ஓ அரசனே! சாண்டிலியரென்கிற ஒருமகாரிஷியிருக்கின்றார். அவர் சத்தியவான்; மிகவும் சுத்தர்; சத்துருவையும் மித்திரனையுமொன்றுபோல் பார்க்கின்றவர்; இந்திரியங்களை ஜயிக்குங் கவத்தில்முயன்று யெப்பொழுதும் வேதாந்தியானத்தில் பற்றுதலுள்ளவர். அக்கினிபோல ஜ்வலிக்கின்ற அந்த மகானுபாவ

பாபக்ஷய: ॥௩௩॥ புத்ரோத்ஸவம் ராஜந் ப்ரார்த்தயேதா வி
நீதவாந் । ஸ பவாந் ஸர்வஸித்திப்யஸ்து புத்ரம் தே தா
ஸ்யதி த்ருவம் ॥௩௪॥ இதி தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ஹர்ஷபுல
காங்கிதாநந: । ஶீக்ரம் தேந ஸம்யுக்தஸ்த்வாஶ்ரமமாக
த்ய ஸாம்ப்ரதம் ॥௩௫॥ ப்ரணம்ய தம் முநிம் ப்ரணதோ ப
க்திமாந் । ஶாண்டில்யஸ்து மஹாதேஜா ராஜாநம் ப்ராப்த
மாகதம் ॥௩௬॥ ஆதித்யம் விதாய ப்ராஹ ராஜஸத்தம
காரணம் । ஶாண்டில்ய:—ஶதாநீக கிமர்த்தம் த்வமாகதம்
ப்ராப்தவாந் ॥௩௭॥ யத்கர்த்தவ்யம் மயா தத்வத க
ரோம்யஹம் । ததா நிஶம்ய வசநம் தம் ப்ரத்யுவாச மந்த்ரி
வர: ॥௩௮॥ ஸுமந்த்ர: ஶௌநக ப்ராஜ்ஞ புத்ராபாவேந து
ஶ்சித: । அயம் ராஜா ப்ராப்தவாம்ஸ்த்வாம் புத்ர
காரணாத் ॥௩௯॥ க்ருபயா புத்ரம் தேஹி பவாந் குருஷ்வ
அநுக்ரஹம் । இதி தஸ்ய வசஶ்ருத்வா ஶாண்டில்யோ

னை யடைந்து விநயத்துடன் வணங்கிப்புத்திரனைப்பிரார்த்திக்கச்கடவீர். அவர் கருணையினால் தங்களுக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படிசெய்வாரென்று சொன்னான். அதைக்கேட்டு அரசனும் மிகவும் மனம்மகிழ்ந்து மந்திரியுடன் கூட மாமுனிவன் ஆசிரமமடைந்து பக்தியுடன் பணிந்தான். அப்பொழுது முனிவர் தன் பர்ணசாலைக்கு வந்த அரசனுக்கு ஆதித்தியம் செய்து பிரகவனை நோக்கி, அரசனே! இங்குவந்த காரணமென்ன? வென்னால் நடக்கவேண்டியதைச்சொன்னால் செய்கின்றேனென்று சொன்னார். அரசன் யுகந்தரனைப் பார்த்தான். யுகந்தரன் முனிவனை நோக்கி ஓமகாநுபாவா! யெங்களரசன் புத்திரனில்லாத குறையை விலக்கத் தங்களிடம் வந்தார். பங்கமில்லாமலங்கீகரித்து அனுக்கிரகம் செய்

நிஷ்டத: ॥௭௦॥ ஸ புத்ரலாலஸம் தஸ்மை ப்ரதிஜஜ்ஞே ந்ரு-
பாய ஸ: । ஸமுத்ஜ்ஞா பரம: ஶ்ரீமாந் ஶாண்டில்யோ மு-
நிஸத்தம: ॥௭௧॥ புத்ரேஷ்டிம் புத்ரகாமஸ்ய யாஜ-
யாமாஸ ஸத்க்ருத்ய ஸாதுபி: । ததோ முநிப்ரஸாதேந ராஜா
ஶதாநீகோ(அ)பவத் ॥௭௨॥ ப்ராப்தவாந் புத்ரம் ஸஹஸ்ராநீக
நாமகம் । யதா ராமம் ஸமுத்பந்நம் ஶதாநீகாத்மஜம் ததா
ததோ(அ)ஸௌ ॥௭௩॥ ஏவம் விஷ்ணு: ஶதாநீகாத் விஷ்ணுமத்யாம்
ஜாத: । ஸ்ரீமாந் யுகந்தராமாத்யஸ்ய புத்ரோ மாந்த்ர: ஸமா-
விஶத் ॥௭௪॥ யௌகந்தராயணோ நாம நீதிஶாஸ்த்ர-
விஶாரத: ॥௭௫॥ விப்ரதீகஸ்ய தநய: புஷ்பதந்த:
வஸு: । ருமண்வாநிதி விக்யாத: ஸேநா-
நீ: ஶத்ருக: ॥௭௬॥ வல்லபஸ்ய ததா ஜஜ்ஞே தநயோ

யமுண்டுமென்று தெரிவித்தான். அதைக்கேட்டு முனிசிகா
மணியாகிய சாண்டில்யர் அப்பொழுதே அரசனை நோக்கி
மன்னவனே! மயங்காதே; மனவருத்தம் தீர்க்கவைப்பே
னென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்து சத்தியந்தவறாமல் கௌசாம்
பியை யடைந்து புத்திரகாமேஷ்டி யென்னும் வேள்வியைச்
செய்வித்தார். பிறகு முனிவருடைய மகிமையினால் சதாநீக
னானவன் ஸ்ரீராமபிரானை தசரதனடைந்ததுபோல் ஸஹஸ்
ராநீகனென்னும் புத்திரனையடைந்தான். முனிவர்களே! இவ்
விதம் விஷ்ணுவானவன் சதாநீகனுக்கு விஷ்ணுமதியினிட
மவதரித்தான். பிறகு மால்யவானானவன் யுகந்தரனென்கிற மந்
திரிக்கு யௌகந்தராயணனென்கிற பெயருடன் கூடிய புத்
திரனாகப்பிறந்து மந்திரசாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தனாயுமப
வித்தான். புஷ்பதந்தனென்கிற வஸுவானவன் விப்பிர
தீகனுக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்து ருமண்வானென்று பெய
ரோங்கி யரசனுக்குத்தளகர்த்தனாகிச் சத்துருக்களை வசம்
செய்தான். பலோத்கடனென வஸு வல்லபனுக்குப் பிறந்து

தேவதேவம் யயாசது: । வஸந்தகஜதிர் வ்யாபேதா நமோமம
ஸர்வ கோவிதை: ॥ ௭௭ ॥ அஸ்ய தே பத்ந்யா ஸ்வஸ்ய ராஜபு-
த்ர்யம் ப்ராக்ருதா: । பஞ்சஹாயநகாம் தேஷா யாமே க
ஷ்டம் தமநந்தரம் ॥ ௭௮ ॥ அலம்புஸாப்ஸரா ஸ்வர்வேஶ்யா
ந்ருபதே: க்ருதவர்மண: । அயோத்யாயாம் மஹாபாக்யாத்
கந்யா ஜாதா ம்ருகாவதீ ॥ ௭௯ ॥ தஸ்யாம் விஶ்வாமித்ரவாக்யா
த்தைவ ஜஜ்ஞிரே க்ஷத்ரியோத்தமே । பஞ்சதஶாஹேந ஸந்தாநஷ்ட:
பாலயாமாஸ மேதிநீம் ॥ ௮௦ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே
அகஸ்த்யஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸ்கந்தாகஸ்த்யஸம்வாதே
பஞ்சக்ரோஶே யமுனாதீரவாஸபுண்யஸ்ந
க்ஷேத்ரஸ்ய ஸர்வமாஹாத்ம்யாந்தர்கத
ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே
விஶ்வாமித்ரஶாபவ்ருத்தாந்தோ நாம
பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

வஸந்தகனென்று பெயர்பெற்ற மன்னவனுக்கு மனமக்கல் கத்திரக்குறிய சகாயமுள்ள இவ்விதமவர்கள் பாரில் பிறந்து சுக்கிலபக்ஷசந்திரன்போல் வளர்ந்து ஐந்துவயது சென்ற ஸமயத்தில் அலம்புஸையென்கிற அப்ஸரஸ்ஸு. கிருதவர்மனென்கிற அயோத்திமன்னவனுக்கு மிருகாவதீயென்கிற கன்னிகையாக ஜனித்தாள் சனகாதிகளே சகாநீகன் சகலகல்யாண குணங்களும் பொருந்திய புதல்வனையடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் மனுநீதி தவறாவண்ணம் தரணிமண்டலத்தை தாக்காத்துவந்தானென்று சூதமகாமுனிவர் சொல்லிமுடித்தார்

கர்ணிகாரவனமாகாத்மியத்தில் ஐந்தாவது அத்தியாயம்
விதூமா சாபம்பெற்ற சரித்திரம் முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌮𑌾𑌶𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌸𑍂𑌤 𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 — 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌬𑌲𑍀 । 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 । 𑌰𑍋𑌧𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌬𑌭𑌾𑌞𑍍𑌜 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 ॥ ௩ ॥ 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇

ஆறுவது அத்தியாயம்.

விதூரமாவினுடைய சாபநிவிருத்தி.

இவ்விதம் சொன்ன சூதமுனிவரை நோக்கிச் சௌனகாதிமகரிஷிகள் ஸூக்ஷ்மமான தத்துவத்தை யுணர்ந்த ஸூதமகாமுனிவரே! இந்தத் தீர்த்தத்தின் மகிமையை விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:- கேளுங்கள் முனிசிகாமணிகளே! இவ்விதம் சதாநீகனரசு செலுத்திவருஞ் சமயத்தில் மகாபல பராக்கிரமசாலியான அஹிதமஷ்டிரனென்கிற வொரு மஹாஸுரனானவன் ஸ்தூலசிரஸ்ஸென்கிற துஷ்டனை இஷ்டனுடன் கூடப்படையெடுத்து அமராவதியை அடைகோட்டைசெய்து வானவர்களை வாட்டும்பொழுது, தேவர்களெல்லோரும் தாவிப்பிடித்துத்தானவர்களைத் தலைசிதற அடிக்க கட்செவிப்பல்லன் கடுகடுத்துக காலாக்கினிபோல் சீறி அமரர்களையலரும்படி யடித்தான். அதையறிந்த அமரவேந்தன் தன் சூதனைநோக்கி

ஸுரரக்ஷஸோ: । ஆநிநாய ஶதாநீகம் ஸஹாயார்த²ம்
புரந்த³ர: ॥ ௪ ॥ ஸ யயௌ வாஸவாஜ்ஞயா தநயம் ந்யஸ்ய விதி⁴வந்ந்ரு
ப: । புத்ரஸ்ய யௌவராஜ்யாய யாநாய ஜிதேந்த்³ரிய: ॥ ௫ ॥
நீதோ மாதலிநாऽஹ்ருத்ய ஸாஹஸம் ஸமரே ஸுர: । வியா
ய ரக்ஷகாந் தே³வாந் ஜகா⁴ந தி³திஜாந் ரணே ॥ ௬ ॥
ஹதஶேஷாஹிதத்வாஷ்ட்ரேண நிஹதஸ்ஸம்யுகே³ऽபி ச । த
ச்ச²ரீரம் ஸுரா ஹர்ஷாத் ஸமேதம் ந்ருபஸூநவே ॥ ௭ ॥ ப்ர
த³தௌ³ ஶோகாத் ஸஹஸா கஶ்மலம் ஸோऽதிது³ஸ்ஸஹம் । நீ
த்வா தே³ஹம் தது³பஸ்தா²ப்ய ந்ருபஸூநவே ॥ ௮ ॥ தத்ஸ
ஹஸ்ராநீகோऽபி விஶ்வஸ்ய பஹுது³:கி²த: । ஶ்ருத்வாபி ஸ
ஹ ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய வைரதகாயம் ந்ருபஸுதம் ॥ ௯ ॥ ஶ்ருதம்
ஜ்ஞாத்வா பதிம் ராஜ்ஞீ ஸஹைவாநுஜகா³ம ச । ஶ்ரேஷ்ட்²யா

மாதலியே! நீ பூதலஞ்சென்று நமது சதாநீகனைத் தேர்தனி
லேற்றி அழைத்துவாவென்று அனுப்பினான். உடனே மாத
லியுமரசனைக்கண்டு அமரேசனுஜ்ஞையைத் தெரிவிக்க வுட
னே சதாநீகன் யெவ்விதமாகுமோவென்றெண்ணி தன்னு
டைய புத்திரனை ஸஹஸ்ராநீகனுக்கு இளவரசுப்பட்டம்
கட்டிவிட்டு விண்ணுலகஞ்சென்று தானவர்களிடம் யுத்தஞ்
செய்யும் வானவர்களை மத்தியஸ்தமாகவைத்துவிட்டு அசு
ரப்பண்ணையை யரைநொடியில் மாய்த்து அஹிதத்வஷ்டிர
னுடன் அனேகநாள் சண்டைசெய்து அவனையும் கொன்று
அவனால் தானும் மடிந்தான். பிறகு தேவர்கள் சந்தோஷா
துக்கமிரண்டு மடைந்து மன்னவன் சரீரத்தை மண்ணுலகங்
கொண்டுபோய் அவனது புத்திரனிடம் ஒப்பிவிக்க வப்பொ
ழுது அரசன் குமாரனானவன் அதிக துக்கத்தையடைந்து
தனதுதந்தையுடன்கூட அனுமரணஞ்செய்த மகாபதிவிரு
தா சிரோமணியான விஷ்ணுமதியென்னும் மாதாவுக்கும் பி

ஸக² ஸம்வ்ருத்தே ஹரிவாஸே கீர்த்திஶேஷதாம் ॥௧௦॥
ஸோஜ ராஜ்யம் ஶதாநீகதநயோऽதிஷ்டி²தம் ஶ்ரியா । யௌக³ம்
யஶோ விவ்ருத்³தி⁴கே ஸூநவே ச ஶ்ருதே ஸதி ॥ ௧௧ ॥ யௌக³
ந்த⁴ராயணாத்³யா ஸ்வத³ந்த்ரா ஸ்வஸ்ய ஸ்வவ ஸுதி । ஶதாநீக
ஸசிவஸ்யாஸ்ய ததத்ஸ்தாயபு³த்³தி⁴கா ஸ்வபூ³த ॥ ௧௨ ॥ ஸமம் ஸ
வாஸ்தவாஸ்ய த³ஷீம் ராஜஸாநோ ப³லீ । யாதே காலே
து³ஸ்ஸஹே ஸ நந்த³நத³ர்ஶநாத்தவே ॥ ௧௩ ॥ நிமந்த்ரிதஸ்த
ஸ்தரம் ஸாலீந்த்³ரத்ரணாத்யோம் । ஐஶ்வர்ய ஸர்வமா
வீக்ஷ்ய ப்³ரஹ்மணஶ்சாபா ஶ்யோமாத்³யாயாம்ஶூல்வா ॥ ௧௪ ॥
ஜாதா ம்ருகா³வதீ கந்யா ஸ்வப்நேத꞉ க்ருதவர்மண꞉ । வி
யந்த்ரிமாதா ச வஸந்த்ஸ்வம் மாகூஷமாம் வாஸா ॥ ௧௫ ॥

தாவுகதுஞ் செய்யவேண்டிய கிருத்தியங்களை முடித்துவிட்டு மந்திரிகளின் வேண்டுதலால் முடிசூடிச்செங்கோல் செலுத்திவந்தான். அப்பேர்ப்பட்ட மன்னவனுக்குத் தன்னுடன்கூட அவனியிலவதரித்த மால்லியவான்முதலான வஸுக்கள் யௌகந்தராயணன் முதலானபெயர்கொண்டு அவரவர்களின் பிதாவினவஸாநத்திலந்தந்தக் காரியத்தைச் செய்து வந்தார்கள். அப்படியிருக்கவொருசமய மிந்திரனவன் அமராவதியில் நந்தனவனோத்ஸவம் நடக்கும்பொழுது பூபதியை அழைத்துவரச்செய்து அவனுடன்கூடவுத்ஸவத்தில் வெகுவினோதங்களை யனுபவித்து மனதைச்சந்தோஷிப்பித்து யேகாந்தத்திலிருக்கும்பொழுது அரசனை நோக்கி ஹேமித்திரா! ஸஹஸ்ராநீகா! உனக்குச் சரியான நாயகியொருவளிருக்கின்றாள். அவளையே நீ மணஞ்செய்யவேண்டும். அவளாரென்றால்; அலம்புஸையென்கிற வப்ஸரஸ்ஸானவள் அயன்சாபத்தால் அயோத்தியாதிபதியான கிருதவர்ம்மனுக்குப் புத்திரியாகப்பிறந்து மிருகாவதியென்ற பெ

[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ க௬ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ க௭ ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ க௮ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ க௯ ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥

யருடன் பெரும்புகழ்ச்சி பெற்றிருக்கின்றாள் அவனியிலுள்ள அரசர்களெல்லோருமவளையடைய விருப்பங்கொண்டருந்தவம் செய்கின்றார்கள். அவளைக்கண்ட முனிவர்கள் மனங்கெட்டு மயங்குகின்றார்கள். வானவர்கள் வரும் காரியமறிந்ததினால் வெறுப்புற்றார்கள். ஆனாலுனக்கவளெப்படிக்கிடைப்பாளென்றால், நீ முன்ஜன்மத்தில விதூமவென்கிற வஸு பிரமன் சபையில் நடனமிடுமலம்புஸையினுடையுடைநலந்தபொழுது காமத்தாலவளைக் கண்ணுற்றாக கமலாஸனன் சாபம்பெற்றாய். ஆகையால் அவளை மணஞ்செய்யவிதி யுனக்கே. சாபத்தையெண்ணியும் நீ வருந்தவேண்டாம் கோபத்தால் விதி கொடுத்த சாபம் பெரியலாபத்தால் நலமாக பலித்ததிப்போ. சாபத்தின் முடிவையந்தவிதியே செய்தார். அதையுமுனக்குரைக்கின்றேனென்னவென்றால், புத்திரனையவளிடத்திலுண்டுபண்ணி அவனிடத்திலவனியை நீ ஒப்பிவித்து ஆகமங்களரனடியைத்தொழுது யெங்கே அசுத்திதனை நிவிருத்தித்துக்கொண்டு பின்பு செடிகொடிகளாய் முளைத்து வஸிக்கின்றனவோ; அந்த மறைக்காட்டிற்குவடமேற்கில் ஆரூருக்கருகிலமர் கோங்குக்காட்டில் சந்திரநதிய

தத்ராத்மஜ்ஞாகாந்தா ஸஹஸோமேந்த்³ர ஶர்வமபூஜயத் । கௌஶாம்பீம் ப்ரவிஶந் தாம் த்³ருஷ்ட்வா திலோத்தமா யயௌ ॥ ௨௧ ॥ ஸ்மராக்லிஷ்டா தாம் காந்தாம் ஸமாலோகனார்த²மப்⁴யயாத் । யாயாந்து ஶஸ்து காமிநா ந ஸமாலோகிதா வசஹ: ॥ ௨௨ ॥ ஸா ஶஶாப ந்ருபம் ஸந்த்³ருஷ்டி ரதிநார்தா ஸுபோ⁴ஜ்ஞ்யதா । க்ருத்ஸம யந்மாம் நிராகரோஷி த்வம் ஸம்ஸக்தாந்நீம் ஸந்தப்யஸே ॥ ௨௩ ॥ ம்ருகா³வதீம் ஹ்ருதி³ த்⁴யாயந் கி²த்³யஸே ஸஞ்சிந்தயஸே । ஸௌந்த³ர்யமதிநிந்த்³யா ந ஸம்பூர்ணாம்ஶவர்ணா ॥ ௨௪ ॥ த்ரயோத³ஶாப்³தம் ராஜேந்த்³ர ஹ்ருதி³ த்⁴யாயஸி ஸாம்ப்ரதம் । தயா விநா து து³:க²ம் ஸதா விப்ரயோக³ஜம் ப⁴விஷ்யஸி ॥ ௨௫ ॥ இதி

ருத்ரமீந்திர தீர்த்தமசென்று மிருகாவதியுடனே நீராடிய பின் காசர்சினன லிங்கத்தைப் பூஜித்தாலுன் சாபமுடன் தொலைந்துவிடுமென்றுரைத்தான். அதைக்கேட்டு அரசன் மிருகாவதியை மனதிலெண்ணிக்கொண்டு இந்திரனிடமனுமதி பெற்றுக் கௌசாம்பியையுத்தேசித்து வரும்வழியில் திலோத்தமையானவளரசனைக்கண்டு; இவனார்? சந்திரனோ? அல்லது மன்மதனோவென்று மதிமயங்கி மதனவெறிகொண்டு நடைப்படைத்துக்கெடுக்க பிரமன்கொடுத்த சாபத்தாலவனியிலுதிக்க மறுவற்ற மானிடச்சந்திரனிவனென்றறிந்து அருகில் வந்து புஞ்சிரிப்புடன் கொஞ்சிப்பேச, மிருகாவதிமயமான மனதுடன் கூடிய மன்னவன் தன்னைச்சற்றுங் கடைச் சட்டைசெய்யாததைப்பார்த்து அடே அரசனே! உன்னைச்சபிக்கவிதியே முதலிலொருவமய மென்னைப்படைத்து மிகமோகத்தையுங்கொண்டான். விண்ணிலுத்தமையான வென்னை நீ வெறுத்தது போய் மண்ணினிலுதித்த பெண்மானை நாடினதாலே அனலிலிட்டமெழுகதுபோலக் குருகி நொந்தேன் நான். அவள் விரகமீரேழுவருஷமுனக் கதின்பயனும். மென்றிவ்விதம் சபித்தாள். அதைக்கேட்டு

ஶ்வவதீம் ராஜா காமவாந் திலோத்தமாம் । ஸ்நேஹ யதி
காமேவ தந்நிஜாம் க்ருதவாந்யணஃ ॥ ௨௬ ॥ வதாதந்யஶ
வரா த்ஃவம் ஸஹிஷ்யே தவியோகஜம் । ஐத்யூக்தா த
ஷ்டகேநா ந்ருவஃ ப்ராயாந்நிஜாம் பாரீம் ॥ ௨௭ ॥ ததஃ கா
லேந கநபாம் ஸந்தேஃ க்ருதவாந்யணஃ । காமாவஸாத
ஷயிதாம் ஸத்வஸ்வம் பாஷ்யநஃ ॥ ௨௮ ॥ ம்ருகாவதீம் ஸமா
ஸாத்ய விவாஹதாரவஸ்ரீம் । விஜஹாரஸௌராஜ்யஸ்ரீம் நந
ந்தகஷந்தாந்தகிஃ ॥ ௨௯ ॥ ஸா தஸ்மாத் ஸஹஸ்ராநீகாத் ஸமாநீவே

அரசன் திலோத்தமையை நோக்கி அடி திலோத்தமையே! நீ திலத்திலுத்தமையானதா லுன்னைப் பிரமகர் விரும்பிக் கிரகித்தார். பாரிலுயிருள்ளவர்கள் பார்ப்பாரோ உன்னைக் கண்ணால். மண்ணுலகிலுள்ளவர்கள் மிருகாவதியையல்லோ பார்ப்பார். அவளை நானடைவேனால் விரகத்தைச் சகிப்பேன் செல்லாய் யென்று சொல்லிவிட்டு கௌசாம்பியை யடைந்து மந்திரியினிடம் நடந்தவரலாரைத்தெரிவித்து ஸ்வயம்வரத்தில் மன்மதனுடைய விஜயக்கொடிபோலும் விலாஸமாகிற விருக்ஷத்தின் துளிர்போலுமிருக்கிற மிருகாவதியை மணஞ்செய்து ரதியுடன்கூட மன்மதன்போல் பலவிதமான போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அந்தமாது சந்திரசேகரனை ஜகதீசனிடமிருந்து பதிவிருதாதர்மத்தினால் ஸதீயென்று பெயர்பெற்ற மலையரசன் புத்திரிபோல் ஸஹஸ்ராநீகனிடமிருந்து கெர்ப்பத்தைத் தரித்தாள். அந்தகர்ப்பகாலத்தில் அந்த மிருகாவதியினுடைய அரைவைத்த தங்கம்போலழகான வங்கமெல்லாம் வெள்ளுள்ளித்தோலிபோல் விசும்பவே வெளுப்பேரி அமிருதத்தாலலம்பியவோரிந்துகலைபோலாச்சு. கேசமதாம் கார்முகில்கள் கடுஞ்சினத்தால் மேல்விழுந்து குப்புறவே கவிர்த்த பாதி மதியாகுமவள் நெற்றி. காமனதுகணையாலே கற்பித்த பு

ந்தே⁴ऽப⁴வந்நகா²: । பாணீ ஶஶிநிபே⁴ சைவ பீயூஷக்ஷா
லிதா ப³பௌ⁴ ॥௰॥ ஸந்தௌ⁴ ஜாநூருவ்யக்தௌ ஊர்த்⁴வம் ச ப³பௌ⁴
ரந்த்⁴ரீவ ஜ²ங்கே⁴ । ராஜராஜமஹிஷீ ராஜநீகரமஞ்ஜரீ ॥
॥௧௧॥ ஸா ஜாநூருத்³வயாத் ஜ்ஞீ மத்⁴யே த்ரிவலித்³வயம் ஸஹா ।
ஸாந்த்³ரோருமண்ட³லே பி⁴ந்நே ததஸ்ஸம்ப்⁴ரமஸம்ப⁴வா: ॥௧௨॥
ப⁴க்த்யா ஸஜீவிதக்ஷேம ஸாக்ஷாத்ஸ்ரக்³ப⁴வதீ । ஸேவயா
பௌ⁴ வதீம் த்³ருஷ்ட்வா ரக்தவாபீநிமஜ்ஜநே ॥௧௩॥ சகோராக்ஷம்
ஸ விஜ்ஞாய த்³ருக்³ப⁴வத்யா ப³ஹூவதி: । கலஸம்ஹஸஸ்தி
தௌ: பூர்ணாம் க்ஷணாத³வீகராஜ்யஸ ॥௧௪॥ சலி
த்ரக்தஜலே ராஜ்ஞீ ஸாநந்தம் ஸாமரோந்தநோரஸ ॥ ததஸ்ஸாம்
ரக்தகாயாம் த்³ருஷ்ட்வா தாம்ஶேகிம்ஶோகஸங்கிலாம் ॥௧௫॥ ராஜ

ருவைத்தில் பூட்டிய தாமரைக்கணைகளவள் கண்களதிலமர்ந்த
வண்டுகளே கருவிழிகள். கடைக்கண்ணே கருங்குருவி. கி
ளிக்கூடுபோன்ற கண்டநாதத்தைக்கேட்டுக் காமன் கிளிபி
டிக்கவைத்த கோலப்பாமேபாமவளதாம் தொப்பிள்புதரிலி
ருந்து தொடர்ந்தேரி வெளியேவந்த ரோமக்கொடியான க
றுநாகமுபரே சென்று கொங்கைக்குடம்கண்டு பக்கத்தி
லொதுங்கியதே. இவ்விதம் குற்றமற்று குணங்களுற்ற அங்
கங்களுடைய அந்த மிருகாவதீ கெர்ப்பத்திலுண்டான ம
சக்கையினால் கேட்டதெல்லாம் கொடுத்து அரசனவளுடன்
திவ்வியபோகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்
திலொருநாள் கணவனை நோக்கியந்தத்தையல் ஹேநாதா!
எனக்கு இரத்தவாய்க்காலில் நீராடவேண்டுமென்று வரும்
விதியால் வருந்திவேண்ட வப்பொழுது அரசன் புதிதாக
வொரு குளம்வெட்டி அதில் குசும்பாததண்ணீரைநிரைப்பி
யதில் நீராடச்செய்தான். அவ்விதம் முழுகி வெளிவந்தமன்
னவன் மனவியை மாம்ஸமென்றெண்ணி மலைபோலப்பெரி
தானவொரு கெருடபக்ஷியெடுத்துக் கால்களிலிடுக்கிக்

[illegible]

கொண்டு தனதிருப்பிடமான உதயகிரியின் குகையிலே கொண்டுபோய் வைத்து வந்தவேகத்தால் மோகமுற்றிருக்கும் மிருகாவதியைப்பார்த்து விட்டுப் பயந்து ஓடிவிட்டது. பிறகு மயக்கம் தெளிந்து கண்களை விழித்துப்பார்த்து ஒருவருமில்லாத மலையின் குகையிலிருப்பதைக்கண்டு பயந்து கால்பதறிக் கைகளையுதறிக்கொண்டு கணவனைக்காணாமல் தேம்பித் தேம்பியழுது புலம்பி ஓ என் பிராணவல்லபா! என்னை யாருக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டீர் மகாபாபியான நானும்முடைய முககமலத்தை இனியெப்பொழுது காண்பேனென்று கதறியழுது அந்தப்பதிவிரதாசிகாமணியாகிய மிருகாவதியானவள் குகையிலிருந்து வெளியில்வந்து மரணத்தையடையத் துணிந்து புலிகளுடையவும் யானைகளுடையவும் சிங்கங்களுடையவும் கூட்டத்தில் போய் நிற்க அவைகளெல்லாமிவளைக்கண்டு முகர்ந்துவிட்டு ஒதுங்கிவிட்டதுகள். முனிவர்களே! காலத்தையனுசரித்துத் தானல்லவோ மரணமுமேற்படும். இவ்விதமலறுகின்ற மிருகாவதியின் அழுகைக்குரலைக்கேட்டு மான்களெல்லாம் மேயாமலசையாமல்

[illegible] ॥ ௪௧ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௨ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௩ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௪ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௫ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௬ ॥ [illegible]

கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டு அவளைச்சூழ்ந்து நின்றதுகள். அப்பொழுது தற்செயலாய் அங்கேவந்த ஜமதக்கினிமுனிவன் குமாரனவளைக்கண்டு மனுநீதிதவராமல மண்ணுலகத்தையரசாளும் ஸஹஸ்ராநீகனுடைய தர்மதாரமிவளென்றறிந்து சமாதானம் சொல்லித்தனது பர்ணசாலைக்கழைத்துக்கொண்டுபோய் பிதாவினிடம் தெரிவித்தான். அப்பொழுது ஜமதக்கினிமகாமுனிவன் அந்தப்பெண்ணரசைநோக்கி அடி! குழந்தாய்! மிருகாவதியே! நீ பயப்படாதே; என்னை நீ உன்னுடைய தந்தை கிருதவர்மனைப்போல் நினைக்கக்கடவாய். என்னுடைய பத்தினியை யுன்னுடைய மாதாவாக நினையென்றுசொல்லி தைரியத்தையடையச்செய்து தனது குழந்தையைப்போல் பாதுகார்த்துவந்தார். பிறகு கொஞ்சகாலத்திலந்த ராஜகன்னிகையானவள் ஸாக்ஷாத்பராசக்தியானபார்வதியானவள் ஷண்முகனைப்பெற்றதுபோல் மகாசூரனும் மன்மதன்போல் வடிவுகொண்ட புத்திரனைப்பெற்றாள். அவளுக்குச் சூதிகாகிரகத்தில் செய்யவேண்டியகாரியங்களையெல்லாம் அங்குள்ள முனிமனைவிகள் போட்டியு

[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௪௭ ॥ [illegible]
[illegible] । தம் [illegible]
[illegible] ॥ ௪௮ ॥ உதயா[illegible]
[illegible] । [illegible] ॥
॥ ௪௯ ॥ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫0 ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௧ ॥ கிம் [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । ௫௨ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௫௩ ॥

டன செய்துவந்தார்கள். குழந்தைக்கு ஜாதகர்மம் முதலானவைகளை க்ஷத்திரியனுக்குரியவிதிப்படி மாமுனிவர் நடத்திவந்தார். குழந்தை பிறந்தவுடனே ஒரு ஆகாயவாக்குண்டாகி இவன் உதயாசலத்தில் பிறந்ததினால் இவனுக்கு உதயனென்று பெயர்வைத்தது. பிரகு வேந்தன்மகன் உதயனும் மிகவும் செழிப்புற்று வளர்ந்து பதினாறுவயதிலுபநயனஞ்செய்யப்பட்டு முனிவரிடமிருந்து சகலவித்தைகளையுமப்பியஸித்தான். ஒருநாளவன் வேட்டையாடிவருஞ்சமயத்தில் ஒருவேடன் ஒருஸர்ப்பத்தைப்பிடித்துப் பெட்டியிலடைப்பதைக்கண்டு மனமுருகி அடே அப்பா வியாதா! வேனிந்த சர்ப்பத்தைக் கொண்டுபோகிறாய். இதைவிட்டுவிடென்று சொல்லவப்பொழுது அந்தவேடன் இதைவைத்துக்கொண்டு நான் பிச்சையெடுத்துக்காலம் கழிப்பேனென்றுசொல்லவுடனே தன்கையில்தன்தாய் பூட்டியிருக்குமரத்தினகங்கணத்தைக் கழட்டியவன் கையில்கொடுத்துச்

உத்ஸ்ருஜ்ய பேடிகாயாஸ்தம் பபாஷ ஶபராய ஸ꞉ । பஹு
ஶோகார்த்த ஹ்ருதயம் ஶபராய ப்ரதாயிநே ॥ ௫௪ ॥ ஸ
சோபயந் ஸ்வஜநீதம் த்யக்த்வா ஸ கச்சம் । ஶோசிதஶ்சே
ந ஸ பேடாதஸ்ஸ நரோஹ்ருத்வா க்ருதாஞ்ஜலி꞉ ॥ ௫௫ ॥
ஸவ்யம் க்ருத்வா ச ஸஹஸா பாதாளம் நிநாயஸே ।
கிந்நரேந்த்ர நாமேந த்ருதராஷ்ட்ரஸுதேந ஸ꞉ ॥ ௫௬ ॥
பாதாளம் ப்ராபிதஸ்தத்ர ந்ருபஸ்ஸ பூஜிதஸ்ஸ்வயம் ।
த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய தநயாம் பகிநீம் கிந்நரஸ்ய ச ॥ ௫௭ ॥
லலிதாக்யாம் குணோபேதாம் ப்ரியாம் லேபே ந்ருபாத்ம
ஜ꞉ । ஸ தயா ரமயாமாஸ பாதாளே ஸ்திரயௌவநே ॥
॥ ௫௮ ॥ ததஸ்ஸா லலிதா ப்ராப கர்ப்பம் தாத்ருஶம் ப்ர
த்ரம் । லலிதா— ஸுதம் வித்யாதரீ பரம் ஸுகர்ணீ நாம

சர்ப்பத்தை மீட்டிவிட்டான். வேடனும் சென்ருன். பிறகு அந்தஸர்ப்பம் மானிடசரீரத்தையெடுத்துக் கொண்டு ஓராஜகுமாரா! நான் திருதராஷ்டிரனென்கிற நாகராஜனுடைய குமாரன் யென்பேர் கின்னரன். உன்னுடைய சினேகத்தை நான் விரும்புகிறேன். உன்னைப்போல் தயவுள்ளவர்களை இவ்வுலகில் காணேனென்று சொல்லிப் பாதாளத்திற்கழைத்துக்கொண்டுபோய் பிதாவினிடம் தெரிவிக்க அவனுமதிக சந்தோஷத்துடன் அரசன்மகனுக்குத் தன்புத்திரியான லளிதை யென்பவளை விவாகஞ்செய்து வைத்தான். இவ்விதமுதயனன் லளிதையை மணஞ்செய்து நாகலோகத்திலவளுடன் ரமித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்திலவள் கர்ப்பமாகி அளவற்றமகிமையுடைய வொருபுத்திரனைப்பெற்ருள். பிரகு அந்தலளிதை தன் கணவனைநோக்கி ஓநாதா! நான் ஸுகர்ணீயென்கிற வித்தியாதரீ; சாபத்தால் நாகமானேன்; யெனக்குச்சாபம் நீங்கிவிட்டது. இந்தாரும் யெனக்குப்பதிவிந்த வாடாமாலையைக்கழுத்தில் தரித்துக்கொள்ளுமென்று

[illegible]

ஒருவாடாமாலையையும் கோஷவதீயென்று மொரு வீணை
யையும் புத்திரனையும் பகிரினிடம் கொடுத்துவிட்டுத் தன்
னுருவையடைந்து தனதிருப்பிடம் சேர்ந்தான் உதயனும்
மனவருத்தத்துடன் மூன்றையும் பெற்றுக்கொண்டு மாதா
வைப்பார்க்கவேண்டி நாகங்களிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு
முனிவருடைய பர்ணசாலை வந்துசேர்ந்தான். அவ்விடத்தில்
தன்னைப்பிரிந்தது முதல் துக்காக்கிராந்தையாய் ஒவ்வொரு
நாளும் புலம்பியழுது ஜமதக்நியினால் ஸமாதானஞ்செய்
யப்படும தன்னுடைய தாயைக்கண்டு தாளடியில் பணிந்து
தன்வரவினால் மனம்மகிழ்ந்து தன்னைக்கட்டியணைத்து உச்சி
முகர்ந்து யென்கண்மணியே நீ யென்னைவிட்டு யெங்கேபோ
னாய்; உன்பிதாவைவிட்டுப் பிரிந்ததுக்கத்தை உன்முகத்தி
லாறின யென்னை இப்படிமோசஞ்செய்தாயே யென்று வ
ருந்தின அவளிடம் தன்வரலாற்றைத் தெரிவித்துத் தன்குழந்
தையையு மவளிடம் கொடுத்து மாதாவும புத்திரனும் சிசு
வைப்பரிபாலித்துக்கொண்டு பர்ணசாலையிலேயே யிருந்தார்

ணிஜம் யயௌ ॥ ௯௫ ॥ ஸஹஸ்ராநீகநாமாநம் விக்ரீய மணி-
கங்கணம் । ராஜத்வாரம் ஸமாஸாத்ய கங்கணே ச வணி-
க்வர: ॥ ௯௬ ॥ பௌரேண ஸமம் கத்வா ஸபாம் ராஜேந்த்-
ரமைக்ஷயத் । தத ஸஹஸ்ராநீகோऽயம் தத்ப்ராப்ய ம-
ணிகங்கணம் ॥ ௯௭ ॥ ம்ருகாவதீவிப்ரயோகவிஷாக்நிவஸிதா-
வித: । த்வாஷாத்ஸஞ்ஜீயக்ஷேஸீகராகாரஸீசஸ்ம ॥
॥ ௯௮ ॥ கங்கணம் ஹ்ருத்யெ ந்ருபஸ்ய விஸ்மயாத் ஸாஶ்ருஸ்வி-
த: । உவாச ச கதம் லப்தம் கங்கணம் பவதா ॥ ௯௯ ॥
ஸ வேதநக்ருத்தஸ்ஸப்ராவித்க்ரூம் தஸ்மை ந்ருபேக்ஷயத் ।
பவதஸ்ய வசஶ்ஶ்ருத்வா ஸஹஸ்ராநீகபூபதி: ॥ ௱ ॥
ப்ரதஸ்மை ஶ்ரீவிஸ்தாஸ்ரம் வ்யாபோகநகளதாகீ । ய

கள். இந்தரத்தியிலந்தவேடன் கௌசாம்பீ நகரத்தைய டைந்து ஒருவியாபாரியினிடம் கங்கணத்தை விலைக்குக் கொடுக்க வெண்ணிக் காண்பிக்கான். அப்பொழுது அந் த வியாபாரி அதிலரசன்பேர் பதித்திருப்பதைப்பார்த்து அ வனையுமழைத்துக்கொண்டுவந்து அரசனிடந்தெரிவித்தான். அதைப்பார்த்துப்பூபதியும் மிருகாவதியைக்கண்டது போல் கண்குளிர்ந்து மாரிலணைத்து மிகவும் துக்கித்து அதின் வர வையவனிடம் விரிவாய்க்கேட்க வேடனும்அரசனைநோக்கிச் சொன்னதாவது; எம்பிரானே! நானொன்றுமறியேன். நானு தயமலையிலுள்ள வேடன். ஒருநாளென்பிழைப்பிர்க்காக ஒரு பாம்பைப்பிடித்தேன். அப்பொழுது பதிமூன்றுவய துள்ள வொருராஜகுமாரன் யெனக்கிந்தக் கங்கணத்தைக் கொடுத்துப் பாம்பைவிடச்சொன்னான்.நானுமப்படியேசெய் தேன். ஆனாலந்தகுழந்தை தங்களைப்போலவேயிருந்தான். இதுதானெனக்குத் தெரியுமென்று சொல்ல வுடனே அரச னவனுக்கு அளவற்ற திரவியத்தைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு

தித்ருக்ஷுர்ம்ருகவதீம் உத்கண்டஸ்ஸஹமந்த்ரிபி: ॥ ௭௧ ॥
தடினீர்கிரிதுர்காணி ஸஹஸா ஸோத்யயௌ ததா । க்ருத்வா
நாமாஸ்வஸௌ ஸ்தித்வா ஶ்ருண்வன் ஸ்வாதுகதா: ॥ ௭௨ ॥
தஸ்மிந் விநிர்கத்ய தபோவநம் தத்ர । ஸமந்தத:
விசித்ராணி க்ரூரா ஸத்த்வா: க்ரீடந்தி ॥ ௭௩ ॥ தத்ர
ஶ்ரமண்யம் தாபஸம் நிஷ்டமேவ । தத்
ஸு கந்தர்ப்பம் வந்தே ஜமதக்நிம் முநீஶ்வரம் ॥ ௭௪ ॥
ஜமதக்நிர்ப்ரூதே ராஜந் ஆஶீர்வாதமதாத் । தவ
ஸுதம் ஶ்ரீமத் த்ருஷ்ட்வா ப்ரியம் வசநம் ॥ ௭௫ ॥
ஆஶீர்வாதம் ராஜந் த்ருஷ்ட்வா நந்தநம் ।
ஆதித்யம் காரயாமாஸ விஶ்வஸ்ய ஸம்வேஶ: ॥ ௭௬ ॥
உவாச ராஜீவாக்ஷம் முநி: புத்ரம் । நராதிப
த்வம் ஜாயா தநய: ॥ ௭௭ ॥ யதாவிதி
ஶ்ரமே தஸ்ய வசனம் । மஹிஷீ ஸுதம் ஶ்ரீமதே

மிருகாவதியை யெப்பொழுது காண்போமென்று மனதில் வேகங்கொண்டு மந்திரிகளுடன் புறப்பட்டு அநேக ஆறுகள் மலைகள் வனங்கள் தாண்டி அங்கங்கு தங்கி இராப்பகல் நித்திரையில்லாமல் ஸேநகர்களால் சொல்லப்பட்ட விசித்திரங்களான கதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு காலத்தை நயிப்பி வித்து இந்திரதிக்கையடைந்து சிங்கமும் யானையும் பசுவும் புலியும் கிரியும்பாம்பும் கூடி விளையாடுகின்ற தபோவனத்தையடைந்து தவத்திலுயர்ந்த மகாமுனிவரைக்கண்டு தண்டம்போல் பாதத்தில்பணிந்து துதித்துச்சென்னிமேல் கரங்குவித்துக்கொண்டுநின்றான். அப்பொழுது ஜமதக்கினியும் அரசனை ஆசீர்வதித்து ஆதித்தியஞ்செய்து வைத்து மன்னவனே! இதோ உன்னுடைய தர்மபத்தினியிருக்கின்றாள். இவன் உன்னுடைய புத்திரன் உதயனன். இந்தசிசு உன்

ता सिंहासनसंस्थेन [illegible] ॥ ௭௮ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௭௯ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௮௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௮௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௮௨ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௮௩ ॥ [illegible]
मृगावत्या च [illegible] । यौगन्धरायणेनापि [illegible]
[illegible] संयुतः ॥ ௮௪ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௮௫ ॥ [illegible]

னுடைய பேரன். இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு நகரஞ் சென்று சுகமாக இராச்சியத்தையரசுசெலுத்தென்றுசொல்லியனுப்பினார். அரசனும முனிவனை வணங்கி மூவர்களையு மழைத்துக்கொண்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு வரும்வழி யில் மிருகாவதியின் வரலாரையுமுதயனனுடையசரித்திரத் தையும் கேட்டுக்கொண்டே நகரம்வந்தான். பிறகு வெகு காலம மிருகாவதியுடன் ஸுகமாகச் செங்கோல்செலுத்தி விட்டு இந்திரனுடைய வசனத்தை மனதிலெண்ணி மானிட ஜன்மத்தைத்தொலைக்கக்கருதி உதயனனுக்கு முடி சூட்டி பூபா ரத்தை ஒப்பிவித்துவிட்டு யௌகந்தராயணன் ருமண்வான் வஸந்தகன் இம்மூவர்களுடனும் மிருகாவதியுடனுங்கூடத் தேரேறித்தென்திசைசென்று திருக்கோங்குவனமடைந்து

ஹோமாதி: கர்ணிகாரவநம் ப்ராப்ய । ஸம்வத்ஸரத்ரயம் வைந்த்ர
தீர்த்தே தே ஸ்நாநம் ச க்ருத்வா பூஜயாமாஸ ॥ ௮௬ ॥ ஸம்பூ
ஜ்ய தேவதேவேஶம் ப்ரணேமுஶ்ச புந: புந: । தே
ஷாம் ச ஸ்நாதமாத்ரேஷு ஐந்த்ரதீர்த்தே ந்ருபாத்மஜே ॥
॥ ௮௭ ॥ விநஷ்டம் தத்க்ஷணாதேவ ஶாபதோஷ்ரஸ்திகல்மஷம் ।
ததோ விமுக்தஶாபாஸ்தே ஸர்வமேவம் ப்ரதிபேதிரே ॥
॥ ௮௮ ॥ திவ்யாம்பரதராஸ் ஸர்வே திவ்யமால்யாநுலேபநா: ।
விமாநாநி மஹார்ஹாணி ஸமாருஹ்ய விபூஷிதா: ॥ ௮௯ ॥
தீர்த்தம் பஹுஸ்துவாநாஸ்தே ஸர்வாபத்தாரகாரணம் । ப
ஶ்யதாம் ஸர்வலோகாநாம் ஸ்வர்லோகம் யயுர்முதா ॥
॥ ௯0 ॥ ததா ப்ரப்ருதி தே ஸர்வே ஜ்ஞாத்வா தீர்த்தஸ்ய
வைபவம் । வர்ஷே வர்ஷே ஐந்த்ரதீர்த்தேऽஸ்மிந் ஸ்நாநம் கு
ர்வந்தி ஸர்வதா ॥ ௯௧ ॥ ஏவம் ப்ரபாவம் தீர்த்தம் யே
ஸமாஶ்ரித்ய நரா: । ஸ்நாநம் குர்வந்தி தே ஸ
ர்வே ஸ்வர்க்கவாஸிந: ॥ ௯௨ ॥ ஏவம் வ: கதிதம் விப்ரா:
விஸ்தரேணேதம் ஶுபம் । அலம்புஸாயாஸ்ஸ்வர்க்கவாஸா: வ

வித்தப்படி தீர்த்தரத்தினமான இந்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து திருக்கரச்சின்னமகாலிங்கத்தையும் சுவேதவலயாம் பிகையையும் பூஜித்துத் துதித்து ஈசனுடைய அனுக்கிரகத் தால் பிரமன்சாபம நீங்கி திவ்வியவஸ்திரம் தரித்து திவ்விய கந்தம்பூசி திவ்வியாபரணங்களணிந்து திவ்வியவிமானத்திலே றிக்கொண்டு மாலியவான் புஷ்பவான் பலோத்கடன் அலம் புஸை இன்னும் குபேர்களுடன்கூட இந்திரதீர்த்தத்தைத் துதித்துக்கொண்டு தேவலோகம் சேர்ந்தான். அதுமுத லவர்கள் யெல்லோரும் ஓவ்வொருவருஷமும்வந்து ஸ்நாநஞ் செய்கின்றார்கள். எவர்களிந்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய் கின்றார்களோ அவர்கள் ஸ்வர்க்கஸுகத்தை யடைவார்கள்.

[illegible] ॥ ௧௫ ॥ 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌦𑌿𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇
[illegible]
[illegible]𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌿𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌶𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்விதமுங்களுக்கு அலம்புஸை விதூமனிருவர்களுடைய சரித்திரமும் சொல்லப்பட்டது. இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சகலமான அபீஷ்டங்களையு மடைவார்களென்று சொல்லி முடித்தார்.

ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாகாதம்யத்துல
இந்திரதீர்த்தமகிமையில் ஆறுவது அத்தியாயம்
விதூமானுடைய சாபநிவிருத்தி
முற்றிற்று.

[illegible]

ஏழாவது அத்தியாயம்.

மித்திரஸஹ சரித்திரம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன சூதமகாமுனிவரைநோக்கிச்சௌனகாதிமுனிவர்கள் ஓ மகாபாக்கியசாலியான சூதமகாமுனிவரே! உம்மைப்போல் புராணங்களினர்த்தத்தைத் தெளிவாயும், விரிவாயுஞ்சொல்ல யார் வல்லவர்கள். ஆகையாலிந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையை மறுபடியும் விரிவாய் கேட்க விரும்புகின்றோமென்று சொல்ல வப்பொழுது சூதர் சௌனகாதிகளை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்:- கேளுங்கள் முனிவர்களே! இந்திரதீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யெளிதில் சொல்ல வொண்ணாது. ஆனாலும் தெரிந்த வரை சொல்லுகின்றேன். சொல்லப்போகின்ற விஷயத்தில் கொஞ்சமுஞ்சந்தேகப்படாதேயுங்கள். அதென்னவென்றால், உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகள் முன் செய்த தீவினையாலிழிவான குலத்தில் ஜநித்து கெர்ப்பத்திலே மலமூத்திரமாம்ஸங்களாலும், அன்னையினுதரக்க

க்ருமிபிர்மோऽவஸத் ॥௪॥ ஜாதோ வாயுவஶாந்நூத்யாஸ் பா
ந: பாபம் கரோதி க்ருமிழ் । உத்பாவ்ருதோ யதோऽரோதீத்
யா ஜாதோऽபி ரோதிதி ॥௫॥ ஜாத: ஸர்வத்ரேஷுஸ்வ
ஶ்ருத்ரிஷ்டிஷாதிபேஷித: । க்ஷுத்பிபாஸாபரீதேந ஶ்ரு
க்ராஶதி ஹ்ருத்ஶம் ஶோஷா: ॥௬॥ பாநஸ்வபாராரேஷா
ஶேஷ்யாதுஷ்யேக க்ஷாநேஷாஶ்ரிநா । ஸணவம் க்ஷாத்கவ்யபி
ப்ராதேநா ஶோ நாஸாவேந ரோதிதி ॥௭॥ துக்ஷேநாதகள பா
நதீடாக ஸூபம் ஸ்யாஸ் கணடயேயதேந । பஶ்சாஸ்ஸ
பநதீகூபாதிஷ்யாஸ்ஸேஷ்யா ஸயம் ஸவேஸ் ॥௮॥
ஸணவ ப்ரபஜா தூ:ஸ்வேந யௌவநம் ப்ராப்யாஸ்கு
ஶாஸ் । தூ:ஸ்வேத யஸ்வேந ப்ராப்த ஷஷ்யஸ்தாஹிரந்வ

னலாலும், அவளருந்துமுப்புறைப்புக்களாலுமவதியடைந்து அல்லும் பகலுமலறிக்கொண்டு கடுஞ்சிறையில் வைக்கப்பட்ட திருடன்போல தேம்பித்தேம்பியழுது பத்துமாதஞ்சென்ற பிறகு சூதிகாவாயுவினால் தலைகீழாகப் பிரட்டி வெளியில் தள்ளப்பட்டுக் கஷ்டத்துடன் வெளிவந்து கதறியழுகின்றது. பிறந்த ஜீவன் பசியாலுந்தாகத்தாலும் வருந்தி வார்த்தை பேசமுடியாமல் மலமூத்திரங்களில் பிரண்டு கதறுகின்றான். பிறகு பந்துக்களால் செய்யப்பட்ட கர்ணவேதநமென்கிற காதுகுத்தினால் கஷ்டப்பட்டுப் பாம்புக்கும் ஆற்றிற்கும், குளத்திற்கும், கிணற்றிற்குந்தப்பிப்பிழைத்து தருணவயஸை அடைகின்றான். உடனே மதங்கொண்டு தன்னையாவலுடனுதரித்த தாய் தந்தைகளை யவமதித்துக்காமன் வசமாகி மைதுனத்தில் மனம் பற்றி யாரை யணைவோம்? அழகுள்ள பெண்டிரெங்கிருப்பார்களென்று தேடித் திரிந்து தையலார் வசமாகி மதிமயங்கி வேதசாஸ்திரங்களை விட்டு பிரம்மசரியங்கெட்டு முன்னோர்கள் தேடிவைத்த தனத்தை

தஃ ॥௯॥ யிக்காரம் கா²ரா²தெ விதெ்ரா தெ8புய²தெ²ந ஹ்ஸா
ஸ்ராஷிபுதஃ । காம் வா ஹாயபுாம் மதிஷ்யாதி கா²தெ²தா வஸதி
ரா²ஞ்வணீ ॥ ௧௦ ॥ உத்ப²ந்நோ ஹவெஷாzவி வெஷ³ஶா
ஸவிவஜீபுதஃ । ஶ்ரூயபுவஸிஹஷ்டி ஶ்ரிஶ்ராஷ³ரவராய
ணஃ ॥௧௧॥ நிஷ்ப்ருஹ்யந்து ஸவிதாரம் மாதரம் ச ஸ்வமந்திராத் ।
நிஷ்காஸயதி ஷ²ெ8புயா யளவெந ஸா²ஷ²விபு தஃ ॥௧௨॥
யத்ர க²த்ராவி ஹவெந வொாரயிக்வா யநம் பஹு² । ஷ³ா
ஸீஹிவிபுஹரொரகெஸஹம் க்ஷீணாய²ஸஷ²வம் ஹவெக ॥௧௩॥
ஸகவம்விதெ்ராஶ்ர பா²த்ரக்வம் கஃவிதா கஸ்²தஃக்ஷிதள ।
விதூஹ்யாம்ஶாஜிதஃபா²த்ரஸ்யபொரவா ஹிதொஹவெக ॥
॥ ௧௪ ॥ பா²த்ரக்வம் ச விதூக்வம் ச பா²ஞ்வபுக8பு நிபொஸ
நழ । பா²தெ்ர ரூதெ கிம் ம்ரியதெ விதாzவி ச ரூதள
சஸஃ ॥௧௫॥ தெஹெ ஹவெந்தொஷ³ஃவம் 8தொஷ²ஃவெ
zஜவீப²நழ । பக்ஷ³ஃவெzக்ஷிவீபாஸ்யாஷ³க்ஷிஷ²ஃவெச
பக்ஷிணாஃ ॥௧௬॥ ஶ்ருதஸாவெஸ்ய 8தொஹவெஷபுா 8தொ

யெல்லாமழித்து இதுவெல்லாம் நமது குலத்திற்குசிதமில்லையென்று மதியுரைக்கும் மாதாபிதாக்களை வீட்டைவிட்டு வெளியில் துரத்திப் பிண்டத்திற்குத் திண்டாடவிட்டுச் சிலவுக்குத்தனமில்லாமல் திருடி யவமானப்பட்டும், கொஞ்சமும் வருத்தமற்று மறுபடியும் விடனைகத்திரிந்து மகாபாபத்தைத்தேடுகின்றான். இப்படியிருக்க வுலகத்தில் யார் தந்தை? யார் புத்திரன்? யெல்லாமூழ்வினையின் பயனே; புத்திரன் மரித்தால் பிதா கூட மரிக்கின்றானோ? அவன் மரித்தாலிவன் மரிக்கின்றானோ? யெல்லாம் மனதின் விருப்பும் வெறுப்புமே தவிர, வேறில்லை. சரீரமுண்டானால் மனவருத்தமுண்டு. மனவருத்தத்தால் சரீரத்திற்குப் பிணி.

ஸம்பந்தோऽஸ்ய வீநதா । ஸத்யஸ்மிந் ஸம்ஸ்திதஸ்ய ததேஹ
வேஶ்மநி ஸ்தித: ॥ ௧௭ ॥ தேஹஸௌக்யேந தேஹஜாட்யம் ததா
ஸௌக்யே ஶ்ருதாத்ததா । ஏவம் பரஸ்பரஸம்பந்தஸம்ப்ரஜ்ஞ த
யோஸ்த்ஸ்தா ॥ ௧௮ ॥ தேதாம் ஹோ விப்ரா ஷஸ்தி ஜாயதே ய
த்ரா கோஹிதா: । தேஹமேவ ஶ்ருதமிவ நிர்ஹஜ்ஜக்ஷணா
ஹவி ॥ ௧௯ ॥ ஏவம் தேஹ ஸம்ஸ்த்ரு தேஹீ தேஹே த வா
யுயத்ர த: । தேஹமேவ ஸ்ருதிகேவ யந்த்ரகம் கவிகேர
ஷித: ॥ ௨௦ ॥ காயகாரணபாவஶ்ச தயா யத
ஷா । தஜ்ஞோऽஸ்ந்யஜ்ஞநபதி ஸ்வதந்த்ரேவ த்ரிகோஜந: ॥
॥ ௨௧ ॥ ஸந்யவ்யதிரேகாப்யாம் தே:வம்வஸ்த்ரஜாபதே । ஜ
ந்யகம் ஜநககஸ்ய ஹேத்யகம் பத்ரஜாத்ரயோ: ॥ ௨௨ ॥

கண்வலியாலிமை நோகும் இமையின் நோயால் கண்ணுக்குப் பீடை. சரீரசௌக்கியத்தால் மனதிற்குச்சந்தோஷம். மனதின் சந்தோஷத்தால் சரீரத்திற்குப் புஷ்டி. மனதின் சங்கர்ப்பவிகர்ப்பங்களால் சம்பந்தமும் பிரிவுமுண்டாகின்றது. இவைகளை யெல்லாஞ் சற்றுஞ் சட்டைசெய்யாமல் தாவிகளுடன் ரமித்துச் சென்மத்தை வீணாக்குகின்றான். சரீரமானது ஜலயந்திரம்போல் வாயுவினால் சேஷ்டை செய்கின்றது. வாயு பிரிந்தால் தோல் துருத்திபோலாய்விடுகின்றது. மண் குடத்திற்குக்காரணம். குடம் மண்ணின்காரியம். இதுபோல் பிதாவின் தோல்துருத்திப் புத்திரன் தோல்துருத்தியின் காரணம். அது இதினுடைய காரியம். ஜீவனுக்கென்ன சம்மந்தம்? ஆகையால் புத்திமானிவைகளில் பற்றுதல் செய்யக் கூடாது. செய்தாலவனைத் தவிரப் பசு வேறுண்டோ. ஒரு ஜீவனுக்காக மற்றொரு சரீரத்தையறுத்து புஜிக்கின்றான். சரீரமானது வொரு யந்திரம். அந்த யந்திரத்திற்கு ஜீவனிருந்தால் விசேஷம். இல்லாவிட்டால் ஜலமில்லாத பம்புபோல் வீணாகும். தருணையும் தன

[illegible] ||௨௩|| [illegible] ||௨௪|| [illegible] ||௨௫|| [illegible] ||௨௬|| [illegible] ||௨௭|| [illegible] ||௨௮|| [illegible] ||௨௯|| [illegible]

முள்ளவனுயிருக்கின்ற கணவனை இல்லாள் மதிக்கின்றாள். வயது சென்றும், தனமற்றும், ரோகியாயுமிருப்பவனை யலட்சியஞ் செய்கின்றாள் பிதாவானவன் புத்திரவாஞ்சையி னாலவனைச் சிறுவயதில் சிக்ஷிக்காத தோஷத்தினாலவன் தருணவயதில் மூடனாயும் விடனாயும் பணித்துப்பிதாவினுடைய இகபரங்களுக்கு ஹிதமாகாமல பிதாவை யவமதிக்கின்றான். பிறகு முதிர்ந்த வயதை யடைந்து கண் தெரியாமல் கிரகத்திலேயேயொடுங்கித் தன்னைக் காப்பவர்களில்லாமல் அய்யோ! யென்னை யிப்பொழுது ஆதரிக்கின்றவர்களொருவருமில்லையே; பரலோகத்திற்குறிய புண்ணியத்தைக் கொஞ்சமுஞ் செய்யாமல் நரகதிர்க்கேதுவானபாபத்தைச் செய்துகெட்

[illegible] ॥கO॥ [illegible] ॥கக॥ [illegible] ॥கஉ॥ [illegible] ॥கங॥ [illegible] ॥கச॥ [illegible] ॥கரு॥ [illegible] ॥கசு॥ [illegible] ॥கஎ॥ [illegible]

டேனே; யென்ன செய்வேனென்று அலறிக்கொண்டே மரிக்கின்றான். பிறகு பந்துக்களொரு நொடியிலவனை மயானங்கொண்டு போய் கொளுத்திவிட்டு ஒருக்கால் கூட நினைக்காமல் தங்கள் தங்கள் சுகத்தைத் தேடுகின்றார்கள். ஆகையால் முனிவர்களே! புத்திமானயுள்ளவன் தர்மத்தை யனுஷ்டித்து பிரமத்தை விசாரித்து மெஞ்ஞானத்தை யடைந்து முக்தியிலே நாடவேண்டும். இந்தவிஷயத்திலொரு விசித்திரமான சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள். யென்னவென்றால்; முன்காலத்தில் ஸஹ்யபர்வதப்பிராந்தத்தில் அநேகம் தர்மவான்களான வேதியர்களால் வஸிக்கப்பட்ட மணிமானென்கிற அக்கிரகாரத்தில மித்திரஸஹனென்றொரு பூஸுரரிருந்தார். அவரெப்பொழுதுந்தர்ம

[illegible]

சீலர். நல்ல சீலமும், பதிவிருதாதர்மமுமுடைய சத்களத்திரமுமுடையவர். இஷ்டர்கள் பந்துக்கள் முதலானவர்களை யாதரித்ததால் மித்திரஸஹரென்று புகழ்ச்சி பெற்றார். வேதம் சாஸ்திரம் முதலானதுகளை யப்பியாஸஞ்செய்து சமம், தமம் முதலான குணங்களுடன் கூடி தத்துவஞ்ஞானம் பெற்றவர். அவருக்கு மணியென்றும், நியக்ரோதனென்றும், ஈசுவரனென்றும் மூன்று புத்திரர்கள். அத்தருணத்திலவர் முன் ஜந்மத்தில் தானஞ் செய்யாத பாபத்தாலில்லாமையை யடைந்து கஷ்டப்பட்டு மரணத்தை யடைந்தார். பதிவிருதையான அவர் மனைவி அவருடன்கூடவே மரித்துவிட்டாள். புத்திரர்கள் பிரம்மசரியத்தைக்கைக்கொண்டு வேதாத்தியயனஞ்செய்து நல்ல சீலத்துடனிருந்தார்கள். அவர்களில் மணியும், நியக்ரோதனும் பிதாவின் மரணத்தால் சோகமுற்றுக் கொஞ்சகாலத்திலிறந்துவிட்

[illegible] ॥௪௪॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰[illegible] 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 । 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥௪௫॥ 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 [illegible] । 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌕𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥௪௬॥ [illegible] 𑌤𑌪 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥௪௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
[illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌿𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

டார்கள். மூன்றாவது குமாரனை ஈசுவரன் சாஸ்திரத்தை யப்பியஸித்து ஞானத்தை யடைந்து வைராக்கியத்தால் ஸன்னியாஸஞ் செய்துகொண்டு திவ்வியஸ்தலமாயும், தவத்திற்குறிபகாயுமிருக்கின்ற கர்ண்ணிகாரவநத்தை யடைந்து கரச்சின்னேசலிங்கத்தைப்பூஜித்து இந்திரதீர்த்தக்கரையிலாச்சிரமங் கட்டிக்கொண்டு உக்கிரமான தவத்தைச்செய்து வந்தாரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்
இந்திரதீர்த்தமகிமையில் ஏழாவது அத்தியாயம்
மித்திரஸஹசரித்திரம்
முற்றிற்று.

அஷ்டமோऽத்⁴யாய: ॥

ஈஶ்வரசரித்ரம் ॥

ஶ்ரீஸூத: — இத்த²ம் தீர்த்தே²ऽஜமே ஈஶ்வரஸ்ஸாம்ப³ மாநஸ:

மஹாதப: । த்ரீணி வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஈஶாநாக்ஷோ விதஸ்த²வாந்

ருஷி: ॥ ௧ ॥ ஜடாவிபூ⁴ஷிதஶிரா விப்ரா: ப⁴ஸ்மாத⁴ரஸ்ய ஶு

க்த: । த்ரிபுண்ட்³ரம் ப⁴ஸ்மநா ந்யஸ்ய ருத்³ராக்ஷவிபூ⁴ஷண: ॥ ௨ ॥

க்ரோஶாத⁴ரா: க்ருதாங்கு³ஷ்டா²க்³ர வஸுதா⁴பீட²ஸ்தி²தா: । விஶா

லபா து³ஷ்கரம் ஸ்தத்கம் க்ஷமாஶ்ரம் வ்யாபிதா: ॥ ௩ ॥ அ

த்ர ஸம்ஸாரக்ஷணாத் ஸ்ரீ த்ரிஶூலத்ரித காமோபகா: । ஸ த்³ருஷ்

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஈசுவர சரித்திரம்.

மறுபடியுஞ் சூதர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் தவத்தையே தனமாகக்கைக்கொண்ட தன்னியர்களே! இவ்விதமாக ஈசுவரனிந்திரதீர்த்தத்தை யடைந்து திருநீறு பூசி அங்கங்களில ருத்திராக்ஷங்களணிந்து பூமியில் வலதுகால் கட்டைவிரல்நுனியை யூன்றி மற்றநாலைத் தூக்கிக்கொண்டும் கரங்களை யஞ்சலியாய்க் குவித்து ஆகாயத்திலுயரவெடுத்துக் கொண்டு மறைக்கண்மூடி மாலும்மறையுங்காணாத மகாதேவன் மலரடியை மனதில் நண்ணி விண்ணோர்கள் சங்கிக்க விசுவாமித்திரரும் கூடமெச்சிக்கொண்டாடும்படி மூவாயிரம் வருஷமாக மேனியசையாமல் தவஞ்செய்தார். அந்தத் தருணத்திலொருக்கால் கார்காலைத்திருள் போல் கறுத்துக் கொடிமரம்போலுயர்ந்தசரீரமும் தணல்போல் சிவந்து புரு

கம்பலாஸ்யாஸ்ய வக்ர நாஸிகபாயாந்தா: ॥ ௪ ॥ க்ரூரா
ஶ்ரோநா வேகேந தாவந்தஸ் ஸந்தத: । க்ஷுத்த்ருஷ்ணா பீடா
ஜவந்தா தம் ப்ராப்ய தஸ்ய தேக்ஷணாத்ருதா: ॥ ௫ ॥ ஸமஸ்தா:
ப்ராப்ய தேந தேஜஸா ப்ரஸ்ரோநாஸ்தளஜவா । திஷ்டந்தோ
தூரதஸ்தத்ர த்ராஹி த்ராஹீதி வாக்க்ரோஶ: ॥ ௬ ॥ த
தோ தச்ச்ருத்வா ஶப்தம் ப்ராஹ ணோ தத: । வ
ஸ்த்ரை ரௌத்ரரூபாந் த்ருஷ்டவிரூபாந் த்ரிஷ்டிணாந்॥ ௭ ॥ ஶ்ரு
த்வா தபோ க்ருத்வா தப: ஸமாப்ய நியம: । கே யூயம்
குத ஆயாதா: குத்ர த்ரா: க்ருஷ்ணவிரூபா: ॥ ௮ ॥ கு
ம்ப்ர்யாஶய கிமர்த்தம் வ த்ராஹி த்ராஹீதி கூவித்தா: ।
க தத்வ்ருத்தம் வதா ஸ்வாமாரா உக்த்வா த்ருஷம் ஹ்ருதம் ॥ ௯ ॥
விப்ரவாக்யம் தம் ஶ்ருத்வா ஶிராஸா க்ருதாஞ்ஜலிதா: । தத்

வமவளைமுளைத்த சுருண்ட தலைமயிரும் பாழுங்கிணர்போல் பள்ளமான கண்களும் வளைந்த மூக்கும் தெத்துப்பற்களும் புழுத்தகன்னங்களும் பருத்தவயிரும் நீண்ட முட்டிக்களும் சுருங்கினதொண்டையுமுடைய மூன்று பிசாசுகளோடிவந்து பசியுந்தாகமும் தாங்காமலலரிக்கொண்டு கிட்டே நெருங்கி அவருடைய தவக்கனலால் பொசுங்கி விலகியோடித்தூரத்தில் நின்று கொண்டு ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று கூக்குரலிட்டதுகள். அப்பொழுதிசுவரருமந்தக்கூக்குரலைக்கேட்டுக் கண்ணைவிழித்துப்பின்பக்கத்திலதிகோரமான உருவத்தோடு கூடிய மூன்று பிசாசுகளையும் பார்த்து ஆசமனம்பண்ணித் தவத்தைநிறுத்திவிட்டு நீங்களார் ? யெங்கேயுள்ளவர்கள் ? யெங்கிருந்து வந்தீர்கள்? உங்களுக்கிப்பேர்ப்பட்டவுருவம் வந்தகாரணமென்ன? யேன் ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று அலறுகின்றீர்களென்று வினவவுடனே அவருடைய ஸன்னிதானத்தில் பசிதாகம்

[illegible] ॥ ௧௦ ॥
[illegible] ॥ ௧௧ ॥
[illegible] ॥ ௧௨ ॥
[illegible] ॥ ௧௩ ॥
[illegible] ॥ ௧௪ ॥
[illegible] ॥ ௧௫ ॥
[illegible] ॥ ௧௬ ॥
[illegible]

நீங்கிமனம்குளிர்ந்த பிசாசுகளிலொருபிசாசானது சொல்லுகின்றது. ஓ மகாமுனிவரே! கேளுமெங்கள் விருத்தாந்தத்தை. யென்னவென்றால் நான் ஸௌராஷ்ட்ரதேசத்தில் பிறந்த பிராமணன். விஷ்ணுசர்ம்மாவென்று பெயர்பெற்றவன். அளவற்றதனமும் அழகும் அநேகம் புத்திரர்களுமுடையவன். வேதாத்யயனமும் சாஸ்திராப்பியாஸமும் செய்தவன். அப்படியிருக்கத தனத்தாலுமழகாலும் கல்வியினாலும் குலததாலுங்கொவங்கொண்டு நமக்கு யாருமநிகரில்லையென்கிற வகங்காரத்தால் யாவரையுந்தூஷித்து மனம் வருந்தச்செய்து நாஸ்திகனாய் ஆலயம் மடமக்கிரகாரம் முதலானவிடங்களில் சற்கதைகள்படிக்கும் சாதுக்களைப்பீடித்து அத்தியயனஞ்செய்யுமந்தணர்களையவமதித்தே

यत्र मृता कृषिर्नष्टा नृपेणावसृतं यतः ॥
॥ १७ ॥ चोरापहृता पशवो बान्धवास्त्यक्तवन्तश्च
माम् । तदा दुःखार्दितो हा कष्टं बहुदेशे
क्षुधयार्दितः ॥१८॥ मार्गे शुष्कनिपातेन मृते
नीते यमक्षयम् । शुकृष्णेन दुःखेन तेनैव
संसारभयाकुलः ॥ १९ ॥ ...

ன், அந்தமகாபாபத்தினுல் பிள்ளைகளும் பெண்டீரும் மரித்தார்கள். பயிர்களழிந்துவிட்டதுகள். தனங்களையுமாடுமாடுகளையுந் திருடர்கள் திருடிக்கொண்டுபோனுர்கள். பந்துக்களுமென்னைத்தள்ளிவிட்டார்கள். அதினுல் மிகவருத்தமுற்றுக் காலங்கழிக்குமுபாயமில்லாமல் தேசாந்திரஞ்சென்றுதிரியுங்காலத்தில் நடுவழியிலிடிவிழுந்து மரித்து நாய்நரிகளுக்கிரையானேன். இவ்விதம் நடுவழிப்பிணமாய் மரித்துப் பிரேதகிருத்தியமற்ற என்னை யமதூதர்கள் பாசத்தால்கட்டிக்குப்புறக்கவழ்த்தி முள்ளிலுங்கல்லிலும் பிறட்டிப் பிறட்டி யிழுத்துக்கொண்டுபோய் இருளடைந்த தாமிஸ்ரமென்கிற நரகமென்ன, மயக்கத்தையடிக்கடியுண்டுபண்ணுமந்ததாமிஸ்ரமென்கிற நரகமென்ன, பசியால் வருந்தி தன்னுடைய மாம்ஸத்தைத் தானேகடித்துத்தின்னக்கூடிய ஸ்வமாம்ஸாசனமென்கிற நரகமென்ன, கத்திபோன்ற இலைகளால் நெருங்கிய அஸிபத்திரமென்கிற நரகமென்ன, குடத்திலடைத்துத் தண்ணீரைவிட்டுப்பிராணிகளை உயிரையும் வாங்காமல் தளதளவென்று வேகவைக்கும் கும்பீபாகமென்கிற நரகமென்ன, சகிக்கமுடியாததண்டனையால்பிராணிகளய்யோ அய்யோவென்று அலரிமடியும் ரௌரவம் மகாரௌரவம் முதலான நரகங்களென்ன இவைகளிலும் மற்றுமுள்ள கொடியநரகங்களிலும் தள்ளிக்கொடுமையான தண்டனைகள்

[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible] ஸம்ஸார [illegible] த்விஜ: । விகர்ண இதி விக்²யா-
தோ நாமதே⁴யம் அபி⁴ஜாதோ த்³விஜ: ॥ ௨௨ ॥ அயம் த்³ராவிட³-
[illegible]
[illegible] வேதஶாஸ்த்ரவிவர்ஜித: ॥ ௨௩ ॥ நித்யகர்மவி-
ஹீந: பராந்நநிரதஸ்ததா² । விக்ரேதா க்ரய [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] நித்ய-
[illegible] । அயாஜ்யயாஜக: க்ரூர: ஸாது⁴நிந்தா³-
விவர்ஜித: ॥ ௨௫ ॥ ஸோமயாஜீத்யஹம் ஸம்பூர்ண [illegible]

செய்தார்கள். முறுபதுனாயிரம் வருஷம் நரகங்களையனுபவித்துவிட்டுப் பிறகு இந்தப்பிசாசரூபத்தையடைந்து மகாதுக்கத்தையனுபவிக்கின்றேன் இது யென்னுடையவரலாறென்றுசொல்லிவிட்டுஅருகிலிருக்கும் மற்றொருபிசாசைக் கையால்சுட்டிக்காண்பித்து இவன் தமிள்நாட்டில் பிறந்த வேதியன். விகர்ண்ணனென்று பெயர் பெற்றவன். செவிடன். வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்துமாசாரமில்லாமல் நித்தியகர்ம்மம் விட்டு பரஸ்திரீகளை யணைந்து பரான்னத்தையே புஜித்து ஸோமயாஜியென்று காதுகளில் குண்டலங்களணிந்து வெளிவேஷங்கொண்டு அயோக்கியர்களுக்கு யாகஞ்செய்துவைத்தும், பால், தயிர், நெய், எண்ணை, வஸ்திரம் முதலியவைகளை விற்பனை செய்தும், பண்ணைவைத்துப்பயிர்செய்தும் முற்பதுனாயிரம் தனத்தைத்தேடி ஸ்னானம் தானமொன்றுமில்லாமல் நான்பிரம்மஞ்ஞானியென்று கர்வங்கொண்டுசாதுக்களையவமதித்து மகாபாபத்தைத்தேடி பதினால் பதிநான்கு இந்திரப்பட்டம்வரை கொடியநரகங்

[illegible] ॥ ௨௬ ॥ [illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible] ॥ ௩௰ ॥ [illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible] ॥ ௩௨ ॥ [illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible]

களையனுபவித்துவிட்டு இப்பொழுது புழுத்தகழுத்துடன் கிருமிகண்டனென்று பேர்கொண்ட பிசாசமாகியென்னிலும அதிகதுக்கத்தை யனுபவிக்கின்றான். யென்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் மற்றொரு பிசாசைக்காண்பித்து இவனுஜ்ஜயிநீநகரத்தரசன். பந்துகீர்த்தியென்று பெயர் பெற்றவன்; துஷ்டரக்ஷையும் சிஷ்டசிக்ஷையுஞ்செய்தவன்; துஷ்டமந்திரிகளோடுகூடக்கெட்ட ஆலோசனைகள் செய்து ஜனங்களை ஹிம்ஸித்தவன்; மகாகோபி; தாஸீவிடன்; யெல்லாசாஸ்திரங்களையுங்கற்றும் விதண்டாவாதஞ்செய்து விஷ்ணுபக்தனென்று வியாஜம் வைத்துக்கொண்டு சிவதூஷணைபண்

[illegible]

ணிச் சிவபக்தர்களையுபத்திரவஞ்செய்தவன்; பாணன் இராவணன், விருஷபர்வா, ஜம்பன் முதலான அசுரர்கள் புலித்தோலுடுத்தி முண்டமாலை யணிந்து பிசாசுகளோடு கூட மயானத்தில் வஸிக்கின்ற ருத்திரனையாராதித்து அற்பாயுஸ்ஸாய் அழிந்துவிட்டார்களென்று ஜகதீசனைத் தூஷித்து ஆலயங்கள், மதில்கள், கோபுரங்களை யெல்லாமிடித்து சிவக்ஷேத்திரங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டவன். பதிவிருதையான பத்தினியைத்தள்ளினவன் இவனுடைய வுபத்திரவத்தைச் சகிக்கமுடியாமலூரையுந் தேசத்தையும் விட்டு ஓடின பிரஜைகளுடைய தனத்தையபகரித்தவன். இவ்விதமான மகாபாபங்களாலிவன் குஷ்டத்தையடைந்து சரீரம்பூராவும்புழுத்து அலரிமடிந்து பிரமனுடைய இரண்டு

ஷஷ்டிகாயம் | பஸ்த்ராத்ர பாபஸேஷேண பிஸாசத்வம்
வாப்யவான் ॥ ௪௧ ॥ ஸதீத பயம் க்ஷுத்பா து:க்ஹாதிநாஸ்ய
பிஸிதாஸிகா: | ஏதஸ்மாத்ஸ்ய பாபானாம் ஸ்வாமின் ந கதாசன ॥
॥ ௪௨ ॥ ஸ்தாயா பாவாந்நிவேத்ய ஸோ: க்ரியாஸம் ஸமாதிகம் |
ஸ்வஸம் விஷதிவாஸாதி தேந து:க்ஹேந பயம் ॥ ௪௩ ॥
ஸம்ஸார: — தத்வம் பிஸாசா தே ப்ரோக்த ப்ரவாஸேந வி
பாகிநாம் | கோ தத்ர வாஸ: க வாஸ்ஸ்ஸநார: கோ தஸ்ய ஸ்வ
ஸ்வாஸ்ரயம் ॥ ௪௪ ॥ இதி ப்ருஷ்டா: பிஸாசாஸ்தே ப்ர
ஸ்ஸேந ஸாஞ்ஜலயஸ்ததா | ப்ரத்யூசுஸ்தம் முநிஸ்ரேஷ்டம்
க்ருதாஞ்ஜலிபுடாஸ்ததா ॥ ௪௫ ॥ பிஸாசா: — ரக்ஷோக்ந
ந மந்த்ரேண யத்ர கேஹே ஜபம் | ந யந்த்ரதேவதா
பூஜா தத்ர ந: ஸாதநம் ॥ ௪௬ ॥ யத்ர கேஹே வஹ்நி
ஸந்நாதே ந யத்ர துளஸீ ஸஹா | ந யத்ர பாஸ்ய
ஸ்ய ந தேவீ பாவநக்ரியா ॥ ௪௭ ॥ ந யத்ர ப்ராஹ்மணீ

நாள் முடியும் வரைமகாநரகங்களையனுபவித்து கன்னம்பு
மூந்த கிரிமிதாலுவென்கிற பிசாசாகி யெங்களிருவரைக்கா
ட்டிலும் அதிகதுக்கத்தை யனுபவிக்கின்றான். ஓ மகாத
யாளுவான மகாமுனிவரே! இது யெங்களுடைய விருத்தா
ந்தம் நாங்கள் படுந்துயரஞ் சொல்லிமுடியாது. யெங்களை
க்கரையேற்றவேண்டுமென்று விநயத்துடன் பிரார்த்தித்த பி
சாசுகளை நோக்கி ஈசுவரர் வினவுகின்றார். பிசாசங்களே!
உங்களுக்கு வாஸமெங்கே? ஆகாரமெங்கே? சுகமான சய
னமெங்கே? யென்றுகேட்கப் பிசாசுகள் கையை சென்னி
யில் குவித்துக்கொண்டு ஓ முனிசிகாமணியே! எந்தகிரகத்
தில் ரக்ஷாக்னமென்கிற மந்திரஜபமில்லையோ; யந்திரதே
வதாபூஜை நடக்கவுமில்லையோ; அந்தகிரகத்திலெங்களுக்கா
ஹாரம். எந்தவீட்டில் ஔபாஸநம், சோபனமான துளஸி

[illegible]

யால் பூஜை, பஞ்சயக்ஞம், தேவபூஜை முதலியவைகள் நடக்கவில்லையோ; அந்தவீட்டிலெங்களுக்காஹாரம். எந்தவீட்டில இல்லாள் சுத்தமில்லையோ; யெதில் கோமயத்தால் சுத்தி செய்வதுமில்லையோ; யெதில் ஸ்திரீ அதிகாரஞ்செலுத்துகின்றளோ, அக்கிரகத்திலே பேய்தின்ற மீதியைத்தின்னுகின்றார்கள். யெந்தகிரகத்தில் வேதகோஷமும் புராணபடனமும் நடக்காமல்பிராமணநிந்தையுமேற்படுகின்றதோ, யெவ்விடத்தில் நல்லஆசாரமும் நித்தியகர்மானுஷ்டானமும் நடக்கவில்லையோ, அப்பேர்ப்பட்டகிரகம், அக்கிரஹாரம், மடம் முதலியவிடங்களிலெங்களுக்காஹாரமும் வாஸமுமேற்பட்டிருக்கின்றது. இதுயெங்களுடைய யோகக்ஷேமம். யெங்களைக் காக்கவேண்டும். சூரியனைக்கண்டபின்னிருதுடைய சம்பந்

शंसतां तेषां पातकं कर्मणां वयः ॥ ५५ ॥
प्रोक्ता कारणिका विप्रा रक्षिष्यन्ति तान् ।
शापेषु तृष्णातां दुःखं शोचये च विशाख
तासु ॥ ५६ ॥ इत्युक्ता जगदोध्याय वेदान्तीयस्य
वैष्णवाः । संसारात्तु भयं त्यक्त्वा यतिश्रेष्ठ
कर्मणाम् ॥ ५७ ॥ हरिप्रेमास्पदं ध्यायन्तु प्राणा
यामवर्धनम् । शिरस्थौषधकृपावसन्ता ताताहंद्य
निजानकृत् ॥ ५८ ॥ कल्पिता देहा तीर्थस्य तेषां
क्षेत्रकलत्रात्युत । वैशाखं योगिनीभिः स
क्षेत्रा द्रव्यवपासुराः ॥ ५९ ॥ दृश्यन्ते स्म न देहा
देशे क्षेत्रतये द्वेशा दुश । हस्तस्पर्शनं च
हाहाकाराः कृताञ्जलिपुटास्तथा ॥ ६० ॥ रक्षितास्स्म
कृपया ब्रह्मन् रक्षिताः शोधिता वयम् । नमस्तुभ्यं
नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥ ६१ ॥ इति स्तुत्वा
परिक्रम्य प्रणम्य च पुनः पुनः । आज्ञप्ता द्विज
श्रेष्ठेन विमानस्था ययुर्दिवम् ॥ ६२ ॥ पुनश्श्रीळनं स

தமெப்படியில்லையோ, அப்படியேசாதுக்களைதெரிசித்ததின் பிறகு ஸம்ஸாரபந்தம் விலகிவிடுமென்பதைக் காருமென்று தீனமாக முறையிடும் பிசாசுகளுடைய வசனத்தைக் கேட்டு தயாநிதியான ஈசுவரர் பயப்படவேண்டாம்; இங்கே வாருங்களென்று சமீபத்திலழைத்துக் கமண்டலுவிலிருந்த தீர்த்தத்தையெடுத்து ஓங்காரத்தைச்செபித்து மும்மூர்த்திகளையுந்தியானித்துக்கொண்டு பிசாசுகளின் சிரஸில் புரோக்ஷித்தவுடனே அவைகள் பிசாசரூபம் நீங்கித் திவ்வியரூபத்தையடைந்து ஈசுவரரைப்பிரதக்ஷிணநமஸ்காரங்கள் செய்து சென்னிமேல்கைகுவித்துப் பலவாறாகத்துதித்து அவருடைய அனுமதியின்பேரில் திவ்வியவிமானத்திலேறிச்

[illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௭ ॥
[illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]

கொண்டு தேவலோகஞ்சென்றதுகள். பிற்பாடு ஈசுவரர் மறுபடியும் மௌனத்துடன் சமாதியிலேபெற்றிருக்க வப்பொழுது சகலமான தேவர்களும் முனிவர்களும் கர்ணிகாரவநம் வந்து ஈசுவரரை மெச்சிக்கொண்டாடி புஷ்பங்களால் வர்ஷித்துவிட்டு அகோ என்ன ஆச்சரியம்! இந்திரதீர்த்தத்தின் மகிமையென்னமகிமை. எவர்களிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஜகதீசனை ஸேவிக்கின்றார்களோ; அவர்கள் இகத்தில் மகாபோகங்களை யனுபவித்துவிட்டு பரத்திலும் பரமசுகத்தையடைவார்கள், சந்தேகமில்லை. தவிரவும் வச்சிரதீர்த்த ஸ்நாநமும் வாஸவலிங்கத்தின் தெரிசனமும், அநேகங்கோடிகாலம் தவஞ்செய்தவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும். மெல்லாருக்குமெளிதில் கிடையாது. இந்த

व्रजन्ति ते । मातृहा पितृहा पापी नास्ति-
काः प्रमुच्यन्ते ॥ ७० ॥ देवतीर्थं महातीर्थं दे-
वदेवप्रियं सदा । तत्तीर्थस्नानमात्रेण नरो मु-
च्येत किल्बिषात् ॥ ७१ ॥ नारायणप्रमुखाश्च
ब्रह्माद्याः [illegible] । वसिष्ठाद्या द्विजश्रेष्ठाः स-
नकाद्या महर्षयः ॥ ७२ ॥ देवतीर्थं प्रशंसन्ति देव-
देवस्य पार्षदाः । [illegible] सर्वप्रयत्नेन नरस्ती-
र्थं निषेवताम् ॥ ७३ ॥ तत्तीर्थदर्शनादेव नरो
[illegible]णि पश्यति । देवतीर्थस्य माहात्म्यं को वा
वर्णयितुं [illegible] ॥ ७४ ॥ तत्तीर्थसदृशं तीर्थं
नास्ति लोकत्रयेष्वपि । अस्य तीर्थस्य माहात्म्यं
वेत्ति देवो महेश्वरः ॥ ७५ ॥ इत्थं स्तुत्वा प्रयय-
स्स्वर्गं देवास्सर्षिगणास्तदा । तत्क्षणे शम्भुदूता-

வச்சிர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகபளமன்னமும் ஒருகாசுமாவது உத்தமனான வேதியனுக்களித்தவர்கள் சக்கிறவர்த்தியாகபவிப்பார்கள். ஜகதீசன் சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற தேவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவன் சங்கடம் நீங்கி மாதிருஹத்தி பிதிருஹத்தி முதலான மகாபாபங்களுங்கூட நசித்து திவ்வியபோகங்களை யடைவான். தேவதீர்த்தத்தை ஸ்பர்சித்தமாத்திரத்தில் சகலபாபங்களும் நீங்கிப் புனிதர்களாவார்கள். விஷ்ணுமுதலான தேவர்களும் வசிஷ்டர்முதலான முனிவர்களும் சநகர்முதலான யோகிகளும் நந்திமுதலானகணதிபர்களும் இந்த தேவதீர்த்தத்தைப புகழுகின்றார்கள். மூன்றுலோகங்களிலேயு மிதற்குச்சமமான தீர்த்தங்கிடையாது. இதைத்தெரிசித்தமாத்திரத்தில் சகலமங்களங்களுமுண்டாகுமென்று வாழ்த்திவிட்டு வானுலகஞ்சென்றார்கள். அப்பொழுது சிவகணங்கள் வி

தாபஸே கௌஸ்துபாஸாதாநதா ரூபதராஸ்ததா ॥௭௬॥ ஸவிமாநா: கை
லாஸாத் கர்ணிகாரஜா ருத்ராக்ஷாபரணபூஷணா: । விமாநேந
ஸமாகத்ய கர்ணிகாரவநம் ஶுபம் ॥௭௭॥ தத்ர ஶம்பும்
மஹாதேவம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம் । த்யாயந்தம் ஸததம் நி
த்யம் ஸமாதிஷ்டாநஸம்யுதம் ॥௭௮॥ ஸநந்தாதீஶ்வரம் ப்ரேக்ஷ்ய
உத்தாப்ய ப்ரணிபத்ய ச । ஸர்வாத்மாநம் ஸதாத்மாநம் ப்ராய
ந்தா மஹாப்ராஞ்ஜலிர்விஜ ॥௭௯॥ ஶ்ருத்வா ப்ரார்த்திதம் மஹா
தேஜஸ் தகவேதாய । ஶம்புநா ஶாந்தமுக்தேந நந்தி
கேஶ்வரஸந்நிதௌ ॥௮௦॥ த்ருஷ்ட்வா விநயதோ வக்தா விநயாந்
வ்யவஹாரகிம் । ஹே மஹா மஹாதேவ ஶ்ரீதநு ஸர்வதேவ
ஹேநமோஸ்துதே ॥௮௧॥ ஶ்ரீகாந்தகந்ததே ஸம்மோஹநாத்மா
ஸர்வதேவேநகார । பஶ்ய பஶ்ய மஹாமாய ஸுதோஷாநு ஶிவ
பாதபத்மாநு ॥௮௨॥ ஶ்ரீமத்ரத்நமஹாரத்ந கைலாஸம் ப
ஜாமஹே । ஜகதி தேவாய பதாதேஸாம்ஶிஶூம் ஸக்திஸம்
வேஶ்வரம் ॥௮௩॥ ஶம்பும் வஸதகேவல்யம் பாதபத்மநம்
ஸமர்ச்ய । உத்தீர்ய ஸகஸ்வாக்ஷீ ஸர்வதா பாதபத்மநம்

ஸ்வரூபசாரிகளாய்க்கொண்டு விமானத்துடன் கை
லையிலிருந்து கர்ணிகாரவனம் வந்து சச்சிதானந்தமான
சதாசிவத்தைத் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மீசுவரரை
க்கண்டு ஓ! மகானுபாவா! கண்ணை விழியும்; கைலாசத்திற்
கெழுந்தருளும்; உமக்கெம்பெருமானுத்திரவென்று விநயத்து
டன் வேண்டவப்பொழுது முனிவரும் கண்களை விழித்துக்
கணங்களைக் கண்டு வணங்கி ஸ்துதிசெய்து அவர்களால்
கைலாகுகொடுக்கப்பட்டு திவ்யவிமானத்திலேறிக்கொண்
டு பதினெட்டுவகை வாத்தியங்கள் முழங்க தேவதாசிகள்
நடனஞ்செய்ய ஸித்தவித்தியாதரர்கள் ஸ்துதிக்க முனி
வர்கள் கண்டு களிக்க ஆகாயமார்க்கமாய்க் கைலைசென்று விமா

[illegible]

னத்திலிருந்து இறங்கி ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து உயரமேறி போகவிட்டபட்டணத்தில் ப்ரவேசித்து ஆலயத்தை வலம்வந்து கோபுரவாசலிலிருந்து தண்டம்போல் பணிந்து இருகைகளையும் சென்னிமேல் வைத்து ஸ்ரீ ருத்திராட முதலான மகாமந்திரங்களால் ஈசனை ஸ்துதித்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்து ஆசாரவாசலில் மண்டியிட்டு ஸ்வர்ணப்பிலப்பு தாங்கிக்கார்த்திருக்கும் சைலாதியை வணங்கி யனுமதிபெற்று ரத்தினஸ்தம்பமண்டபத்தில் பிரம்மவித்தியாரூபியான பராசக்தியுடன் ஸசளீகரித்து பிரம்மவிஷ்ணவாதி தேவர்களாலும் அகஸ்த்யாதி முனிவர்களாலும் ஸநகாதி யோகிகளாலும் சூழப்பட்டுக்கொண்டு நவரத்னகசிதமான சிங்காஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸச்சிதானந்தமாயும் சாந்தமாயும் சகலஜகத்திற்கு மதிஷ்டானமாயும் பரமாத்மஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீகண்டபரமேசானனைக்கண்டு பணிந்துபணிந்து பரவசமாகி ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார். அப்பொழுது ஸர்வேசுவரனை ஜகதீசன் மந்தஹாஸத்துடன் ஓ ஈசுவரா! வாரும்; வாரும்; இதுவரை யெனக்கு ஒரு ஈசுவரனில்லாமலிருந்தேன்; இதுமுதல் நானுமீசுவரனுடன் கூடிவிட்டேனென்று ஸந்தோஷிப்பித்து ஸன்னிதானத்தில் வைத்துக்கொண்டார். முனிவர்களே! இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களு மீசுவர

ஸர்வதாரித்ர்யநாஶநம் ॥ ௮௭ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே
ஶதஸஹஸ்ரஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீஸ்காந்தஸஹஸ்ரஸம்ஹிதாயாம்
பஞ்சஸாஹஸ்ரே ஶிவரஹஸ்யகாண்டே(?)
வ்யாஸபராஶரஸம்வாதே மாஹாத்ம்யாநந்தகே
ஶ்ரீகர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே
இந்த்ரதீர்த்தமஹிமவர்ணநே
ஸம்ஸாரவிமுக்திப்ராப்திர்நாம
அஷ்டமோऽத்யாய: ॥
இந்த்ரதீர்த்தமாஹாத்ம்யம் ஸமாப்தம் ॥

நவமோऽத்யாய: ॥

க்ஷேத்ரமஹிமவர்ணநம் ॥

ஶ்ரீஸூத: — தபோநிதே வதேந வ்யாஸாக்ய ஸூத ஶௌநகாதிமஹர்ஷீந்ப்ரதி ஸர்வலோகஹிதார்தாய வசநமப்ரவீத்

இப்போலவார்களென்று சொல்லிமுடித்தார்.

ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்
இந்திரதீர்த்தமகிமையில் எட்டாவது அத்தியாயம்
ஈசுவரசரித்திரம்
முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

க்ஷேத்திரமகிமை.

மறுபடியுஞ் சூதமகாமுனிவர் சௌநகர்முதலான மு

[illegible] ॥ ௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥
॥ ௨ ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ௩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥
॥ ௪ ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௮ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]

வர்களை நோக்கி, ஓ மகாதவம் பொருந்திய பெரியோர்களே! ஒருசமயம் தென்னாட்டிலுள்ள திவ்யஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துவரும்பொழுது அந்தக்கர்ண்ணிகாரவநத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்து கரச்சின்னலிங்கத்தைப் பூஜித்துக்கொண்டு வசிக்கும் ஸமயத்தில் நான்கண்டவிசேஷத்தைச்சொல்லுகின்றேன்; கேளுங்கள். யென்னவென்றால், அப்பொழுதவ்விடத்திலாறுருதுக்களிலுமருமையான வஸந்தருதுவான தேர்ப்பட்டது. உடனே அங்குள்ளமாமரங்கள், அடிமுதல் நுனிவரையுந்துளிர்த்துத்துளிர்மறையப் பூத்துப் பூவுதிராமல் காய்த்துப்பனங்காய்கள்போல் பருத்துப் பக்குவமாயுதிர்ந்த பழங்களால் பாத்திகட்டி அப்பாத்தியில் பூந்தேனைப் பெருகவிட்டு, அதினால் மறுபடியுஞ் செழிப்புற்று

விரேஜது: ॥௯॥ விவிதைர்த்ருமஷண்டைஶ்ச ஸம்புஷ்ப
பரிவாரிதம் । ஸஹஸ்ரதீர்த்தஸம்பூர்ணம் நந்தநோபமநாஶ்ரி
தம் ॥௧௦॥ மதுவ்ரதகுலம் க்ஷௌத்ரம் பிபந்மத்தம் ஸ
ஹா: । கோகிலாஶ்ச ஸஹகாரகிஸலயாந் பக்ஷயித்வா ॥௧௧॥
ஸாமோதம் பஞ்சமஸ்வரம் கூஜந்தி ஸர்வத: । கந்யா
குமாரவநம் ரம்யம் ஸமந்தாத் ஸுகந்தவாயும் ॥௧௨॥ ம்ருதுஶீத
ஸுகந்தம் வாதஸம் வநம் ஸர்வத்ர ப்ரவவௌ । காமார்தா
ஹர்ஷிதா: ஸ்த்ரிய: கந்யாகுமாரவநம் ப்ராப்தா: ॥௧௩॥ கிந்நர
யக்ஷகந்தர்வா: ஸித்தவித்யாதரா: । நாககந்யா
ஶ்ச பதிபி: ஸஹ க்ரீடாம் சக்ரு: ॥௧௪॥ காந்தி

நின்றதுகள். அத்தருணையங்குள்ள கருங்குயில்கள் அம் மாமரத்துளிர்களை மதிகமாயருந்திக் கண்டங் கரகரத்துப் பஞ்சமத்தொனியுடன் காதுகளுக்கின்பமாகக் கானஞ்செய்யப் பூநதேனைப் பானபண்ணிப் பூநக்கிச்செங்கரிக்க மல்லிகைப்பூப்பொடிகளையும், மந்தாரப்பூத்தேன்களையும் மருவிக்கொண்டு மந்தமாகமலயமாருதம் வீச, அதினால் காமவெறிகொண்ட கின்னர கிம்புருஷ சித்த வித்தியாதர நாககன்னிகைகள் கணவன்களுடன் கூடக்காமப்போர்புரிந்து களைத்து முகம்வாடி மதுவையருந்தி மயக்கயும் மதங்கொண்டு மாதவத்தோர்மனங்கலங்க மதுரமாகப்பாடி நடித்தார்கள். அதுவன்றி, அக்காட்டிலதிகரித்த திருமலைக்கோங்குகளும், பொரசுகளும், தேக்குகளும், பாக்குமரங்களும், பனைகளும், கொடைப்பனைகளும், அரசு வில்வம்முதலான புண்ணியவிருக்ஷங்களும், நவ்வல்மரங்களும், சம்பகம், சாம்பேயம், அடம்பம், அசோகம், பாடலம், சாலம், தமாலம், முகிழம் முதலான மரங்களும் பருத்துத் தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்து விண்மறையவளர்ந்து நின்றதுகள். தவிரவும் அவ்வனத்திலுள்ள வச்சிரதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம், தே.

हंसानां हंसस्त्र्या पक्षजयिन्या निनेदिरे । चक्रवाक
पुलानन्दा पक्षकोटितपञ्जरैः ॥ १५ ॥ प्रके
डिरे कल्लोलावलि जलावर्ते चटाचटाः । उत्पत्य
पक्षजयिन्येऽपि मीनेषु पतत्सु च ॥ १६ ॥ उत्तुं
गया कर्णिकारवनैरामोदितदिशः । संक्षेपात्तु
राजत्तं न शक्या वर्णयितुं ॥ १७ ॥ यज्ञं
...नारायणं ... । उत्पत्य ...
... ॥ १८ ॥ स

தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் இளங்காற்றினால் சிறு அலைகளுண்டாகித் தாமரைமலர்களை அசைக்க அவைகளில் பதுங்கியிருந்த அன்னங்கள் முதலான ஜலவாசிகளான பக்ஷிகள் கிளம்பிக் கொடைபோலாகாயத்தில் வட்டமிட்டு மறுபடி இறங்கி மலர்களிலமர்ந்து மறுபடிகாற்றினாலுயரக் கிளம்பிச் சப்தத்துடன் சஞ்சரிக்கப் பாசிக்கொத்துகளுஞ் சல்லோலமாகிய மச்சங்கள் துள்ளிமாறி விழ பசுவின்கன்று புலியினிடம் பாலைக்குடிக்க, அவைகளைக்கண்டு வநவாஸிகள் மனமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அந்தத்தீர்த்தத்தின் கரைகளில் தவஞ் செய்யும் முனிவர்கள் காதுகளிலும் சடைகளிலும் பக்ஷிகள் கூடுகட்டிக் குஞ்சுகளுடன் களகளவென்று சப்தித்துக்கொண்டிருந்ததுகள். சரீரம் மறையும்படி புத்துண்டாகிப் புத்தின் புதர்களில் நாகங்களுறைந்திருந்ததுகள். இவ்விதம் மகாமுனிவர்களமர்ந்த சர்ண்ணிகாரவனத்தின் மாக்ஷிமையை ஆதிசேஷனுஞ்சொல்ல வல்லவனல்ல. முனிவர்களே! கரச்சின்னேசனுடைய ஆலயத்தில் கோபுரம் மதில் முதலியவைகளைக் கட்டிப்புண்ணியதீர்த்தங்களையும் வெட்டி சீர்திருத்தஞ்செய்தவர்கள் பூமியில் செழிப்புற்றுப் புண்ணியலோகங்களில் போகங்களை யனுபவித்து முடிவில்

ஶ்ருத்வா பாபமயா யாந்தே யஶ்ஶ்ருணோதி ஸமாஹித:
ஸர்வாந் ஸகலாந் போகாந்தே ஶிவபதம் வ்ரஜேத்
॥ ௧௯ ॥ கணிகாரவநே புண்யே யே வஸந்தி நரோத்
தமா: । தே ஸர்வே ஶிவஸாயுஜ்யம் லப்ஸ்யந்தே நாத்ர ஸம்
ஶய: ॥ ௨௦ ॥ க்ஷேத்ரேணாநேந துல்யம் ஸ்தாநம் ஸர்வபாப
ஹரம் ஶுபம் । ஸந்நாஸ க்ரோஶமாத்ரம் ச பார்ஶ்வத்ரி
திஸ்தலே ॥ ௨௧ ॥ காரயித்வா ச விப்ரேந்த்ரா: கர
விஷ்ணோஶ்ச ஶம்போர்நர: । தேவாநாம் ஸாபஹாநாம் வாடீ
ப்ராகாரம் வா ப்ரயத்நத: ॥ ௨௨ ॥ தடாகவநநம் க்ருத்வா
வாப்யாராமாந் கரோதி ய: । ஸௌவர்ணம் லக்ஷமாத்ரம்
யோ தத்யாச்சிவஸந்நிதௌ ॥ ௨௩ ॥ போஜயேச்ச ப்ரா
ஹ்மணாந் காம்ஸ்யே ஷட்ரஸாஸ்வாதுகாதிபி: । ப்ரஜ
யம்ஶ்ச மஹாநந்தோத்ஸவம் ச கரோதி ய: ॥ ௨௪ ॥ தே ஸர்
வே ஸகலாந் போகாந் ஐஶ்வர்யாதிகாந் । அத்ர

முக்தியை யடைவார்களென்பதிலென்ன ஐயம். அந்த க்ஷேத்திரத்தில் அன்னதானம், சுவர்ணதானம், வஸ்திரதானம் முதலான தானங்களைச் சிறிதேனுஞ் செய்தவர்கள் அழிவில்லாப்பதத்தை யடைவார்கள். வீடுகளைக்கட்டி வேதியரைக் குடிவைத்தோர்களுக்கு விண்ணுலகஞ்சொந்தமாகும் அவ்விடத்திலீசனுக்கு உத்ஸவத்தை யேற்படுத்தி நடத்திவரும் புண்ணியர்கள் கைலைக்கதிபதியாவார்கள். அஹோ என்ன க்ஷேத்திரம்! யென்னதீர்த்தம்! யென்னபெருமை! யேதோ தெரிந்தவரைகொஞ்சம் சொன்னோம். கற்ப கோடிகாலஞ்சொன்னாலும் விரிவாய்சொல்லமுடியாதென்று சொல்லிமுடிக்க வப்பொழுது சௌநகர்முதலான நைமிசவந வாஸிகள் சூதரைநோக்கி ஓமகானுபாவா! யென்ன ஆச்சரியம். இப்பேர்ப்பட்ட மகிமையோங்கிய மாகாத்மியத்தை

ர்ச்ய சம்போஸ்தாந ஸ்நாநகாரிணஸ்தீர்த்தேச்வரா: ॥ ௨௫ ॥ ஸ
ஸோம விசித்ரம் சம்போஸ்த்ரம் பாபிநாஸ்வ க்ஷயா பயம் । ஸ
த்யஸ்யஞ்சாயம் பாபஸ்ய விசித்ரம் ச ப்ரணாமதி ॥ ௨௬ ॥
சாப விமோக்ஷஸ்ஸம்போஸ்த்ரம் பஹுதா பாபிதா நர: । பக்தி
பக்தி சம்போர் ப்ராஜ்ஞ ஜீவஜீவ ஸ்தம் பபோ: ॥ ௨௭ ॥ இதி
ஸ்தாக்யா சம்போர் ஹாஸ்யபக்திகம் ப்ராணிநோத்தமே । ப்ரஜ
யிக்யாத்யாயமேதே: ப்ரவேசோ பாப நாமகம் ॥ ௨௮ ॥
ஸகலமேத ஸ்தூலவஸ்ம ப்ரத்யேக ப்ரார்த்தநமோஜ
ஜேநம: । கணிப்ரசர பதநம் மேத ஸாகம் ஸமேப்ய தீர்த்தேஸ்வ
ரா: ॥ ௨௯ ॥ பவநேத்தம் ஸம்ஸ்தாத்யா ஸ்தாக்யா தீர்த்தேப்ய
ஷ்டி நித்யஸ்ய: । ப்ரஜயிக்யா சம்போர்தைவம் சரவிமோக்ஷணம்
யம் ப்ரபு ॥ ௩௦ ॥ ஸபப்ஸம்பக்த்யாந்தம் ஸ்தம்ஹம் ஸபபா
பசிநிவாரகம் । விஜ்ஞேயா தயா ப்ரோக்தவயாமஸி
கயா ஸஹ ॥ ௩௧ ॥ தத்ப்ராப்தா பஸ்யா ஸம்ப்ராப்தா ஸஜீ
வா நவீநா நவீ । ப்ராதேதோந்மிஸ்ராபத்யா ஸம்பதேம்

யுபதேசித்து யெங்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்த வுமக்கு நாங்களென்னசெய்யப்போகின்றோம்? நீரெப்பொழுதுஞ் சிரஞ்சீவியா யிருக்கடவீரென்று வாழ்த்தி அர்க்கியபாத்தியம் முதலானதுகள் கொடுத்து ஆடை ஆபரணங்களாலலங்கரித்து சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜித்துத் தழுவிச்சந்தோஷிக்கச்செய்து அவருடன் திருக்கைச்சின்னம் வந்து திருக்குளங்களில் நீராடி யீசனைப்பூஜித்துச் சகதீசனனுக்கிரகத்தால் பவபந்தம்நீங்கி ஜீவன்முக்தியை யடைந்து மறுபடியும் கைலாசஞ்சென்று மனமகிழ்ச்சியுடன்சுகமாகவாழ்ந்தார்கள். இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களுமப்படி

ஷட்பத்யஷ்டகநிவ்ருதாஃ ॥ ௯௨ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே

ஸ்த்யஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸ்காந்தாகஸ்த்யஸம்வா

பஞ்சாக்ஷரமாஹே யதேவாதபஸாவப்ரப

ப்ராப்யாபஞ்சீஶமாஹாத்ம்யாந்தர்கத

கர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே

க்ஷேத்ரமஹிமாநுவர்ணநம் நாம

நவமோऽத்யாயஃ ॥

கர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யம்

ஸமாப்தம் ॥

யே செழிப்புடன் வாழ்ந்துமுடிவில்முக்திவீடடைவார்கள்

கரச்சின்னமாகாத்மியத்தில் ஒன்பதாவதத்தியாயம்

க்ஷேத்திரமகிமை

முற்றிற்று.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியம்

முற்றிற்று.

